

URHEILUAMPUJA

www.ampumaurheiluliitto.fi

Suomen Ampumaurheiluliiton jäsenlehti 5/2020

Ampumaurheilun superviikot Kisakalliossa

JOONAS
KALLION
TÄHTÄIMESSÄ
EM-KOTIKISAT

Uusi valmennustiimi aloittaa tammikuussa → 6-9

Marika Salmesta Vuoden ampumaurheilija → 14-19

Kasa-ammunnan, mustaruudin ja siluetin vuosi → 20-21

LATAA KEVÄÄN PATRUUNAT VALMIIKSI

VIHTAVUORI®

The Power of Accuracy

Tavoitat meidät myös Facebookissa, YouTubessa, sekä Instagramissa!

PERUSTETTU 1927

92. vuosikerta. Viisi numeroa/vuosi.
ISSN 0789-516X

JULKAISIJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry

PÄÄTOIMITTAJA

Lassi Palo, puh. 050 339 0644
lassi.palo@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Olli Törni, puh. 0400 930 527
olli.torni@ampumaurheiluliitto.fi
Tilaushinta 50 euroa/kalenterivuosi.

MAINOSTILAN MYYNTI

Juha Halminen, puh. 050 592 2722
juha.halminen@kolumbus.fi

ULKOASU

Rauno Hietanen, Sanatakomo Oy

PAINOPAikka

PunaMusta, Forssa

ARTIKKELIVASTUU

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mielipidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia.

TEKSTIN LAINAAMINEN

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO RY

Osoite: Valimotie 10, 00380 Helsinki

Puhelin: 0400 930 527

Faksi: (09) 147 764

Sähköposti: etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Anne Lantee

Taloussihteeri Sanna Hellgren

Palvelusihteeri Olli Törni

Viestintäpäällikkö Lassi Palo

Nuoriso- ja koulutuspäällikkö Timo Rautio

Valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell

Ympäristö- ja olosuhdepäällikkö

Lotta Jaakkola

KANNEN KUVA: JUHA SAARINEN

Vuoden parhaat valittu!

LASSI PALO

KORONAVIRUSEPIDEMIA

on aiheuttanut suuria muutoksia myös Ampumaurheiluliiton tämän vuoden toimintaan. Yksi isoista muutoksista oli vuoden parhaiden palkitsemistilaisuuden Grande Finalen peruuntuminen. Se piti järjestää Kisakallion urheiluopistossa lokakuun lopussa, mutta kuten tiedetään, se jouduttiin koronan takia perumaan.

Grande Finalessa on perinteisesti julkistettu Ampumaurheiluliiton vuoden parhaiden nimet seuraavissa palkintokategorioissa: Vuoden ampumaurheilija, Vuoden valmentaja, Vuoden nuori ampumaurheilija ja Vuoden yllättäjä. Lisäksi gaalassa on julkistettu Kultahippupalkinnot.

SaSA:n Ilkka Ratamo palkittiin Vuoden kultahippuohjaajana.

KOSKA KYSEESSÄ on poikkeusvuosi, tapahtuu myös parhaiden nimien julkistaminen poikkeuksellisella tavalla: tässä vuoden viimeisessä Urheiluampuja-lehdessä. Kaikki edellä mainitut palkitut ovat yhtä lukuunottamatta saaneet komeat palkintonsa, ja kaikkien haastattelut on luettavissa tästä lehdestä.

Palkitut eivät saaneet palkintojaan yhtä juhlavissa olosuhteissa kuin Grande Finale olisi ollut – eli kirkkaissa valoissa ja juhlapuvut päällä. Ikimuistoisia ja iloisia hetkiä kuitenkin nähtiin ja koettiin, kun palkitut ottivat palkintonsa vastaan joko omalla radallaan tai muuten tutussa ympäristössä.

URHEILUAMPUJA-LEHTI toivottaa kaikille lukijoilleen rauhallista joulua ja onnellista uutta vuotta 2021! Toivottavasti korona selätetään ja voimme palata mahdollisimman pian normaaleihin rutiineihin ja yhteisiin harjoituksiin ja kisoihin!

LASSI PALO

Vuoden 2020 parhaat sivuilla 14-19.

SISÄLTÖ LEHDESSÄ 5/2020

- 4 Pääkirjoitus:** Rikkautena monipuolisuus
- 5** Korona muutti kokoussuunnitelmat. 6 kiperää: Satu Luoto.
- 6** Uusi valmennustiimi valmiina töihin!
- 10** Curt Sjöblomin pitkä hallitusurakka päättyi. Yhteenvedo valtuuston kokouksesta.
- 12** Joonas Kallio ja Kisakallion EM-kotikisat.
- 14 Vuoden parhaat 2020.**
- 20** Kasa-ammunnan, mustaruudin ja siluetin koronavuosi.
- 22** Practicalin uusi valmennusprojekti.
- 23** Kivääriampujille uusi palauttejärjestelmä.

- 24 Urheilija arjessa:** trap-ampuja Joonas Pyhälä.
- 26** ESA täytti 100 vuotta.
- 28** Noin 20 kysymystä: Kalle Kivi, TSA.
- 30 Seuraesittely:** Kaustisen Pohjan-Veikot.
- 32** Tiesitkö, että... -juttusarja.
- 34 Ase-esittely:** Benelli Kire-ilmapistooli.
- 37** Patruunauutuuksia.
- 38** Tehoryhmäampuja esittelyssä: Aino Vaittinen, liikkuva maali.
- 40 Mitäs nyt kuuluu,** Kurt Thune?
- 41** Radoilta kerättyä. Paras muisto: Mikko Mattila.

- 42** Akuutit meluvammat ja niiden hoito.
- 44** In memoriam.
- 46** Tiedotuksia, tapahtumia.
- 48** Svenska sidor.
- 50** Sarjakuva. 10 napakkaa: Markus Ahtiainen.
- 51 Finaali:** Lennart Långström, KSF

hakuammuntaa

"**VUODENVAIhteessa PÄÄTTY** yksi pitkä ajanjakso Ampumaurheiluliiton toiminnassa, sillä Curt Sjöblom ei jatka enää Ampumaurheiluliiton hallituksen jäsenenä. Hänet valittiin hallitukseen ensimmäisen kerran vuonna 2009. 'Eikö kaksitoista vuotta riitä', hän nauraa." ✨ **sivut 10-11**

12

Rikkautena monipuolisuus

Viimeksi kuluneiden kuukausien aikana olen alkanut tehdä pientä kenttähavainnointia käymällä eri lajien kilpailuissa kilpailijan roolissa. Näin olen päässyt aiempaa paremmin sisälle eri lajien luonteeseen harrastajan näkökulmasta. Hyödynnän havainnointia myös myöhemmin, kun strategian toimeenpanosuunnitelman mukaisesti tulee aika keskittyä kilpailutoiminnan kehittämiseen.

Lajien eroja on tullut hyvin esiin. Siinä, missä practical-kilpailussa liikutaan päivä oman ryhmän kesken stagelta toiselle, rupatellaan niitä näitä tai keltanokkana kysyn vinkkiä kilpakumppanilta omaa taktiikkaa miettiessä, ilmapistoolikisassa ei uskalla hiiskahtaa kesken kilpailun mitään, kun kaikki keskittyvät omiin suorituksiinsa varoen häiritsemästä muita.

Toisaalta ilmapistoolikisassa saa rauhassa tähtäillä juuri niin kauan kuin haluaa ja keskittyä vain tarkkuuteen, kun practical-kisassa täydellistä tarkkuutta tavoittelevan mieltä raastaa kompromissi nopeuden ja tarkkuuden välillä.

Se, että meillä on niin paljon erilaisia lajeja ampumaurheiluperheen sisällä, on valtava rikkaus. Olin erityisen mielissäni, kun luin syyskuussa uutista haulikon superfinaalista ja trapin juniorisarjan voittaneesta Samuel Ruususesta. 12-vuotias Samuel on jo ehtinyt harrastaa myös pistooli- ja kiväärilajeja, mutta "trap on tällä hetkellä kivointa". Juuri näin! Ohjataan harrastajia, erityisesti lapsia, kokeilemaan eri lajejamme ja annetaan heidän valita, mikä on kivointa. Vaihtelu virkistää varmasti joka tapauksessa, ja tässä voisi olla meidän aseemme "drop outia" vastaan.

Tämä edellyttää kuitenkin sitä, että me harrastajat emme itse ole luutuneine asenteinemme lajirasisteja ja pelkää, että lupaava nuori "menetetään" toiselle lajille, jos hän sitä kokeilee. Muistetaan, että harrastuksen pitää olla kivaa, ja kaikki eivät tykkää ihan samanlaisista asioista.

Ampumaurheiluun kohdistuu ihan riittävästi rajoitteita lajin ulkopuolelta, joten meillä ei ole varaa olla tekemättä yhteistyötä tiiviisti koko ampumaurheiluperheen kanssa.

Voimme jäädä vellomaan siihen, että aselaki ja ampumaradan ympäristölupa hankaloittavat harrastamista ja etenkin nuorten mukana pääsyä, tai voimme panostaa matalan kynnyksen lajeihin, kuten ilma-aseisiin ja action airiin, joihin olosuhteet saa luotua huomattavasti helpommalla myös kaupunkialueelle hyvien kulkuyhteyksien päähän. Näistä "sisäänheittolajeista" harrastajat voivat sitten siirtyä myöhemmin niihin lajeihin, jotka kokevat eniten omakseen, jos tasoitamme tähän tietä.

Lajikirjomme monipuolisuus on ehdoton rikkaus, jota kannattaa vaalia.

Nyt uuden vuoden läheystessä haastan jokaisen harrastajan kokeilemaan jotakin itselle vieraampaa ampumaurheilun lajia ensi vuoden aikana. Vastavuoroisesti tarjotkaa kokeilumahdollisuus omissa lajissa jollekulle muulle.

Rauhallista joulua ja osumarikasta uutta vuotta 2021!

Mångfald är rikedom

Under de senaste månaderna har jag gjort observationer på fältet genom att i egenskap av tävlare besöka tävlingar inom olika grenar. På det här sättet har jag bättre kunnat sätta mig in i de olika grenarnas natur ur utövarens synvinkel. Mina observationer kan jag även dra nytta av senare, när det enligt strategins genomförandeplan blir dags att fokusera på utvecklingen av tävlingsverksamheten.

Skillnader har framkommit. Medan man under practical-tävlingarna rör sig med sin grupp och pratar om ditt och datt eller jag som nybörjare ber medtävlare om råd med tanke på min taktik, vågar man inte yttra ett ord under en luftpistol tävling, då alla koncentrerar sig på sin egen prestation och aktar sig för att störa andra.

Å andra sidan får man sikta så länge man vill på en luftpistol tävling och bara koncentrera sig på precisionen, medan den som vid en practical-tävling strävar efter precision vet att hen i stället kan bli tvungen att kompromissa när det gäller snabbhet.

Det att vi har så många olika grenar inom vår sportskyttefamilj är en enorm rikedom. Speciellt glad var jag över att i september få läsa en nyhet om superfinaalen i hagelgevär och där om Samuel Ruusunen, som vunnit juniorklassen i trap. 12-åriga Samuel har även hunnit syssla med pistol- och gevärgrenar, men "trap gillar jag mest just nu". Just

det! Vi bör styra utövare, i synnerhet barn, till att prova våra olika grenar och låta dem välja vilken de gillar mest. Det är dessutom alltid bra med lite omväxling, och det här kunde vara vårt vapen mot "drop out-fenomenet".

Det här förutsätter dock att vi utövare inte har fördomar mot andra grenar och är rädda att vi "förlorar" den lovande unga utövaren till en annan gren om hen får prova den.

Vi ska komma ihåg att hobbyer ska vara roliga, och alla gillar inte samma saker.

Sportskytte begränsas alldeles tillräckligt av omvärlden, så vi har inte råd att låta bli att samarbeta inom sportskyttefamiljen.

Antingen kan vi klaga över att vapenlagen och skjutbanornas miljötillstånd gör det svårare för oss att utöva vår gren och för ungdomar att komma med, eller så kan vi satsa på grenar med låg tröskel, till exempel luftvapen och action air. Utövandet av dessa grenar möjliggörs betydligt enklare även i tätorter, där trafikförbindelserna är goda. Från dessa grenar kan utövarna i ett senare skede övergå till de grenar som tilltalar dem mest, om vi bara banar vägen för dem.

Våra grenars mångfald är absolut en rikedom att värna om.

När det nya året nu nalkas utmanar jag varje utövare att nästa år prova på en mindre bekant skyttegren. Ge på motsvarande sätt någon annan möjligheten att prova er gren.

Jag önskar er en fridfull jul och ett resultatrikt år 2021!

ANNE LANTEE
SAL:n toiminnanjohtaja /
Sportskytteförbundets
verksamhetsledare

YHTEISTYÖSSÄ:

Opetus- ja
kulttuuriministeriö

Poikkeuksellinen kokousviikonloppu

SAL:n kokous jouduttiin perumaan viime hetkellä koronavirus-epidemian takia.

Teksti & kuva LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton hallitus kokoontui marraskuun viimeisenä perjantaina iltapäivällä pääkaupunkiseudun koordinointiryhmän tiedotustilaisuuden jälkeen päättämään SAL:n sääntömääräisen kokouksen kohtalosta uusien koronarajoitusten valossa. Hallitus perui seuraavaksi päiväksi suunnitellun liittokokouksen.

Liittovaltuuston kokous sen sijaan pidettiin alkuperäisten suunnitelmien mukaan etäyhteyksin. Kokouspaikalla vantaalaisessa hotellissa olivatkin vain toiminnanjohtaja **Anne Lantee** ja kokouksen puheenjohtajana toiminut valtuuston varapuheenjohtaja **Markus Ahtiainen** sekä liiton viestintäpäällikkö. Kokouksen muut osanottajat näkyivät ruudulla joko nimimerkillä tai kasvoineen.

Liittovaltuuston kokouksen läpiviemiseen riittikin ehkä historian pienin kokoustilalla!

AMPUMAUHEILULIITON puheenjohtaja **Vesa Nissinen** jatkaa va. puheenjohtajana seuraavaan liittokokoukseen asti. SAL:n liittokokouksen uusi ajankohta on maaliskuun 13. päivä 2021. Se pidetään Vantaalla.

Etäyhteyksin kokoontunut liittovaltu-

Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtaja Anne Lantee ja valtuuston varapuheenjohtaja Markus Ahtiainen pitivät langat käsissään, kun liittovaltuusto kokoontui etäyhteyksin marraskuun viimeisenä lauantaina.

tuusto valitsi **Antti Hannulan** jatkamaan liiton varapuheenjohtajana myös kauden 2021–2022. Liittovaltuuston kokouksen tekemän päätöksen mukaan hallituksen erovuoroisista jäsenistä **Timo Haataja** ja **Johanna Björkroth** jatkavat hallituksessa myös tulevat kaksi vuotta.

Kahdentoista vuoden ajan hallituksessa ollut **Curt Sjöblom** ei enää asettunut ehdolle. Hallituksen uusi jäsen on **Satu Luoto**, joka edustaa Etelä-Saimaan Ampujia. Hän

aloittaa tehtävässään tammikuussa.

– Quije (Sjöblom) teki hallituksen jäsenenä aivan mielettömän työn Ampumaurheiluliiton hyväksi. Liitto onkin päättänyt myöntää hänelle SAL:n Kultaisen viirin, puheenjohtaja Vesa Nissinen kertoi.

Ampumaurheiluliiton ensi vuoden talousarvion loppusumma on 3 874 067 euroa ja se päättyy 16 982 euron alijäämään.

Aiheesta lisää sivuilla 10-11. 🚩

6 kiperää

1 2 3 4 5 6

SATU LUOTO
Etelä-Saimaan
ampujista (ESA)
valittiin Ampumaurheiluliiton
hallitukseen 2021–
2022. Hän harrastaa
pistooliammuntaa.

PEKKA LUOTO

- 1 Millaisiin ajatuksiin aloitat SAL:n hallituksessa?** Hämmennyneen innostuneena. Kun minua kysyttiin ehdolle, oli kysymyksenä: Mikä ihmeen liittohallitus? En tunne ketään, mutta ei kukaan tunne myöskään minua. Virkistävää!
- 2 Miksi halusit hallitukseen?** Kysyin lähes samaa: "Miksi minut halutaan hallitukseen?" Ampumaurheiluyhteisön uusi tulokas syrjäisestä Etelä-Karjalasta, jonka meriitit ovat niin toisaalta, että tuskin kukaan on niistä edes kuullut. Sparrasin ajatuksiani parin henkilön kanssa – ja sitten innostuin. Siinäpä se.
- 3 Olet ensimmäinen esalainen liiton hallituksessa. Kommenttisi.** Nöyräksi vetää. ESA 100 vuotta -historiikin toisena kirjoittajana voin

todeta, että moni olisi ennen minua ollut tehtävään kyvykäs. Miksi juuri minä olen se ensimmäinen?

4 Olet tullut ampumaurheilun pariin jostain muusta lajista? Kilpailin vuoteen 2017 asti kansainvälisellä tasolla penkkipunnerruksessa ja voimanostossa sekä kansallisella huipulla suomalaisten omassa lajissa, voimapunnerruksessa (ent. sotilaspenkkipunnerrus)..

5 Mitä teet työksesi? Olen fysiatrian erikoislääkäri. Työskentelen Etelä-Karjalan sosiaali- ja terveystieteiden kuntoutusylilääkärinä sekä Terveystalossa tuki- ja liikuntaelsairaita hoitavana työterveyslääkärinä.

6 Millaista uutta ampumaurheiluvuotta toivot? Vähemmän koronaa ja enemmän kilpailuja.

LASSI PALO

Valmentajatiimi nyt koos

Ampumaurheiluliiton valmentajatiimi on nyt koossa. Työt alkavat Henna Torpon johdolla tammikuun alussa.

Teksti LASSI PALO

Kuvat JUHA SAARINEN, LASSI PALO

Ampumaurheiluliitto nimesi elokuussa uudeksi valmennuksen johtajaksi **Henna Torpon**, joka aloittaa tehtävässään ensi vuoden alussa. Ampumaurheiluliitto avasi sopimuskauden päättyessä myös kaikki valmentajien tehtävät. Heidät piti valita syyskuussa, mutta aikataulusyistä valinnat siirtyivät Ampumaurheiluliiton hallituksen lokakuun kokoukseen.

Valmentajien tehtävät ovat määräaikaista ja alkavat 1.1.2021. Sopimukset ovat pääsääntöisesti 2+2-vuotisia. Osa tehtävistä on päätoimisia ja osa erilaajuisia osa-aikaisia tai ota-tehtäviä.

AMPUMAUHEILULIITTOON tuli lähes 40 työhakemusta. Valtaosa hakijoista oli ulkomaalaisia. Kansainvälinen haku oli ainoastaan olympialajeissa. Haastatteluissa oli seitsemäntoista henkilöä. Lähes kaikissa lajeissa oli enemmän kuin yksi hakija, jolloin keskeiseen rooliin nousi myös maajoukkueurheilijoilta saatu palaute. Olympiakomitean tarkkuuslajien lajiryhmävastaava **Kimmo Yli-Jaskari** oli mukana hakuprosessissa.

Nimetyistä valmentajista seitsemän on

John Leighton-Dyson oli marraskuun viimeisellä viikolla Kisakalliossa järjestetyllä pistoolimaajoukkueen leirillä.

Ampumaurheiluliiton valmentajanimitykset 1.1.2021

KIVÄÄRI

PÄÄVALMENTAJA: Szabolcs Herczegh, Unkari

LAJIVALMENTAJA JA

PARAKOORDINAATTORI: Pirjo Peltola

PARAVALMENTAJA: Timo Vaitiniemi

Herczegh, 40, on toiminut vuodesta 2013 lähtien Qatarin kiväärimaajoukkueen valmentajana. Hän oli Unkarin kiväärijoukkueen johtajana Lontoon olympialaisissa 2012. Vuosina 2009-2013 Herczegh oli mukana unkarilaisen huippuampujan Peter

Sidin valmennuksessa. Herczegh on valmis muuttamaan Suomeen uuden työtehtävänsä vuoksi. Hän sijoittuu Turkuun, jonne kiväärin maajoukkuevalmennus on keskitetty.

PELTOLA, 59, on toiminut Ampumaurheiluliiton kiväärilajien päävalmentajana ja paralympialajien koordinaattorina sekä Turun seudun urheilukatemian kiväärivalmentajana vuodesta 2017 lähtien. Sitä ennen Peltola toimi kiväärin lajivalmentajana, kiväärilajien päävalmentajana, lajipäällikkönä ja maajoukkuevalmentajana. Ampumaurheiluliitto

nimesi hänet Vuoden valmentajaksi 2001 ja Vuoden ampumaurheilijaksi 1988, jolloin hän sijoittui Soulin olympialaisten ilmiävääriin viidenneksi ja pienoiskivääriin 11:nneksi.

VAITINIEMI on toiminut Ampumaurheiluliiton parakiväärin lajivalmentajana neljän vuoden ajan sekä Jarkko Myllyn ja Timo Keskisimosen henkilökohtaisena valmentajana kuuden vuoden ajan. Mylly on saavuttanut Suomelle maapaikan Tokion paralympialaisiin. Vaitiniemi asuu Haapajärvellä.

sa!

"Olen käynyt Suomessa useita kertoja, ja tiedän suomalaisen ampumaurheilun kunniaakaan ja menestyksekkään historian."

John Leighton-Dyson

Kiväärivalmentaja Szabolcs Herczegh muuttaa Turkuun, jonne kiväärin maajoukkuevalmennus on keskitetty.

toiminut aiemmin Ampumaurheiluliitossa valmennustehtävissä. Kolme on uusia: unkarilainen **Szabolcs Herczegh** (kivääri), brittiläinen **John Leighton-Dyson** (pistooli) ja italialainen **Pietro Genga** (skeet).

– Valmentajavalinnoissa on pyritty mahdollistamaan menestys Tokion olympialaisissa mutta ennen kaikkea katsottu kohti Pariisia 2024. Prosessi on ollut työläs, mutta olemme erittäin tyytyväisiä lopputulokseen. Minulla on valinnoista hyvä fiilis, Ampumaurheiluliiton puheenjohtaja **Vesa Nissinen** sanoi.

GENGA JA LEIGHTON-DYSON ovat erittäin tyytyväisiä nimityksistään. Heillä on pitkä ampumaurheilu-ura takanaan ja kokemuksellaan he haluavat auttaa suomalaisia ampujia kehittymään ja siten noustamaan maailman terävimpään kärkeen.

Henna Torpo on valmennuksen uusi johtaja.

alkaen

PISTOOLI

PÄÄVALMENTAJA: John Leighton-Dyson, Iso-Britannia

Vuonna 1950 syntynyt Leighton-Dyson on työskennellyt ampumaurheilun eri tehtävissä niin Isossa-Britanniassa kuin Kuwaitissakin. Hänellä on ollut ja on edelleen henkilökohtaisia valmennettavia useissa lajeissa, ja hän on konsultoinut muun muassa kotimaansa poliisivoimia ja puolustusministeriötä.

TRAP

PÄÄVALMENTAJA: Kari Kopra
NUORTEN VALMENTAJA JA PARAVALMENTAJA: Pekka Maunula

Kopra on toiminut viimeksi kuluneiden kolmen vuoden ajan trapin päävalmentajana sekä aiemmin vuoden ajan lajivalmentajana ja kahden vuoden ajan nuorten valmentajana.

Hänellä on myös henkilökohtaisia valmennettavia. Uuden päävalmentajan valintaa aletaan valmistella ensi vuoden alussa, koska Kopra ei ole käytettävissä ensi vuoden jälkeen.

Orimattilalainen Maunula on toiminut trapin lajivalmentajana ja paravalmentajana sekä aiemmin kaksoistrapin maajoukkuevalmentajana (2000-2016). Myös Maunulalla on henkilökohtaisia valmennettavia, ja hänet valittiin Ampumaurheiluliiton Vuoden valmentajaksi 2019.

jatkuu

Oman huomionsa saavat myös suomalaiset valmentajat.

Gengan sanoin:

– Tiedän Suomen skeet-joukkueen, ja pidän sen tavasta toimia ja ampua. Teen kovasti töitä ja yritän auttaa Suomea nousemaan lajin ehdottomalle huipulle askel askeleelta – kansainvälisissä kisoissa, maailmancupissa ja MM-kilpailuissa sekä lopulta tietysti myös olympialaisissa.

Tavoitteena on myös saavuttaa yksi olympiapaikka lisää Tokion olympialaisiin ensi kesänä Kroatian Osijekissa järjestettävissä EM-kilpailuissa. Miesten skeetissä on Osijekissa jaossa kaksi maapaikkaa Tokioon.

– Harjoitteleminen Osijekia varten niin paljon kuin mahdollista, Genga sanoo.

Lari Pesonen ampui Suomelle olympiapaikan miesten skeetissä vuonna 2019.

LEIGHTON-DYSON sanoo yllättyneensä vallinnastaan Suomen pistoolimaajoukkueen päävalmentajaksi:

– Koska en ole enää nuorin kaveri näissä piireissä, hän naurahti.

– Tiesin, että hakijoiden joukossa oli esimerkiksi venäläisiä, hän perusteli yllätymistään.

Miksi Leighton-Dyson sitten halusi Suomen päävalmentajaksi? Syy oli selkeä:

– Olen ollut urheilussa useissa eri tehtävissä mukana – joidenkin mielestä liian kauan! Halusin Suomen päävalmentajaksi, koska halusin tehdä taas töitä lähellä urheilijoita, heidän kanssaan. Olen käynyt Suomessa useita kertoja, ja tiedän suomalaisen ampumaurheilun kunniakkaan ja menestyksekkään historian, Leighton-Dyson sanoi, kun hän oli käymässä Suomessa marraskuun viimeisellä viikolla.

Leighton-Dysonin mukaan nyt on tehtävä kaikki voitava ennen Kisakalliossa helmi-maaliskuussa järjestettäviä EM-kotikisoja:

– Ampumaurheiluliitossa tehtiin isoja muutoksia ennen viimeisten olympiapaikkojen jakamista ja Tokion olympialaisia. Olen keskustellut paljon pistooliampujien kanssa. Koronavirus tosin vaikeuttaa käytännön asioiden hoitamista, kuten marras-

Italialainen Pietro Genga aloitti skeetin päävalmentajana joulukuussa.

kuussa, kun kävin Suomessa maajoukkueleirillä.

Leighton-Dysonin tavoitelistalla on kolme asiaa. Hän haluaa suomalaiset pistooliampujat takaisin kansainväliselle huipulle, missä he ovat aiemmin olleet, nuorten ampuijen kehittyvän ja kehittää valmentajakoulutusta.

– Haluan tuoda toimintaan erilaisia näkökulmia. Kaikista on saatava kaikki mahdollinen ja paras irti, hän linjasi.

SZABOLCS HERCZEGHIN ensimmäinen muistikuva Suomesta on vuodelta 1997.

– Kun kuulin, että minut on nimitetty kiväärin päävalmentajaksi, minulla oli samanlainen onnellinen fiilis kuin vuosia sitten, jolloin voitimme junioreiden EM-joukkuekultaa Kouvossa. On hienoa liittyä Suomen hienoon maajoukkueeseen mukaan!

Miksi haluit Suomen ampumaurheiluliittoon kiväärilajien päävalmentajaksi?

"Tiedän Suomen skeet-joukkueen, ja pidän sen tavasta toimia ja ampua. Teen kovasti töitä ja yritän auttaa Suomea nousemaan lajin ehdottomalle huipulle askel askeleelta."

Pietro Genga

– Pidän uusista haasteista, ja halusin päästä sellaiseen toimintaympäristöön, jossa voin olla innovatiivinen ja luoda jotain uutta.

Herczegh hankki parhaillaan lisää tietoa ja tutustuu suomalaisiin ampuihin ja maajoukkueen rakenteisiin.

– Uskon, että yhteistyömme sujuu ja on tehokasta. Minulle nämä ovat avainsanoja.

Herczegh pitää muuttoaan Turkuun ei vain isona vaan "valtavana", jos puhutaan lämpötiloista.

– Muutan yhdestä maailman lämpimimmistä maista (Qatar) yhteen maailman kylmimpään maahan! No, leikki leikkinä... Päävalmentajana toimiminen on minulle suuri mahdollisuus paitsi minulle valmentajana myös urheilijoille, kun voimme tehdä yhteistyötä päivittäin. On muistettava, että minun pitää olla yhteydessä myös niihin maajoukkueampuihin ja nuoriin lupauksiin, jotka eivät asu Turussa.

Herczegh uskoo kovaan työntekoon:

– Haluan olla sellaisen urheilijan yhteistyökumppani, joka on valmis tekemään kovaa työtä saavuttaakseen unelmansa. Haluan myös luoda kilpailuhenkisen ympäristön, jossa urheilijat voivat ponnistella unelmiensa eteen. Tämä oli tavoitteeni, kun saavutimme täällä maan ensimmäisen olympiapaikan kiväärissä ja jo aiemmin, kun olin **Peter Sidin** valmentaja. 🍀

SKEET

PÄÄVALMENTAJA: Pietro Genga, Italia

NUORTEN VALMENTAJA: Jorma Korhonen

Genga, 49, on kokenut ampumaurheilija, jonka parhaisiin saavutuksiin kuuluvat MM-kultamitali Tampereella 1999, viisi maailmancupin palkintosijaa ja 15. sija Sydneyn olympialaisissa (2000). Genga on toiminut Tanskan skeetin maajoukkueessa valmentajana 2009–2012 ja 2017–2018 sekä Kyproksen maajoukkuevalmentajana 2013–2016.

Korhonen palasi yhdentoista vuoden tauon jälkeen Ampumaurheiluliittoon skeetin valmentajaksi, kun liitto nimesi hänet tämän vuoden alusta skeetin nuorten ja B-maajouk-

kueen valmentajaksi. Korhonen toimi skeetin lajivalmentajana vuosina 2002–2009. Hän on edustanut Suomea MM- ja EM-kilpailuissa sekä Barcelonan olympialaisissa (1992), joissa hän oli 16:s. Korhonen asuu Kouvolan Valkealassa.

LIIKKUVA MAALI

PÄÄVALMENTAJA: Ville Häyrinen

Heinolainen Häyrinen, 38, on toiminut liikkuvan maalin oto-lajivalmentajana vuodesta 2008 lähtien, ja

hänet on valittu Ampumaurheiluliiton Vuoden valmentajaksi 2009 ja 2014. Häyrisellä on myös ollut ja on useita henkilökohtaisia valmennettavia.

PRACTICAL

VALMENNUSKOORDINAATTORI:

Kari Kivistö

Valkeakoskella asuva Kivistö, 53, on toiminut practicalin valmennuskoordinaattorina vuoden 2019 alusta lähtien.

Puhdas ase, puhdas osuma.

Puhdistusvahto

MILFOAM FORREST
NON TOXIC
BORE CLEANING FOAM
500 ML
39,90€
500 ml

MILFOAM FORREST
BORE CLEANING FOAM
90ML
12,90€
90 ml

MILFOAM FORREST
SYNTEETTINEN ASEÖLJY
SYNTEETISK VAPENÖLJA
SYNTHETIC GUN OIL
400 ML
Puhdistaa, voitelee, suojaa
Rengör - Smöjer - Skyddar
Cleans - Lubricates - Protects
Valmistettu NATO S-761 öljystä
Tillverkad av NATO S-761 olja
Manufactured from NATO S-761 oil

MILFOAM FORREST
SYNTEETTINEN ASEÖLJY
SYNTEETISK VAPENÖLJA
SYNTHETIC GUN OIL
150 ML
Puhdistaa, voitelee, suojaa
Rengör - Smöjer - Skyddar
Cleans - Lubricates - Protects
Valmistettu NATO S-761 öljystä
Tillverkad av NATO S-761 olja
Manufactured from NATO S-761 oil

18,90€
400 ml

9,90€
150 ml

UUSI SUUREMPI KOKO!

Forrest on Suomessa valmistettu ja kehitetty huipputuote-aseiden puhdistukseen. Tuote on tehokkuutensa lisäksi erittäin helppokäyttöinen.

Forrest-puhdistusvahto

- poistaa kuparijäämät aseiden piipusta
- irrottaa ruudin palamisjätteet
- on myrkytön
- on riittoisa

Forrest tuotteet hyvinvarustetuista aseliikkeistä kautta maan!

täyssynteettinen Forrest-aseöljy

- Nato-hyväksytty (S-758/S-761)
- suojaa, voitelee ja puhdistaa
- jähmettymispiste -57 °C
- valmistettu EU:ssa

HJORTH
URHEILUTUKKU · 1881

Hinnat voimassa sitoumuksesta 31.12.2020 asti.

Katso lähin jälleenmyyjäsi osoitteesta www.hjorth.fi.

”Eiköhän 12 vuotta riitä”

Pitkään Ampumaurheiluliiton hallituksessa ollut Curt Sjöblom ei enää asettunut ehdolle. ”Nyt on aika antaa tilaa uusille ihmisille ja ideoille.”

Teksti & kuva LASSI PALO

Vuodenvaihteessa päättyy yksi pitkä ajanjakso Ampumaurheiluliiton toiminnassa, sillä Curt Sjöblom ei jatka enää Ampumaurheiluliiton hallituksen jäsenenä. Hänet valittiin hallitukseen ensimmäisen kerran vuonna 2009.

– Eikö kaksitoista vuotta riitä, hän vastaa ja nauraa, kun häneltä kysytään miksi hän ei enää asettunut ehdolle marraskuussa pidetyssä liittovaltuuston kokouksessa.

– Kuinka moni on istunut hallituksessa yhtä kauan kuin minä? Heti tulee mieleen vain Pia (Nybäck). Nyt on aika antaa tilaa uusille ihmisille ja ideoille. Hallituksen pitää uusiutua, ja ehkä tässä alkaa olla vähän kaavoihin kangistunut. Koen olevani enemmän tekijä kuin suunnittelija.

”QUIJE” SJÖBLOMIN jättämää ”hallitusaukkoa” on jo pidetty suurena. Häntä on kehuttu erityisesti siitä, että hän on aina nähnyt ison kokonaisuuden haulikkotauksistaan huolimatta ja hallitsee erinomaisesti myös säännöt ja niiden pienetkin yksityiskohdat.

Sjöblom, 63, ei kuitenkaan halua nostaa itseään millekään jalustalle, vaan uskoo, että tieto tarttuu muihinkin.

– Olen diplomi-insinöörinä ratkaisukeinen ja analyyttinen. Asioita pitää pohtia ja katsoa eri näkökulmista ennen kuin muodostaa mielipiteensä. Olen ollut sellaisella asenteella liikkeellä, että jos johonkin ryhtyy, se pitää hoitaa eikä jättää kesken.

– En jätä seuraajilleni minkäänlaista ”testamenttia”. Kyllä minulle jatkossakin voi soittaa, jos kuvittelee, että vain minä tiedän, Sjöblom naurahtaa ja hetken kuluttua vakavoituu: hän painottaa sitä, että sääntöjä pitää aina noudattaa – myös tällaisena poikkeusvuotena, johon koronavirus on lyönyt valittavan vahvan leiman.

– Poikkeusolotkaan eivät anna mahdollisuutta tehdä mitä tahansa. Toiminnan pitää niin pitkään kuin mahdollista perustua sääntöihin ja oikeudenmukaisuuteen. En ole pitänyt lainkaan huonona sitä, että kokoukset ovat joskus venyneet pitkälle iltaan. Kaikkia asioita ei voi valmistella niin aukottomiksi, että pelkkä nuijankopautus riittää. Siksi asioita pitää ensin pohtia ja sitten tehdä päätöksiä niiden vaatimassa ajassa.

Urheilujärjestöjen Sporttitalo on tullut tutuksi Curt Sjöblomille siellä pidettyjen useiden kokousten välillä.

MIELENKIINTOISTA ON, että vaikka Sjöblomilla on faktat hallussa, ei hän omien sanojensa mukaan hallitse vuosilukuja, vaan kaikki on tapahtunut ”äskän” tai ”ihan hetki sitten”. Siksi hän olikin päivittänyt ja tulostanut haastattelua varten ansioluettelonsa.

– Vuosiluvut ovat niin spesifisiä.

Mitä spesifiä ansioluettelosta sitten löytyy? Sjöblom oli Ampumaurheiluliiton varapuheenjohtajana vuodet 2009–2012. Ennen valintaansa liiton hallitukseen hän kuului vuosien ajan haulikkojaostoon ja toimi myös sen puheenjohtajana. Pitkään ansioluetteloon kuuluvat lukuisten kansainvälisten tehtävien lisäksi myös kotiseuransa Sibbo Skyttegillen (SSG) sihteerin tehtävät, joita hän hoiti peräti 27 vuoden ajan.

– Luovuin SSG:n sihteerin tehtävistä, koska olin samaan aikaan järjestämässä haulikkolajien maailmancupia Lahdessa (2019). Jostain oli luovuttava, koska kokonaisuus muodostui liian raskaaksi. Jätän nyt hallituksen, mutta en ampumaurheilua. Jatkan mielelläni sääntötyöryhmässä ja ylituomarikouluttajana.

SJÖBLOMIN MUKAAN hänen hallitusvuotensa olivat ”vaihtelevia”. Asiat ovat olleet mielenkiintoisia – ”kaikkea maan ja taivaan

välillä”, kuten hän luonnehtii. Isoimmista kiistoista on onneksi päästy eroon:

– Olemme nyt oikealla tiellä. Toimintaa on virtaviivaistettu, ja se on selkeytynyt. Kaikkea ei enää tuoda hallitukseen eikä enää rönsyillä yhtä paljon. Nyt tiedetään mitä hallitus tekee, mitä valiokunnat tekevät ja mitä toimisto tekee. Hallitus keskittyy strategiaan, johtamiseen ja suuriin linjauksiin. Toki sillä on edelleen myös sääntöjen mukaisia ja eräänlaisia automaattipäätöksiä tehtävänään.

Sjöblom painottaa sitä, että arvokisajoukkueiden valintaperustelujen ja nimeämisten pitää olla aukoton ja avoin prosessi, jossa tietojen pitää olla riittävät ja kaikki mietittyinä ennen kuin päätöksiä aletaan tehdä.

– Aina näin ei ole ollut, hän myöntää.

MITÄ KAKSITOISTA hallitusvuotta sitten antoi?

– Harmaita hiuksia ja lisää ikää! Kriitikistä sen verran, että tuntoja on purettu koko hallituksen lisäksi valmennuksen johtajaan ja puheenjohtajaan eikä niinkään yksittäiseen hallituksen jäseneseen. Vuodet olivat näköalapaikka erääseen huippu-urheilulajiin. Jos minulle on soitettu, olen kertonut sen minkä olen voinut ja lyönyt faktat pöytään.

”Urheilullisesti hyvää menestystä näkyvissä”

Teksti & kuva LASSI PALO

”M eillä kaikilla on haastava vuosi takana koronavirusepidemian takia, ja päätöksentekokykyä on testattu. Meidän on pitänyt olla joustavia ja nopeita. Ampumaurheiluliitolla menee kuitenkin hyvin. Talous on kunnossa, ja voimme tehdä uusia asioita.”

Näin summasi koronavuoden Ampumaurheiluliiton puheenjohtaja **Vesa Nissinen**, kun liittovaltuusto kokoontui etäyhteysin marraskuun viimeisenä lauantaina.

– Aika näyttää millainen ensi vuosi on. Meillä on urheilullisesti hyvää menestystä näkyvissä. Uusi valmennuksen johtaja (**Henna Torpo**) aloittaa tehtävänsään, samoin kolme uutta päävalmentajaa. Toivotan kaikille positiivista mieltä, ja toivottavasti pääsemme koronaviruksesta eroon, Nissinen sanoi kokouksen päätös-sanoissaan.

LIITTOVALTUUSTON marraskuussa hyväksymä toimintasuunnitelma pohjautuu liittovaltuuston kevätkokouksessa hyväksytyyn uuteen strategiaan vuosille 2021–2024. Keskeisimmät painopisteet ovat elinvoimainen ja kasvava seura sekä mahdollistavat olosuhteet.

Tavoitteena on, että seuratoiminnan laatu paranee, seuran toimintaan on helpo tulla mukaan ja seura toimii uudistumiskykyisesti ja tavoitteellisesti. Ensi vuonna keskitytään erityisesti lisäämään kohtaamisia, vuorovaikutusta ja koulutusta seurojen kanssa sekä motivoimaan seuroja kehittämään omaa toimintaansa aiempaa pitkäjänteisemmin.

Tavoitteena on myös se, että seuroilla on käytössään riittävät ja ympäristövastuulliset rataolosuhteet, joilla harrastajat viihtyvät, että ampumaurheilun arvostus harrastuksena ja huippu-urheiluna kasvaa ja että monipuoliset harrastamisen tavat ja mahdollisuudet innostavat kasvamaan ja kehittymään.

TAVOITTEENA ON myös varmistaa, että liitto pystyy hyödyntämään ilma-aseiden EM-kotikisojen näkyvyyden ja olympiänäkyvyyden uusien harrastajien saamisessa seuroihin.

Huippu-urheilussa ensi vuoden pää-tavoitteet ovat: kaksi maapaikkaa lisää Tokion para- ja olympiakisoihin, mitali Tokion olympialaisissa ja paralympialaisissa, menestyminen myös kauden muissa

Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtaja Anne Lantee ja valtuuston varapuheenjohtaja Markus Ahtiainen valmistautumassa liittovaltuuston kokoukseen.

arvokilpailuissa (3 mitalisijaa ilma-aseiden EM-kilpailuissa, 2 mitalisijaa haulikkolajien EM-kilpailuissa, 1 mitalisija Universiadeissa) ja edellytysten luominen huippujen kehittymiselle Pariisiin 2024 olympiakisoihin.

ENSIVUODEN talousarvion loppusumma on 3 874 067 euroa, ja se päättyy 16 982 euron alijäämään. Kulu- ja tulorakenteesen vaikuttavat suuresti liiton hallinnoima ympäristölupahanke viiden järjestön yhteistyönä ja vuonna 2021 Suomessa järjestettävät kolme arvokilpailua.

Talousarvio perustuu liittovaltuuston keväällä hyväksymiin maksuihin. Seuran jäsenmaksu liitolle on 26 euroa per aikuisjäsen, aikuisten lisenssi 40 euroa, harrastelisanssi 25 euroa, yli 80-vuotiaiden lisenssi 19 euroa ja nuorten lisenssi 13 euroa. Maksut ovat samat kuin tänäkin vuonna.

Myös muut maksut pysyvät samoina kuin tänä vuonna: muovikortilliset lisenssit +5 e, kilpailulupa ennätyskelpoinen tai vastaava ei-ISSF-lajin kilpailu 100 e/1. päivä, lisäpäivät 20 e/päivä, ylituomarikortti 25 e ja I-lk tuomarikortti 15 e.

AMPUMAUURHEILULIITTO järjestää vuoden 2021 aikana kolme kansainvälistä arvokilpailua. Para-ammunnan EM-kilpailut järjestetään 16.–23.2. Kisakallion urheiluoipistossa Lohjalla. Mukana ovat liikuntavammaisten lisäksi näkövammaiset.

Niiden jälkeen järjestetään ilma-aseiden EM-kilpailut niin ikään Kisakalliossa (26.2.–8.3.). Pistoolissa ja kiväärissä on jaossa myös olympiapaikkoja Tokion olympialaisiin.

PM-kilpailut järjestetään 17.–20. kesäkuuta pääpaikkana Kouvolan Tyrri. Kisat piti alun perin järjestää jo viime kesäkuussa, mutta korona pakotti siirtämään kisat vuodelle eteenpäin. Haulikkolajit järjestetään Orimattilassa ja liikkuvan maalin pienoiskivääriammunnat Sipoossa.

...ten ansiosta.

Jos niitä ei usko, minkäs sille sitten voi.

Entä millainen henkinen painolasti harteilta putoaa nyt pois?

– Sitä sinun pitää kysyä ensi vuonna! En kuitenkaan juuri nyt koe, että tämä olisi ollut henkisesti raskasta. Kyse on ollut asioiden päättämisestä, kun ne on hyvin pohjustettu ja läpikäyty. Ikävä varmasti tulee, mutta viime vuoden ja etenkin tämän vuoden takia tämä on pehmeä lasku, Sjöblom viittaa hallituksen pitämiin etäkokouksiin, joita pidettiin jo viime vuonna silloin tällöin mutta tämän koronavuoden aikana maaliskuusta lähtien joka kerta.

– Etäkokoukset eivät ole samalla tavalla sosiaalisia tapahtumia kuin kasvatusten pidetyt. Kahvikeskusteluja voi pitää turhina, mutta sitä ne eivät ole. Niissä oppii tuntemaan ihmisiä, ja keskusteluissa tieto ja näkökulmat liikkuvat ohi virallisten pöytäkirjojen.

Aiotko tehdä joku päivä paluun hallitukseen?

– Koskaan ei pidä sanoa ei koskaan, mutta sellaista ajatusta minulla ei nyt ole. Jään pian eläkkeelle eli minulla ei ole varmaan enää aikaa hallitustyöskentelyyn, koska eläkkeellähän kaikki pitää tehdä omalla ajalla! 🍁

”EM-kotikisoista buustia parempiin suorituksiin!”

Joonas Kallio kilpailee ”ehdottoman” mielellään EM-kotikisoissa. ”Ne buustaavat parempiin suorituksiin, koska on tukijoukkoja ja kannustusta”, hän sanoo.

Teksti LASSI PALO
Kuva JUHA SAARINEN

Suomussalmen Urheiluampujia (SUA) edustava **Joonas Kallio** sijoittui miesten ilmapistoolissa hienosti kymmenenneksi helmikuussa Puolan Wroclawissa järjestetyissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa. Hän teki tuloksen 579, kun finaaliin mentiin pistettä paremmalla tuloksella.

Kun Ampumaurheiluliiton pistoolijaosto palkitsi Kallion marraskuussa Vuoden pistooliampujaksi, hän sanoi, että palkinnot tuntuvat aina mukavilta:

– Jaoston palkinto tuli EM-kisojen perusteella. Ensi vuonna Kisakallion EM-kisoissa pannaan sitten astetta paremmaksi eli otetaan se viimeinen piste ja päästään finaaliin. Se on tavoite, Kallio sanoi palkinnostaan ja helmi-maaliskuussa Kisakalliossa järjestettävistä ilma-aseiden EM-kilpailuista.

Kisakalliossa on EM-mitalien lisäksi tarjolla muitakin ”porkkanoita”, sillä miesten ilmapistoolissa on jaossa yksi olympiamaapaikka Tokion olympialaisiin. Tokiossa on määrä kilpailla ensi kesänä, mutta koronaviruspandemia voi aiheuttaa vielä muutoksia suunnitelmiin.

KALLIO sanoo kilpailevansa ”ehdottoman” mielellään EM-kotikisoissa. Hän ei ota kotikentästä paineita, vaan sanoo, että kotikisat buustaavat hänet parempiin suorituksiin:

– Siellä on kannustusta ja tukijoukkoja, hän sanoi marraskuussa Kisakalliossa järjestetyillä maajoukkueleirillä.

Muutamaa viikkoa aikaisemmin Kallio osallistui samassa paikassa maajoukkueen kunto- ja liikkuvuustesteihin. Hän oli tulosten perusteella kehittynyt lähes kaikilla mitareilla niin liikkuvuudessa kuin voimaominaisuuksissakin.

– Tulokset jopa ylittivät odotukseni. Jätin kesällä ammunnan vähemmälle viisi vuotta kestäneen aggressiivisen harjoittelun jälkeen ja yritin kehittää muita ominaisuuksia. Pidän jopa välillä taukoa ampumisesta.

Kallion mukaan testit kertovat sen, että

Tuleva EM-kisapaikka Kisakallio on Joonas Kalliolle tuttu paikka vuosien varrelta.

Kisakallion tapahtumat 2021

- ✘ Ilma-aseiden SM-kilpailut 12.–14.2.
- ✘ Para-ammunnan EM-kilpailut 16.–23.2.
- ✘ Ilma-aseiden EM-kilpailut 26.2.–8.3.

on tehty oikeita asioita ja oikeissa väleissä huilattu.

– Minulla on hyvin aikaa rakentaa huipunkunto ja lajitaidolliset ominaisuudet kuntoon EM-kisoja varten.

Kallio kuitenkin muistuttaa, että harjoitustulokset eivät välttämättä korreloi sitä, miten kilpailut lopulta sujuvat: ne voivat jopa olla taakka tai luoda valheellisia odotusarvoja.

– Joka tapauksessa olen tässä vaiheessa kaikin puolin hyvällä mielin. Ongelmia ei ole, nyt pitäisi pysyä terveenä, hän viittasi koronavirukseen, joka vain kiristi otettaan marras- ja joulukuussa.

KORONAVIRUS on pyyhkäissyt voimalla myös ampumaurheilun kansallisen ja kansainvälisen kilpailukalenterin yli. Kun tätä haastattelua tehtiin, kalenterissa olivat

Kisakallion Susiareenalla kilpailtiin ampumaurheilun Suomen mestaruuksista vuonna 2018.

Ampumaurheilun superviikot Kisakalliossa

Teksti & kuva LASSI PALO

Ensi vuoden alussa nähdään ampumaurheilun superviikot Lohjalla sijaitsevassa Kisakallion urheiluopistossa – jos korona ei pilaa näitäkin suunnitelmia.

Kisakalliossa nimittäin järjestään helmi-maaliskuussa kolmet isot kilpailut: ensin ilma-aseiden SM-kilpailut, sitten para-ammunnan EM-kilpailut ja lopuksi ilma-aseiden EM-kilpailut, joissa on jaossa mestaruuksien lisäksi olympiamaapaikkoja Tokion olympialaisiin.

Jaossa on kaksi paikkaa sekä miesten että naisten ilmakiväärissä ja yksi paikka sekä miesten että naisten ilmapistoolissa.

Eli noin kolme viikkoa kotimaista ja kansainvälistä huippuammuntaa!

– Meillä on se tieto, että EM-kilpailut järjestetään, piste, ilma-aseiden ja para-ammunnan EM-kisojen pääsihteeri Elina Kaukojärvi sanoi joulukuun alussa.

– Emme ole painaneet paniikinap-

pulaa, vaan tavoitteemme on saada kisat pidettyä, olympiapaikat jaettua ja kilpailla niin turvallisesti kuin mahdollista. Olemme toki käyneet laajoja keskusteluja eri tahojen kanssa. Suunnitelmamme ja järjestämme kisoja niin kauan kunnes meille ilmoitetaan, ettei urheilun suur tapahtumia voi koronan takia Suomessa järjestää.

Euroopan ampumaurheiluliiton (ESC) hallituksen kokous pidettiin tämän lehden painoonmenon jälkeen eli joulukuun 13. päivänä. Suomi esitteli kokouksessa kisojen terveysturva-asiakirjat ja jakoi tietoa osanottajamaille.

– Meille tulee ulkomailta runsaasti kyselyjä koronatilanteeseen liittyen, mutta yksikään maa ei ole ilmoittanut, ettei aio osallistua EM-kisoihin, Kaukojärvi sanoi.

– Se on kuitenkin selvä, että koronatunnelmassa tässä mennään, ja suunnitelmat muuttuvat melkein päivittäin. Koronatilannetta seurataan tarkasti, ja toimimme sen mukaan.

vielä ilmakiväärin ja -pistoolin SM-kilpailut, jotka piti järjestää itsenäisyyspäiväviikonloppuna Turussa. Mutta niin vain kävi, että nekin peruttiin haastattelua seuraavalla viikolla ja vain kaksi päivää ennen kisojen alkua.

Kallio suhtautuu tilanteeseen maltillisesti, sillä hän tietää, että urheilijan on oltava huippukunnossa:

– Elän ja treenaan niin, että kaikki kisat järjestetään. Sille ei voi sitten mitään, jos niitä perutaan. Suunnitelmani oli, että kilpailen tammikuussa aktiivisesti, mutta kaikki on peruttu: tammikuussa ei ole yhtään kilpailua. Nyt pitää vain sopeutua tilanteeseen ja pitää omaa leiriä Hämeenlinnassa ”**Kait-sun**” (Kai Jahnesson) kanssa. Se on yksi tapa paikata kisojen puutetta.

Jahnesson pääsi Lontoon olympialaisten

(2012) ilmapistoolin finaaliin ja sijoittui lopulta kahdeksanneksi. Hän on toiminut Kallion valmentajana jo jonkin aikaa.

– Kaitsu on ampunut hyvin. Hän saattaa jopa olla yksi EM-kisaedustajistamme, Kallio vihjaisi. Kolmaskin pistooliampuja on tyrykällä kotikisoihin:

– **Tommi Heikkilä** on niin uskomattoman lahjakas, että hän voi paikata kovan tuloksen melkein kylmiltään.

KALLIO PITÄÄ EM-kisojen finaaliapaikkaa realistisena tavoitteena. Ja kyllä, olympiapaikka on tietyllä tavalla Kallion tavoite ja unelma.

– Näihin sanoihin suhtautumiseni olympialaisiin kiteytyy. Mielellään ensi vuonna Tokioon, mutta Pariisi ja olympiavuosi 2024 on jo merkitty kalenteriini.

Tahti on armottoman kova, sillä jo vuonna 2022 jaetaan ensimmäiset olympiamaapaikat Pariisiin.

– Ei tässä voi löysäillä. Hyvä on, että isoja kisoja on, koska ne motivoivat.

Yksi iso muutos on osunut Kallionkin kohdalle, sillä Ampumaurheiluliitolla on uusi pistoolilajien päävalmentaja. Britti **John Leighton-Dyson** osallistui maajoukkueille marraskuussa, jolloin hän jo aloitti työt virallisesti.

– Kaitsu on henkilökohtainen valmentajani, mutta odotan Johnin vetävän meille leireillä laadukkaita, kovia ja ohjattuja harjoituksia. Uudet virikkeet ovat aina tervetulleita, ja on mukava puhua Johnin kanssa englantia, jota ei Kainuun korvessa kovin usein kuule. Tuntuu hyvältä aloittaa uusi vuosi, Kallio hymyili. 🌸

Marika Salmi sai Vuoden ampumaurheilija -palkinnon marraskuisena perjantaina Orimattilassa kotiradallaan.

Marika Salmi on vuoden ampumaurheilija

32-vuotias trap-ampuja on kuulunut pitkään maailman valioiden joukkoon. "Kyllä, yllätyin valinnastani", Marika Salmi sanoo.

Teksti & kuva LASSI PALO

Oli marraskuinen perjantai-ilta Orimattilan ampumaradalla, kun **Marika Salmelle** ojennettiin Ampumaurheiluliiton Vuoden ampumaurheilija -palkinto. Salmi ei ollut lainkaan pahastunut siitä, että perinteinen vuoden parhaiden palkitsemistilaisuus Grande Finale jouduttiin perumaan koronavirusepidemian takia.

– Tämä on helpompaa, kun voin keskustella näin kasvotusten eikä tarvitse esiintyä isolle joukolle ihmisiä ja vastata **Toni Flin-kin** visaisiin kysymyksiin, Salmi naurahti.

Salmi palkittiin Kyproksen Nikosiassa maaliskuussa saavuttamastaan maailmancupin naisten trapin neljännessä sijasta. Sen jälkeen ei maailmancupeja järjestetty – eikä myöskään kansainvälisiä arvokilpailuja.

– Kausi loppui kuin veitsellä leikaten ennen kuin se ehti edes kunnolla alkaakaan. Pääsimme alkuun, ja sitten kaikki lässähti koronavirusepidemian takia. Hyvä alkua oli nyt ratkaiseva, Salmi viittasi saamaansa palkintoon.

– Kyllä minä yllätyin! Tämä pokaali on näköjään ollut ollut monessa paikassa, ja pääsin nyt kovaan seuraan, hän sanoi silmäillessään pokaaliin kaiverrettuja nimiä.

MARIKA SALMI on 32-vuotias Orimattilan Seudun Urheiluampujia edustava trap-ampuja, joka on kuulunut pitkään maailman valioiden joukkoon. Hän voitti Tucsonin maailmancupin vuonna 2018 ja sijoittui viidenneksi Lontoossa 2012. Viides sija tuli myös vuoden 2017 MM-kilpailuissa Moskovassa. Salmi oli neljäs Minskissä kesällä 2019 järjestetyissä Euroopan kisoissa.

Salmella on kaksi MM-joukkuehopeaa (2015 ja 2017) ja yksi EM-joukkuepronssi (2012). Viime vuonna hän sijoittui seitsemänneksi Lahden maailmancupissa.

Salmi kirjasi elokuussa kotiradallaan järjestetyissä SM-kilpailuissa uudeksi ennätyssekseen 117. Hänen nimissään on finaalin Suomen ennätys (44).

– Kun nyt sain tämän parhaan ampumaurheilijan palkinnon, on se osoitus siitä, että olen tehnyt asioita oikein. Riittävän pitkäjänteinen työ on tuottanut tulosta, **Kari Kopran** valmennettava sanoi.

– Kaikkein kirkkaimpana saavutuksena nousee mieleen maailmancupin ykkössija. Arvostan korkealle myös MM-joukkueuimaleja.

SALMI ON urheillut kansallisella ja kansainvälisellä huipulla runsaan kymmenen vuoden ajan ilman pitkiä taukoja. Nyt hän on päättänyt ottaa aikalisän, jonka lopullisesta pituudesta ei ole tietoa:

– En ole enää ensi vuonna mukana maajoukkue toiminnassa, ja harkitsen jatkoa

Vuoden ampumaurheilijat 2000–

- × 2000 Juha Hirvi
- × 2001 Marko Kempainen
- × 2002 Helena Juppala
- × 2003 Krister Holmberg
- × 2004 Marko Kempainen
- × 2005 Juha Hirvi
- × 2006 Petri Savinainen
- × 2007 Mira Nevansuu
- × 2008 Satu Mäkelä-Nummela
- × 2009 Satu Mäkelä-Nummela
- × 2010 Marko Nikko
- × 2011 Marjo Yli-Kiikka
- × 2012 Satu Mäkelä-Nummela
- × 2013 Minna Leinonen
- × 2014 Minna Leinonen
- × 2015 Tomi Korpi
- × 2016 Liikkuvan maalin MM-joukkue (Tomi-Pekka Heikkilä, Krister Holmberg, Heikki Lähdekorpi)
- × 2017 Teemu Rintala
- × 2018 Aleksis Leppä
- × 2019 Satu Mäkelä-Nummela
- × 2020 Marika Salmi

tulevaisuudessa tilanteen mukaan. Olen ampunut vuodesta 2008 lähtien kaikki vuodet ilman taukoja, ja nyt kun koronavirus sotki esimerkiksi Tokion suunnitelmat, tilanne on tämä.

– Hämmäntävä tilanne kyllä. Tokion olympialaiset olivat tavoitteenani, ja kun ne nyt pyyhkäistiin yli, on epävarmaa tulevatko ne enää edes tarjolle, Salmi pohti.

SALMI TYÖSKENTELEE toimistosihteerinä työterveyteen erikoistuneessa yrityksessä. Kun hänen ei enää tarvitse elää kurinalaista huippu-urheilijan elämää, jää häneltä runsaasti aikaa rakkaalle harrastukselleen ratsastukselle.

Salmi on kilpaillut esteratsastuksessa jo pienenä tyttönä, ja hänellä on Lennon Ero -niminen suomenhevonen, joka on jo ”veteraani-iässä”.

– ”Eetu” on 26-vuotias, ja olemme kulkeneet yhtä matkaa jo 21 vuoden ajan. Eetu on osa lapsuuttani ja iso osa elämäni. Nyt minulla aikaa käydä Eetun luona myös arkipäivisin, Salmi suunnittelee. 🚰

Tehoryhmävalmentajalle Vuoden valmentaja -palkinto

Teksti & kuva LASSI PALO

”Ari Mäkelä on pitkän ja erinomaisen valmentajatyön tehnyt Etelä-Suomen alueen tehoryhmävalmentaja, joka valmentaa tehoryhmäläisten lisäksi kivääriin A-maajoukkueessa olevaa **Jenna Kuismaa** ja B-maajoukkueen **Henna Viljasta.**”

Näin Ampumaurheiluliitto perusteli Mäkelän valintaa Vuoden valmentaksi. Mäkelän kolmas henkilökohtainen valmennettava on **Luukas Koota**, kivääriampuja hänkin.

– Enpä olisi odottanut tällaista valintaa! Hyvä, jos tehoryhmän nuoret, ”likat” ja Luukas ovat menneet ampujina eteenpäin ja olleet avoimia kokeilemaan eri asioita. Iso kiitos heille. Minä vain yritän vaikuttaa taustalla, Mäkelä, 58, hymyi Mäntsälässä sijaitsevassa kodissaan, jota hän kutsuu luolaksi.

– En halua ottaa kunniaa itselleni, vaan toivon nuorten menestyvän. ”Jeesaan” heitä sen minkä pystyn. Tahto pitää tulla urheilijoista itsestään. En halua isoa joukkoa valmennettavaksi, vaan tämä kokonaisuus riittää. Muussa tapauksessa toiminta jää pintapuoliseksi.

Haastattelun ajan taustalla soi Radio City, ja Mäkelän puhelimesta soittoäänenä on Metallica musiikkia.

– Rammstein on myös aina hyvä. Kaikki musiikki toki käy, sillä kuuntelen hyvää musiikkia.

Nyt oli raskaamman – hyvän – rockin vuoro.

ARI MÄKELÄ tuli ampumaurheilun pariin viitisentoista vuotta sitten poikansa ampumaurheilukoulun kautta. Hän kiinnostui lajista ja alkoi kerätä tietoa. Tietojen kerääminen jatkuu edelleen erittäin aktiivisena. Mäkelä

etsii, kokeilee ja päivittää tietojaan. Haastattelun aikana hän viittaa usein esimerkiksi katsomiinsa dokumentteihin, joista muistiin tallentuu pieniä ja arvokkaita faktoja.

– En katso mitään höpöhöpösarjoja.

Mäkelä kertookin laveasti muun muassa sormen lihaksistosta, ihmisen anatomiasta ja melatoniinista sekä keskittymisestä ja sen oppimisesta. Muutama poiminta:

”Liian nopeasti haetaan liian paljon.”

”Ihmisen täytyy nykyään opetella keskittymään. Kannattaa lukea kirjoja.”

”Tiedän, mitä urheilija haluaisi kuulla, mutta sanon oman mielipiteeni – mitä mieltä oikeasti olen.”

”Tässä lajissa perusasiat eivät ole muuttuneet – asiat tehdään vain entistä tarkemmin.”

Mäkelän autotallissa on kaksi autoa kunnostettavana – vuoden 1987 Chevrolet Camino ja 20 eurolla hetken pähänpistosta ostettu Volkswagen Jetta, jolla on ajettu noin 190 000 kilometriä. Seinällä on kaksi Siuksen elektronista taululaitetta. Mäkelän valmennettavat mahtuvat juuri ampumaan 10m matkan tallin ovelta.

– Perusasiat ovat heillä kaikilla kunnossa, eivätkä he välttämättä vaadi paljon henkilökohtaista läsnäoloani. Tehoryhmän osalta leirit ovat pieni osa kokonaisuutta. Leirit eivät tee ampujaa, vaan ratkaisevaa on nuorten oma tekeminen. Harjoittelu ei saa olla ammuskelua, vaan siinä pitää olla idea. Muuten kilpailutkin menevät ammuskeluksi.

Mäkelä on palomies Hyvinkään paloasemalla. Työvuorot ovat 24-tuntisia, ja kuukaudessa on yksi vapaa viikonloppu.

– Teen täällä kotona mitä teen. Juon kahvia, jos ei ole mitään muuta tekemistä.

Mäntsälässä asuva Ari Mäkelä on Ampumaurheiluliiton Vuoden valmentaja.

Vuoden nuori valinnasta "Ohhoh, mahtavaa!"

Teksti & kuva LASSI PALO

Aaro Vuorimaan reaktio oli spontaanin riemastunut, kun hän kuuli valinnastaan Ampumaurheiluliiton Vuoden nuoreksi ampujaksi: "Ohhoh, mahtavaa!"

Ilo ei ollut laantunut, kun hän sai komean pokaalin pari viikkoa myöhemmin Inkoossa, jonne hän oli matkustanut kotoaan Lapualta maajoukkueleirille:

– Ei ole mieli muuttunut lainkaan, hän sanoi iloinen hymy kasvoillaan.

Vuorimaa voitti viime vuoden tavoin Huippupampujen cupin, joten hän matkusti Inkoosta takaisin kotiinsa kahden pokaalin kanssa.

– Palautin tämän toisen pokaalin **Annelle** (liiton toiminnanjohtaja **Lantee**) maajoukkueen testileirin yhteydessä ja nyt sain sen takaisin, Vuorimaa nauroi.

– Osasin jotakin palkintoa odottaa, mutta en osannut arvata millainen minulle tulisi. Olen asunut monta tuntia ja viikkoa radalla tätä palkintoa varten.

Vuorimaa saapui haastatteluun autollaan. Hän täytti viime kesänä 18 vuotta, mutta on ajanut autoa jo puolentoista vuoden ajan saatuaan poikkeusluvan ampumaurheilun takia.

VUORIMAA ON Lapuan Seudun Ampujia edustava liikkuvan maalin ampuja, joka saavutti viime helmikuussa Puolan Wrocławissa järjestetyissä 10m ilma-aseiden EM-kilpailuissa poikien normaalijuoksuisa hopeaa ja joukkuekilpailussa pronssia. Hän sijoittui sekajuoksuisa kuudenneksi.

Vuorimaa voitti vuosi sitten Kroatian Osijekissa poikien normaalijuoksujen EM-kultaa. Hän selvitti siis tiensä Wrocławissa taas kultamitaliotteluun, missä hän kohtasi Ruotsin **Andreas Bergströmin**. Se oli tasainen ottelu, joka päättyi lopulta ruotsalaisen voittoon 10–8. Nuorukaiset kohtasivat kultamitaliottelussa myös vuosi sitten, jolloin Vuorimaa oli parempi.

– Kieltämättä vähän jäi ketuttamaan se, ettei kultaa tullut nytkin. Kyllä se takaraivos- sa alkaa pyöriä, että hävisin ruotsalaiselle, jos kilpailua mieltii. Olen kuitenkin pahim- masta kärvistelystä päässyt eroon, Vuorimaa naurahti Inkoossa.

VUORIMAALLA ON on aikaa ja mahdollisuuksia voittaa vielä vaikka mitä, sillä hän

Aaro Vuorimaa kuvattiin komean pokaalin kanssa Inkoossa liikkuvan maalin leirin yhteydessä.

kilpailee junioreissa vielä kahden vuoden ajan – edellyttäen tietysti että koronavirus- epidemia laantuu ja kilpailuja taas järjestet- täisiin.

– Tänä vuonna peruuntuivat MM-kilpai- lut, joissa olisin halunnut voittaa maailman- mestaruuden, joka minulta vielä puuttuu. Otan viimeisinä junnuvuosinani mitalit tas- kuun, ja siitä sitten kohti yleistä sarjaa, hän suunnitteli.

Vaikka Vuorimaalla alkaa vasta neljäs vuosi liikkuvan maalin ampujana, hän on voittanut jo kaksi henkilökohtaista poikien EM-kultaa sekä yhden hopean ja pronssin.

Vuorimaa on ampunut kaikkiaan viisi

Suomen ennätystä, joista kovimpana hän pitää normaalijuoksujen 580 pistettä. Hän jakaa SE:n **Sami Heikkilän** kanssa.

Kovia saavutuksia nuorukaiselta, joka osallistui SM-kisoihin ensimmäisen kerran vuonna 2018.

– Tuloskehitykseni on ollut aika nousu- johteinen. MM-mitali vielä puuttuu, koska kisoja ei tänä vuonna ollut.

Matkalla kohti kesällä järjestettäviä MM-kilpailuja toimii välietappina ilma-aseiden EM-kilpailut, jotka järjestetään Lohjalla sijaitsevassa Kisakallion urheiluo- pistossa helmi-maaliskuussa.

– En tiedä, ovatko kotikisat erilaiset muihin kisoihin verrattuna. Ovathan nekin

an:

kaukana kotoa, hän nauroi.

– Totta kai se on erilaista, että esimerkiksi kaikki toimitsijat ovat tuttuja. Vaikuttaako se sitten suorituksiini, en tiedä... Ei saisi vaikuttaa.

VUORIMAA AIKOO hakea varusmiespalvelukseen Helsingissä sijaitsevaan Puolustusvoimien Urheilukouluun. Hän valmistuu ensi kevään aikana koneistajaksi, joten armeijan ajankohta olisi oikein sopiva:

– Ja armeijan jälkeen haluan opiskella metallialan insinööriksi.

Määrätietoisien nuorukaisen askelmerkit ovat hyvin selvillä! 🚩

Matias Kiuru kuvattuna yliopistonsa väreissä.

Vuoden yllättäjä nauttii elämästään Kentuckyssa

Teksti LASSI PALO

Kuva DAVE WINDER/MURRAY STATE RACERS

Vuoden yllättäjäksi valittiin kivääriampuja **Matias Kiuru**, joka aloitti viime tammikuussa opiskelut Yhdysvaltain Kentuckyn osavaltiossa. Hänet nimettiin ilmakiväärissä ja pienoiskiväärissä NCAA:n All American -joukkueeseen.

Kiuru, 22, istui taas hyväntuluisena kotonaan Murrayn kaupungissa Kentuckyn osavaltiossa, kun Urheiluampuja-lehti oli häneen yhteydessä. Kiuru oli valmistautunut videohaastatteluun asianmukaisin toimenpitein: hän siemaili aamukahvia isosta kupistaan.

Valinta Vuoden yllättäjäksi yllätti Kiurun:

– Kyllä se hyvältä tuntuu! Ja on se hyvä juttu, kun katsoo aiemmin yllättäjäpalkinnon saaneiden nimiä.

Kiurulla oli vapaapäivä opiskeluista, koska samana päivänä äänestettiin Yhdysvaltain tulevista presidentistä.

– Olen tykännyt olla täällä, ehdottomasti! Tämän jäkeen lähdän kaverini kanssa vaeltamaan reput selässä. Pisimmän lenkin olen tehnyt yksin, kun vaelsin kahtena päivänä kaikkiaan 35 mailia ja yövyin metsässä. Karhuja ja puumia ei täällä tarvitse pelätä, käärmeitä kylläkin.

HELSINKILÄISTÄ Poliisien Ampumaseuraa (PAS) edustava kivääriampuja sai täyssstipendin amerikkalaiseen I-divisioonan yliopistoon. Hän on opiskellut kauppatieteitä Murray State Universityssä (MSU) ja kuulunut sen ampumaurheilujoukkueeseen

tammikuun alusta lähtien. MSU kilpailee Racers-joukkueillaan Ohio Valleyn konferenssissa.

Neljän vuoden täyssstipendi tarkoittaa sitä, että Kiurun tarvitsee huolehtia vain omista käyttörahoistaan, sillä kaikki muu on hoidettu, kuten opiskelu, majoitus, ruoat ja ampumaurheilussa tarvittavat paukut, joita onkin kulunut runsaasti vuoden aikana. Kiuru asuu yliopiston alueella sijaitsevassa rivitalokaksiossaan yksin.

KIURUN vuosi on vierähtänyt ”tosi nopeasti”:

– Kesällä treenasin kolme kertaa viikossa salilla korisjoukkueen fyssarin kanssa ja kävin joka päivä ampumassa. Kesä oli pääasiassa treeniä ja lepoa, koska koulu oli kiinni toukokuun alusta elokuun alkuun. Tein salilla monipuolisia ja isoja liikkeitä. Painoni ei ole vielä karannut käsistä, mutta lihasmassaa on tullut lisää, Kiuru kertoi.

Haastatteluun mennessä Kiuru oli ampunut kolmessa yliopiston kilpailussa. Ne menivät ”tasapakusti”:

– Kova treeni kantaa varmasti hedelmää myöhemmin.

Yksi Kiurun ensi vuoden päätavoitteista on asetettu koti-Suomeen, sillä Lohjalla sijaitsevassa Kisakallion urheiluopistossa järjestetään ilma-aseiden EM-kilpailut. Ajankohta on 27.2.-8.3. Kiuru ei suhtaudu kisojen järjestämiseen kovinkaan optimistisesti:

– Minulla on vahva kutina, että kisat joudutaan koronavirusepidemian takia perumaan. Veikkaan, että huonosti käy. Toivon kuitenkin parasta, sillä tämä vuosi oli kansainvälisten kilpailujen kannalta kamala.

Kultahippuampujan palkinto Ruususen veljeksille

Teksti & kuva LASSI PALO

Ruususen veljekset Elias ja Samuel yllättivät ”vähän” mutta iloisesti, kun he kuulivat valinnastaan Vuoden kultahippuampujiksi. Tämä on ensimmäinen kerta, kun palkinto jaetaan kahden ampujan kesken – ja vieläpä veljesten kesken!

– Ei se häitää, ettei meidän välillemme saatu eroa aikaiseksi, he sanoivat Orimattilan pimenevällä ampumaradalla marraskuuisena perjantai-iltana.

Veljesten isän Simon mukaan pojat ovat kovia kilpailemaan keskenään. Heillä on ikäeroa vuosi ja viisi kuukautta. Elias täytti marraskuun alussa 14 vuotta, ja Samuel on 12-vuotias.

– Opettajat ovat vain hymähdelleet, kun olen vaimoni kanssa kertonut heille, että olemme tehneet kaikkemme, jotta pojat eivät kilpailisi niin paljon keskenään, isä kertoi.

– Tietysti haluan aina voittaa, Elias kuitasi.

– Olen ”änärissä” sinua edellä, Samuel sanoi isoveljelleen.

URHEILUSSA kilpailutilanteita ei jatkossa syntyne yhtä paljon kuin aiemmin, sillä Elias keskittyy kivääriammuntaan ja jousiammuntaan ja Samu haulikkoon (trap) ja pistooliin. Isä seurasi haastattelua vieressä:

– Pojat ovat kovia touhuamaan! He ovat ampuneet ja kokeilleet kaikkia lajeja. Kuulin nyt ensimmäisen kerran, kun he kertovat syvällä rintäänellä mikä heidän päälajinsa on, hän totesi.

Elias on ampunut kiväärillä pystystä kolmen vuoden ajan. Tuet heitettiin pois ilmakiväärin olympiamitalistin **Henri Häkkisen** kehotuksesta. Eliaksen ilmakivääriennätys on 603,5 pistettä (60 ls). Samuel puolestaan rikkoi viime kesänä trapissa 103/125 kiekkoa ja teki Superfinaalin juniorifinaalin voitotosarjassaan ennätöksensä 39/50. Veljesten välisiä kilpailutilanteita nähdään ajoittain jatkossakin, sillä Elias voitti kesällä auto-maattitrapin SM-kultaa.

RUUSUSEN PERHE asuu Asikkalan Vesivehmaalla. Pojat edustavat luotilajeissa Asikkalan Ampumaseuraa (AsAs) ja haulikkolajeissa Orimattilan Seudun Urheiluampujia (OSU). Jousiammunnassa he edustavat Juoksaa. Elias käy Vääksyn yhteiskoulun

Samuel (vas.) ja Elias Ruusunen saivat vuodeksi haltuunsa komean Vuoden Kultahippuampuja -pokaalin.

kahdeksatta luokkaa, ja Samuel on Vesivehmaan alakoulun kuudennella luokalla.

Viime vuonna Simo Ruususen auton mittariin kertyi yli 50 000 kilometriä ja perheelle kaikkiaan 62 kilpailua.

– Kalenterimme on aika taiteilua eikä sen suunnitteleminen ole kovinkaan helppoa, isä-Simo huokaisi.

Kalenteriongelmia ei ainakaan helpota se, että Simo Ruusunen on taas innostunut ampumaan. Hän sijoittui trapin SM-kilpailuissa hienosti viidenneksi ja rikkoi peruskilpailussa 117 kiekkoa.

Veljekset viihtyvät paitsi ampumaradalla myös kalastamassa ja metsästävässä. He ovat isän mukaan hirviporukan ”kantavia voimia”.

– Meillä ei ole ukkoutumisiongelmaa, isä naurahti.

– Jaana-vaimoni on jonkin verran käynyt kisoissa mukana. Häntä voi kutsua poikien henkiseksi tueksi ja valmentajaksi. Minä puolestani kuskaan ja annan Samuelille vinkkejä trapissa. Eliaksen kiväärivalmentajana toimii **Tauno Lindström**, isä kertoi.

PIMEYS VALTASI Orimattilan radan. Elias Ruususta se ei haitannut, sillä hän oli vielä lähdössä illaksi tuulastamaan. Hän sai aiemmin syksyllä viisikiloisen hauen.

– Pojat pyydystävät kalan, perkaavat sen ja lopuksi kokkaavat. Kalalla ja riistalla on iso rooli perheemme ruokapöydässä. Metsästys alkaa omasta pihastamme, isä kertoi.

Seuraavana päivänä perheen ”äijäporukka” pakkasi taas kampeensa ja lähti hirvi- jahtiin. 🗝️

Kauhajoen Ampujat on Vuoden kultahippuseura

Teksti LASSI PALO

Kuva TIMO AALTO

Kauhajoen Ampujissa (KhjA) otettiin tieto Vuoden kultahippuseura -palkinnosta vastaan yllättynein ja innostunein tunnelmin. Seurassa pidettiin hienona sitä, että se sai liitolta tunnustusta pitkäaikaisesta nuorisotoiminnastaan.

– Palkinto oli suuri yllätys. Emme osanneet odottaa sitä, KhjA:sta kerrotaan.

Mikä merkitys palkinnolla on seurallenne?

– Sillä on suuri merkitys. Se kannustaa edelleen jatkamaan nuorisotoimintaa.

KhjA on perustettu vuonna 1934, ja sen jäsenmäärä on nyt 136. Lapsia ja nuoria on siitä noin puolet eli 65. Kultahippuampujia on viitisentoista.

KhJA:n hallituksessa tiedetään palkinnosta, mutta seura ei ollut ennen tämän lehden ilmestymistä vielä tiedottanut siitä jäsenilleen ja perheille eikä myöskään paikallismedialle.

KHJA LUONNEHTII itseään perinteikkääksi mutta eteenpäin katsovaksi seuraksi.

– Olemme pyrkineet järjestämään

Kauhajoen Ampujien jäseniä kokoontui ryhmäkuvaan marraskuun lopussa.

ampumaurheilutoimintaa mahdollisimman monipuolisesti erilaisille ryhmille, muun muassa yrityksille firmapuulaakin ja työtoiminnan kautta sekä ikäihmisille eläkeläisten ampumakerhon kautta.

KhjA on pitänyt ampumaurheilukouluja 7–15-vuotiaille 1980-luvun alusta asti. Lisäksi se tarjoaa koulujen liikuntatunneilla mahdollisuutta käydä tutustumassa ampumaurheiluun ja on ollut aktiivisesti mukana Kauhajoen kaupungin järjestämässä liikuntatapahtumissa.

Mitkä ovat nuorisotoimintanne pääperiaatteet?

– Opettaa nuorille turvallista aseenkäsittelyä ja saada uusia harrastajia hyvän lajin pariin.

Entä mitkä ovat seuranne vahvuudet ja toisaalta kehittämisen kohteet?

– Seuran vahvuutena on aktiivisen

talkooporukan rakentamat nykyaikaiset ampumaradat ja seuralle hankitut elektroniset taululaitteet. Kehittämisen kohteena ja haasteena on saada uusia harrastajia jäämään lajin pariin ja osallistumaan seuratoimintaan.

– Korona kuritti seuran taloutta kovalla kädellä. Olemme vuokranneet teltoja juhlatilaisuuksiin tulojen hankkimiseksi, mutta viime kesältä peruuntuivat käytännössä kaikki varaukset.

KhjA pystyi loppukesänä järjestämään perinteikkäät Pohjanmaan aluemestaruuskisat pienoiskiväärilajeissa.

– Ampumaurheilukoulun aloitimme syksyllä noin kymmenen uuden oppilaan voimin, ja varotoimia tarkasti noudattaen olemme sen ainakin tämän jutun kirjoittamishetken asti (25.11.) pystyneet pitämään käynnissä.

"Aina tarvitaan hyvä tiimi ympärille!"

Teksti LASSI PALO

Vuoden kultahippuohjaajaksi valittu **Ilkka Ratamo** otti komean palkintopokaalin vastaan "kunnioituksella ja kiitollisuudella".

– Sen merkitys on suuri. On hienoa saada liittotason huomionosoitus sille työlle, jota on vuosikausien ajan tehnyt "niin tuulessa kuin tuiskussakin", hän sanoi.

Ratamon seura on Salon Seudun Ampujat (SaSA), jonka ampumaurheilukoulun vetäjä hän on.

– Onhan tämä hieno kunnia myös seu-

ralleni ja sille työlle, jota olemme tehneet. Vaikka palkinto on tällä kertaa henkilökohtainen, en ole yhtäkään ampumaurheilukoulukautta vetänyt yksin, vaan aina tarvitaan hyvä ja innokas tiimi ympärille sekä seura, joka ymmärtää ampumaurheilukoulun olevan oleellinen osa seuran toimintaa.

SaSA:n voi sanoa putsanneen palkintopöydän, sillä se palkittiin viime vuonna Vuoden kultahippuseurana ja Ratamo sai nyt Vuoden ohjaajan palkinnon.

RATAMO ON EDUSTANUT koko ampumaurheilu-uransa ajan SaSA:a.

– Taisi olla vuosi 1976, kun "kersana" osallistuin **Reino Huuhkan** ohjaamaan ampumaurheilukoulun. Tilat olivat Salon kaupungin silloisen keskuskeittolan vanhasa hiilikellarissa, jossa kylläkin oli valkoiset seinät, hän muistaa.

Ratamon oma kilpaura (kivääri) jatkuu vieläkin, mutta nykyään enemmänkin hy-

västä seurasta nauttien ja nuoria kannustaan.

– Ampumaurheilukoulun ohjaajan hommat alkoivat 2000-luvun alussa palattuani neljä vuotta kestäneeltä ulkomaanreissulta. On toisaalta hienoa ja toisaalta "pelottavaa" nähdä, että alkuaikojen ampumaurheilukoululaiset tuovat omia lapsiaan samaan kouluun kuin missä itse ovat käyneet. Se on paras palkinto siitä, että ehkä jotakin on joskus tehnyt oikein.

RATAMON MUKAAN pian päättyvä vuosi muistetaan varmasti vielä pitkään.

– Olemme pyrkineet pyörittämään koulua myös näissä olosuhteissa ja kehittämään ja korvaamaan kilpailutoimintaa etäkilpailuin. Vallitsevia olosuhteita pitää toki kunnioittaa ja vapaaehtoistöissä tällainen kausi olisi helpointa kohdata "antaa olla" -asenteella, mutta se ei ole ehkä se ensimmäinen asia, joka tulee minun mieleeni.

Kasa-ammunnan kaikki suunnitellut kisat järjestetty

Keiteleen Ampumaseuran Taru Liukkonen liipaisi ihmeen syksyllä. Tarkemmin Suomessa on osuttu vain kerran.

Teksti MATTI ERKKILÄ

Kisojen lukumäärä oli hieman aiempaa pienempi johtuen siitä, että eräät seurat jättivät perinteiset kilpailunsa pitämättä. Pitkään mukana olleet jäivät ”eläkkeelle” ja uudet eivät vielä olleet valmiita kisojen järjestämiseen.

– Korona on ollut vain hieman hidastava tekijä harrastuksessamme. Suunnitellut kilpailut on kyetty järjestämään. Siitä kaikki kilpailujen järjestäjät ansaitsevat aivan erityisen kiitoksen. Ulkomaiset PM- ja EM-kilpailut jäivät pitämättä järjestäjämmissä vallinneen koronapandemian vuoksi, lajijaoston puheenjohtaja **Sakari Keckman** kertoo.

Vuoden kasa-ampuja **Jari Laulumaa** sekä pistelajien vuoden ampujan **Tapani Nousiainen** suoritukset olivat jälleen lajin huippua. Lajipomo kiitteli myös liittoa jaoston saamasta tuesta. Hän piti sitä jaostolle hyvin tärkeänä. Nyt se käytettiin maajoukkueen kilpailuasusteiden hankintaan.

KEITELEEN AMPUMASEURAN Taru Liukkonen liipaisi ihmeen syksyllä. Hän puristi luodit 100m kasakisassa 13,03 millin kasaan. Tarkemmin Suomessa on osuttu vain kerran.

Liukkonen aloitti harjoittelun kaksi ja puoli vuotta sitten.

– En minä mitään menestystavoitteita ole itselleni asettanut. Tietenkin haluan parantaa tuloksiani, kesän SM-kisoissa pronssimitalin saavuttanut lupaus kertoi.

PUHEENJOHTAJA EI mielellään laita seuroja mihinkään järjestykseen. Hän toteaa kuitenkin, että virkeää toimintaa on ollut muun muassa Keiteleen Ampumaseurassa, Karttulan Ampujissa ja Lohtajan Metsästysseurassa.

– Kilpailujen vähenemiseen saattoi vaikuttaa osaltaan Keiteleen ampumaradan luotiloukkujen tulemiseen käyttöikänsä päähän. Nyt ampumarataa ollaan korjaamassa ja luotiloukkuja uusitaan paikallisten toimijoiden toimesta. Tärkeänä puuhamiehenä Keiteleellä on **Timo-Heikki Varis**,

Taru Liukkonen sai luotinsa ennätyskasaan 100 metrin kasakisassa syksyllä.

"En minä mitään menestystavoitteita ole itselleni asettanut. Tietenkin haluan parantaa tuloksiani."

Taru Liukkonen

joka on mukana myös tuomarikoulutuksessa ja pistelajien toiminnassa.

– Kasa-ammunnan vahvuus ja samalla sen heikkous on lajin tekninen erikoistuminen asetekniikkaan ja aseiden huippukäynnin etsimiseen. Lajissamme on jokaisella ampujalla hienot mahdollisuudet osoittaa taitonsa niin ampujana kuin tekniikan tai-

tajanakin. Molempien hallintaa tarvitaan. Vahvuutemme on myös toisten auttaminen ja tukeminen huipputarkkuuteen pääsemiseksi.

SAKARI KECKMAN arvelee, että useimmilla lajeillamme lienee sama huoli. Harrastajat ikääntyvät eikä nuoria saada riittävästi heidän tilalleen.

– Me olemme saaneet uusia jäseniä esimerkiksi kasa-ammuntakoulun kautta. Myös jäsenistömme on toiminut aktiivisesti jäsenhankinnassa. Tuo hiljainen puurtaminen ja aktiivisuus on kultaakin arvokkaampaa kasa-ammunnalle.

– Lajimme jäsenet muodostavat hyvähenkisen, kiinteän harrastajajoukon. Siihen on uuden jäsenen helppoa tulla mukaan, jaoston puheenjohtaja sanoo. 🌸

ettin

TIMO-HEIKKI VARIS

Siluetilla kolme kilpailua

Teksti MATTI ERKKILÄ

”Koronan vuoksi peruuttiin valtaosa kilpailuistamme. Alkuvuodesta pystyttiin järjestämään ainoastaan Tampereen perinteiset sisäratakilpailut. Sitten elokuussa pidettiin erikoisjärjestelyin .22 pistoolin ja ratapistoolin SM-kilpailut Savonlinnassa. Siluettikiväärien SM-kilpailut järjestettiin syyskuussa Heinolassa.”

Näin summasi siluettijaoston puheenjohtaja **Timo Jokiranta** yhden menestyslajimme kilpailutoimintaa. Kansainvälisiä kilpailujakin peruttiin. Ruotsiin myönnetty MM-kilpailut siirtyivät vuoteen 2022.

Siluetin ratatilanne on Suomessa melko hyvä. Keskeisiä paikkakuntia ovat muun muassa Sipoo, Heinola, Savonlinna, Lappeenranta, Pori, Sastamala, Tornio ja Kuortane.

– Liminkaan Ruutikankaan ampumaurheilukeskukseen on tietääkseni tulossa myös siluettirata, Jokiranta iloitsee.

– Siluettiammunnan suurin vetovoima on ehkä siinä, että ampuja näkee tuloksen heti. Maalitaulu joko kaatuu tai ei. Pistoolilajien finaalissa on noin 15x15 cm:n kokoinen maali. Se sijaitsee 200m päässä. Siihen pitää avotähtäimellä varustetulla pistoolilla osua. Patruunoiden ja erityisesti luotien pitää olla valmistetut toimimaan hyvin myös pitkillä matkoilla. Siksi suurin osa ampujista valmistaakin patruunansa itse. Ne ovat silloin koeammuttuja omalla aseella.

Huolenaiheena on mahdollinen lyijykielto. Hän toivoo, että lyijylle löytyy hyvä, korvaava luotimateriaali.

SYKSYN SM-KILPAILUSSA Savonlinnassa SSG:n **Hanna Lempola** teki .22 vakiopistoolilla (SBPP) täyden 40 osuman tuloksen.

– Monet miehet ovat ampuneet 40/40 ennen minua. Tuona viikonloppuna olin

kuitenkin ainoa, joka siinä onnistui, vaikka huomioidaan kaikki lajit, Lempola sanoi.

Ei ihme, kun jotkut jupisivat, että naisilla pitäisi olla omat sarjansa. Purnaailla oli hymy suupielessä. Onhan hienoa, että on olemassa ainakin yksi urheilulaji, jossa nainen pystyy samaan tulokseen miehen kanssa.

– Siluettissa ei ole naisten sarjaa tai ikäluokkia erikseen muissa kuin junioreissa. Ammunta ei ole fyysinen laji, keskittyminen ja muut seikat ovat tärkeämpiä kuin voima, Lempola tietää.

Laji on saanut lisää harrastajia, mutta lisää mahtuu. Suomi on nyt siluetin kärkimaa maailmassa – ainakin kilpailujen menestyksen perusteella. Jotta asema säilyisi, nuoria tarvitaan poistuvien tilalle.

ESKO LAMPOLA

Hanna Lempola oli miehiä tarkempi SM-kisassa Savonlinnassa.

Mustaruudilla musta vuosi

Teksti MATTI ERKKILÄ

Mustaruutiammunnan harrastajallekin on koronavuosi ollut melko synkkä. Vain pieni osa suunnitelluista kisoista järjestettiin. Jaoston puheenjohtaja **Reijo Näätänen** kertoo näin:

– Alkuvuoden kilpailut jouduttiin perumaan ampumaratojen mennessä kiinni. Myös Italian EM-kilpailut ja Orivedelle myönnetty PM-kilpailut peruttiin. SM-kilpailut saatiin onneksi järjestettyä. Osallistujien määrä oli vähän pienempi kuin normaalisti, mutta kisat pidettiin kuitenkin.

– Tulostaso jäi kauden aikana vaisuksi. Kun ampujilla ei ollut varmuutta kisojen järjestämisestä, harjoittelu oli jäänyt tavanomaista vähäisemmäksi. Ratatilanne on säilynyt ennallaan ja samoin aktiiviset seurat ja niiden jäsenmäärät.

HUOLESTUTTAVAA ON ollut alustava tieto siitä, että NorDis Oy lopettaisi mustaruudin maahantuonnin.

Markkinointipäällikkö **Erkki Seikkula** Nammo Lapuasta antoi hieman toivoa vastaten Urheiluampuja-lehden tiedusteluun näin:

– NorDis Oy on tuonut mustaruutia Suomeen koko toimintansa eli kahdenkymmenen vuoden ajan palvelen siten muun muassa mustaruutiampujiamme. Viime vuosina ruudin menekki on laskenut dra-

maattisesti. Syitä tähän voidaan vain arvailla: harrastajamäärien pientyminen, ampujien oma tuonti Keski-Euroopan kilpailumatkoilta tai jotain muuta.

Seikkulan mukaan liiketaloudellisesti toiminta on ajautunut tilanteeseen, jossa uusi toimintamalli on keksittävä, jotta maahantuonti ja mustaruudin myynti säilyvät Suomessa.

– Mustaruutiajaosto ja NorDis Oy voisivat jutella keskenään asiasta. Ehkä löytyisi ratkaisu, jolla ruudin myynti säilyisi yhtiöllä ja palvelu hyvänä. Uskon, että NorDis Oy on valmis keskustelemaan tilanteesta Ampumaurheiluliiton edustajien kanssa, Seikkula pohti.

Mustaruudin käyttäjillä on ollut murheellinen vuosi. Voiko neuvottelu NorDis Oy:n kanssa tuoda perinnelajin harrastajille mieluisan joululahjan?

Naisten practical-maajoukkuetahtää maailman huipulle

Syksyn kuluessa practicalissa käynnistyi uusi, kunnianhimoinen valmennusprojekti: naisten maajoukkueen tehovalmennus.

Teksti & kuvat MIKA VUOLLE

Naisten maajoukkueen valmentajana toimii suomalaisen practicalin legenda, 46 presidentin mitalin mies ja moninkertainen arvokisamenestyjä **Raine Peltokoski**.

Hankkeen puuhamiehenä on toiminut practicalin valmennuskoordinaattori **Kari Kivistö**, joka kertoo rakennelleensa valmennusjärjestelmää jo parin vuoden ajan. Naisten maajoukkueen avulla on tarkoitus testata kuinka homma toimii.

KUN KIVISTÖ sai houkuteltua Peltokosken valmentamaan naisia, avainkysymys oli miten hänen osaamisensa saataisiin parhaiten hyödynnettyä suomalaisen practicalin hyväksi.

– Alkuun painopiste on pitkillä aseilla, sillä niissä suomalainen osaaminen on maailman huippua, Kivistö kertoo.

Kivistön tehtävänä oli luoda olosuhteet, jotka on nyt luotu. Harppaus on merkittävä, sillä Kivistön sanoin tähän asti practicalissa valmennuksen taso on ollut kutakuinkin nolla. Nyt tavoitteet ovat kunnianhimoiset: Täydellinen tiedonsiirto suoraan maailman huipulta ja sen myötä MM-menestystä naisille. Tavoitteena kultamitali.

NYT LUOTUUN yhdistelmään kuuluu erittäin lupaava yhdistelmä: innostunut ja osaava valmentaja sekä korkeasti motivoituneet valmennettavat. Naisten maajoukkueeseen kuuluvat tällä hetkellä nuori ja nyt jo menestynyt practical-ampuja **Anastasia Mustonen**, vuoden 2019 kivääripracticalin MM-ladyjen kahdeksanneksi sijoittunut **Lilian Leetsi** ja nopeasti kehittyvä, menestyksennälkäinen **Jenny Koskimäki**.

Joukkoon mahtuu myös lisää naisia sikäli kun motivaatiota kovaan, tavoitteelliseen harjoitteluun riittää.

SUOMALAISEN practicalin uranuurtaja Raine Peltokoski toteaa, että alkuun hän ei ollut kovin innostunut, mutta syntyi vähitellen Kivistön ajatukselle, kun havaitsi ympärillään rakentuvan hyvän ryhmän.

Suomalaisen practical-valmennuksen startup kohti maailman huippua: Valmentaja Raine Peltokoskimäki.

– Tavoitteenamme on, että opitaan ampumaan ja ollaan hyvä tiimi. Meillä pitää olla hauskaa yhdessä ja meidän pitää oppia iloitsemaan toistemme menestyksestä, Peltokoski sanoo.

Peltokoski muistuttaa, että tiimin summa on enemmän kuin sen jäsenten summa.

– Lahjakkuus, into, tekninen tietämys ja kunnan kalusto. Ne riittävät nousemiseen maailman huipulle, Peltokoski kertoo.

– Lahjakkuus on ominaisuus, joka tulee vähitellen esiin.

Peltokosken mukaan projekti ei ole mikään kivääririjuttu, vaan tarkoituksena on kehittää naisten practical-taitoja kaikissa lajeissa.

NAISTEN MAAJOUKKUE etenee valmennuksessaan askel kerrallaan. Peltokoski keksii naisille järkevää tekemistä ja jakaa

kotiläksyjä. Vuoden 2020 loppupuoli on menty kiväärillä, pari kertaa kuukaudessa järjestetyillä viikonloppuleireillä, mutta ensi vuonna naiset tarttuvat pistooliin, koska on sen MM-vuosi. Sen jälkeen vuonna 2022 on vuorossa Pistol Caliber Carbine, ja vuoden 2023 päättävöite on kivääripracticalin MM.

Naisten maajoukkueen nuorin edustaja on vasta 17-vuotias espoolainen Anastasia Mustonen, joka nuoresta iästään huolimatta on ehtinyt harrastaa IPSC-lajeja jo viisi vuotta, saavuttaen kuusi SM-kultaa ja EM-joukkuehopeaa. Suomalaisen practicalin superlupaukselle se on kuitenkin vasta alkua.

Jenny Koskimäki on aloittanut ampumaharrastuksensa SRA:ssa ja on nyt kolmen vuoden ajan perehtynyt practicaliin. Kilpailemisensa lisäksi hän haluaa tuoda julki SRA:ta ja ampumista naisille, tiedottaen

Koski, Lilian Leetsi, Anastasia Mustonen ja Jenny

harrastuksesta eri kanavilla. Jennyn tavoitteena on – lyhyesti ja yksinkertaisesti – olla paras.

Lilian Leetsi, virolaissyntyinen Suomeen muuttanut kilpa-ampuja, kertoo innostuneensa ammunnasta jo pikkutyttönä. Aiemmin ampumahiihtoa harrastanut Leetsi on Koskimäen tavoin harrastanut myös SRA:ta ja sen lisäksi metsästystä, mutta suurin kiinnostuksen kohde on nykyään practical-ammunta.

– On hienoa, että sain mahdollisuuden liittyä tähän maajoukkueryhmään. Tärkeää on, että meillä on yhteinen tavoite – nousta maailman huipulle, Leetsi toteaa.

Kun on seurannut syksyn mittaan Peltokosken ja naisten edesottamuksia ensimmäisillä yhteisillä harjoitusleireillä, voi olla varma, että asetetut tavoitteet myös täyttyvät. 🛠️

Juho Kurki (vas.) ja Miika Köykkä asensivat Coachtechia Turussa marraskuussa.

Coachtech otettu käyttöön Turussa

Turun Kupittaan ampumaradalla otettiin marraskuussa kivääriampujien käyttöön reaaliaikainen mittaus- ja palautejärjestelmä Coachtech.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Turussa Kupittaan sisäampumaradalla otettiin marraskuussa kivääriampujien käyttöön reaaliaikainen mittaus- ja palautejärjestelmä Coachtech. Järjestelmää on muokattu eri lajien tarpeisiin, ja nyt oli ampuaurheilun vuoro.

Coachtechiiä olivat kokeilemassa kivääriampuja **Juho Kurki** ja Ampumaurheiluliiton kiväärilajien päävalmentaja **Pirjo Peltola** sekä Kilpa- ja huippu-urheilun tutkimuskeskuksen (Kihu) asiantuntija **Miika Köykkä**.

Urheilijat näkevät Coachtechissä välittömästi tähtäys- ja tasapainokäyrät, ja kaikki palaute tallentuu pilvipalveluun.

– Sitä voivat käyttää myös valmentajat. Sinänsä tämä on nähty ennenkin, mutta vanha järjestelmä perustui 1990-luvun laitteistoon.

– Nykyinen järjestelmä laskee ampujien tekniikkaan liittyviä muutoksia, jotka on aiemmin tehty ”käsiopelilla”. Tämä on nyt päivitetty ja helppokäyttöinen, ja kaikki pa-

laiute on katsottavissa kolmessa minuutissa, Köykkä sanoi.

MUUTAMA VIIKKO myöhemmin Peltola kertoi olevansa tyytyväinen uuteen järjestelmään:

– Minulla on ehdottomasti myönteinen fiilis sen suhteen. Olemme jo oman testinkin tehneet. Ainoa asia, jota kaipaamme, on parempi verkkoyhteys radalle palautteen lukemista varten. Sellainen on jo kaupungin toimesta luvattu, hän kertoi.

Köykkä on kehittänyt järjestelmää nyt kolmen vuoden ajan. Hän tekee siihen vielä ”pieniä viilauksia”, jotta se olisi entistäkin käyttäjäystävällisempi. Hän esimerkiksi haluaa vähentää käyttäjän tekemien klikkausten määrää.

– Menen käymään Turussa seuraavan kerran tammikuussa, jolloin Coachtech otetaan oikein kunnolla käyttöön. Olemme menossa hyvään suuntaan, hän sanoi.

Miika Köykkä ”viilaa” järjestelmää entistäkin käyttäjäystävällisemmäksi.

Nousu B-maa- joukkueeseen kruunasi kauden

Joonas Pyhälän trap-kausi oli lyhyt mutta hyvä: kolme kilpailua, SM-hopeaa, oma ennätys ja nousu B-maa-joukkueeseen. ”Se on iso askel A-maajoukkueen suuntaan”, kaksi vaativaa selkäleikkausta kokenut ampuja sanoo.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Pohjois-Hämeen Ampujia (P-HA) edustava **Joonas Pyhälä** kilpaili trapissa kauden aikana vain kolme kertaa ampuen tulokset 116, 116 ja 117, joka syntyi Orimattilassa järjestetyissä trapin SM-kilpailuissa.

Hän rikkoi finaalissa 37 kiekkoa ja sijoittui hienosti toiseksi **Ari Simolan** (LAS) jälkeen.

Suoritukset olivat niin hyviä, että Pyhälä, 24, nostettiin kauden päätteeksi trapin B-maajoukkueeseen, mitä hän pitää isona askeleena matkalla kohti tavoitettaan, joka on A-maajoukkue.

– Tämä kausi antoi toiveita jatkaa ja alkaa suunnitella tulevaa kautta. Katsotaan, pääsisinkö ensimmäisen kerran ulkomaille kilpailemaan, Pyhälä viittasi koronavirusepidemiaan, joka on – kuten hyvin tiedetään – muuttanut ja romuttanutkin ihmisten suunnitelmia ympäri maailman.

PYHÄLÄ KERTOO elämästään ja kokemuksestaan synnyinkaupungissaan Tampereella sijaitsevassa työpaikassa. Hän on osaomistaja vahinkosaneerauksiin ja uudisrakentamiseen erikoistuneessa PST-talot-yrityksessä. Pyhälä asuu kihlattunsa kanssa juuri valmistuneessa ja itse rakentamassaan omakotitalossa, joka sijaitsee työpaikasta noin viidentoista kilometrin päässä Ylöjärvellä.

Pyhälä sai marraskuun lopussa tietää, että hän pääsi rakennusmestarin koulutukseen Tampereen ammattikorkeakouluun. Tammikuussa alkava opiskelu kestää neljä ja puoli vuotta.

– Minulla on jo metallipuolen koulutus, mutta koska jo kaksi kertaa (2011 ja 2015) leikattu selkäni oireilee, kova fyysinen työ on kielletty. Minulla on synnynnäinen vauva, skolioosi, ja selässäni on nyt kaksi rautatankoa ja 23 ruuvia. Toinen leikkaus kesti

yhdeksän tuntia, ja olin vuoden sairauslomalla ja kuntoutuksessa.

Pyhälän tavoitteena olikin päästä uudelleen koulutukseen, jotta työt olisivat tulevaisuudessa nykyistä fyysisesti kevyempiä. Omaa taloa rakentaessaankin Pyhälä joutui ”toppuuttelemaan” selkänsä takia. Pyhälän elämä on ollut muutenkin kiireistä, sillä hän meni armeijaan heinäkuussa 2018 ja kotiutui sieltä viime vuoden kesäkuussa, jolloin talonrakentaminen alkoi.

AMPUMAUURHEILUSSA Pyhälän selkä ei kuitenkaan oireile. Ammunta on Pyhälän henkireikä, jossa hän pääsee ”tyhjentämään päätään”.

– Ampuessa minun ei tarvitse miettiä vastoinkäymisiä. Minulla alkaa nyt kuudes vuosi ampumaurheilun parissa, ja tuloksetni ovat nousseet tasaisesti. Ekoissa kisoissa ammuin alle sadan tuloksia ja kolme vuotta sitten Mäntsälässä tuloksen 111. Ensimmäinen kilpailu ulkomaille jännittää varmasti – milloin se sitten onkaan. Haluaisin kilpailla ensi vuonna muutamassa kansainvälisessä GP-kilpailuissa, mutta koronan takia kaikki on auki, hän mietti.

Janne Hokkanen auttoi Pyhälän alkuun urheiluampujan uralla, mutta juuri nyt Pyhälällä ei ole henkilökohtaista valmentajaa.

– Valmentajasta olisi hyötyä, sillä jos nyt teen virheitä, en niitä välttämättä huomaa – kunnes sitten joku katsoo ammuntaani takaa. Kun aloin rakentaa taloa, ei tullut paljon ammuttua. Olen joinain vuosina ampunut kymmenentuhatta kiekkoa, mutta päättyneellä kaudella noin 7000. Kun olen työt tehnyt, olen mennyt harjoittelemaan.

Pyhälä pitää peruskunnostaan hyvää huolta selkänsä takia. Jos hän ei tee mitään, alkaa joka paikkaa särkeä ja paikat alkavat puuttua, hän kertoo. Hänellä on kaksi aktiivista lenkkikaveria, kolmevuotias ja kolmen kuukauden ikäiset Jämtlannin pystykorvat Oona ja Uuno.

Joonas Pyhälä otti kuvan mukaan hänen kaksi koiraansa.

– Saamme kaikki liikuntaa, kun käymme yhdessä metsällä ja lenkkeilemässä. Kilometrejä kertyy nopeasti kymmenen, kun koirien kanssa liikkuu.

Pyhälä on aiemmin harrastanut thainyrkkeilyn kantalajiksi kutsuttua muayborania. Se jäi, kun ampumaurheilu alkoi. Vaikka Pyhälä on syntyperäinen tampereilainen, ei jääkiekko ole häntä koskaan kiinnostanut – ei harrastuksena eikä myöskään penkkiurheiluna.

– En seuraa jääkiekkoa lainkaan. Jos kuitenkin kysyt Ilves vai Tappara, vastaan Ilves, Pyhälä sanoi ja nauroi.

PYHÄLÄN AMPUMAUURHEILIJAN ura alkoi samoihin aikoihin, kun hän aloitti metsästyksen.

– Päädyin Kokkovuoreen kursseille, ja huomasin ekoilla kerroilla osuvani kiekoon hyvin. Totesin, että tämä on mun juttu, ja niin ammuin seuraavana vuonna ensimmäisen kerran kisoissa ja ostin oman aseensa.

...iraansa Oonan ja Uunon.

Joonas Pyhälä sai hopeaa Orimattilassa järjestetyissä trapin SM-kilpailuissa.

– En voi olla muuta kuin tyytyväinen nopeaan kehitykseeni. Elokuussa saavuttamani SM-hopeamitali oli kyllä aika iso yllätys!

– Maajoukkuevalinta motivoi minua. Haluan kehittää tekniikkaani ja siten kehittyä paremmaksi ampujaksi. Haluan myös osoittaa, ettei valintani ollut turha.

Pyhälä on saavuttanut kansallisessa trapissa aiemmin M20-sarjan SM-pronssia. Jatkossa hän toivoo saavansa Ampumaurheiluliiton valmennusjohtolta vinkkejä harjoitteluunsa.

– En ole vielä keskustellut **Kari Kopran** (trapin päävalmentaja) kanssa. Kaikki ensi vuoden suunnitelmat ovat vielä auki, hän sanoi marraskuun 4. päivänä tehdyssä haastattelussa.

– Olen kaikille aika uusi kaveri. Olen toki nähnyt kaikki ampujat kisoissa, mutta en ole heidän kanssaan kovinkaan paljon jutellut. **Teemu Ruutanan** kanssa olen ollut eniten tekemisissä.

PYHÄLÄ ANTAA ymmärtää, että hän tarvitsee tasaisuutta ja suoritusvarmuutta lisää:

– Nyt kaikki on paljon kiinni päivästä: yhtenä päivänä menee hyvin ja seuraavana ihan penkin alle. Yö välissä saa ihmeittä aikaan – niin hyvässä kuin pahassakin. Jos pää nousee välillä pilviin, kyllä sieltä

yleensä palataan maan pinnalle. Laji pitää nöyränä.

Pyhälän yhtenä tavoitteena on kirjata ennätys uudelle kymmenluvulle:

– Se on mahdollista, sillä lähellä on jo käyty.

Yksi miehen ensi vuoden tavoitteista on myös kirkastaa SM-hopeamitali kultaiseksi.

– Tiedän, että se on kovan työn takana ja vaatii kovaa harjoittelua. Helppoa se ei ole.

VAIKKA PYHÄLÄLLÄ on ollut vaikeuksia, kokonaisuus kääntyy hyvien asioiden puolelle:

– Olen pärjännyt ammunnessa, ja tulen toimeen selkäni kanssa. Korona toki vaikuttaa töihin, mutta eiköhän tämä tästä – päivä kerrallaan.

Pyhälän mukaan ”tästä on hyvä jatkaa”. Eikä loppu ole ihan heti nähtävissä, sillä ajatus Pariisissa vuonna 2024 järjestettävistä olympialaisista kiehtoo. Kuulemma paljonkin. 🌟

Etelä-Saimaan Ampujat on nyt satavuotias

ESA on yksi vanhimmista ampumaseuroista Suomessa.

Teksti SATU LUOTO, YRJÖ VENNA

Etelä-Saimaan Ampujat (ESA) juhlisti 100-vuotista taivaltaan 28. marraskuuta. Juhlallisuuksiin loi oman jännitysmomenttinsa Etelä-Karjalaankin ujutautunut koronavirus, josta johtuen juhlaväelle tilattiin ESA 100-logolla painetut mustat maskit.

Korona sai monen perumaan osallistumisensa. Seuran it-osaajat ideoivat pari päivää ennen juhlaa yksinkertaisin välinein toteutettavan nettistriimauksen, joka mahdollisti juhlaan osallistumisen kotisohvalta, mutta myös tilaisuuden tallentumisen myöhemmin katsottavaksi.

Päiväjuhlan aikaan kokoontui Suomen Ampumaurheiluliiton liittovaltuusto, joka valitsi ESA:n **Satu Luodon** liittohallitukseen seuraavaksi kaksivuotiskaudeksi. Tämä on ensimmäinen kerta seuran historiassa, kun sen jäsen toimii liittohallituksessa.

ESA:N PERUSTAVA kokous pidettiin samassa kaupungissa 2. joulukuuta 1920. Se on siten yksi vanhimmista ampumaseuroista Suomessa. Juhlavuoden kunniaksi ilmestyi seuran satavuotishistoriikki. ESA:n verkkosivuilla todetaan, että satavuotinen historia muistuttaa vuoristorataa: siinä on tasanteita, nousuja ja laskuja, innostuksen hetkiä ja masennuksen kausia. Historiikin kirjoittanut **Yrjö Venna** piti juhlassa historiakatsauksen. Hän kertoi, että ampumaseura aloitti vaatimattomissa oloissa, mutta innostuneena.

– Pulaa oli kaikesta, mutta kukaan ei valittanut. Ampumassa käytiin Kaukaan radalla ja aavalla Leirikentällä, missä nyt sijaitsee Lappeenrannan lentoasema. Maalitaluja ja varusteita piti kuljettaa hevospeleillä paikalle ja takaisin. Rata oli tuulinen, mikä haittasi osumatarkkuutta. Alkuvuosien tulokset olivatkin vaatimattomia. Johtokunnan alituisena huolena oli ajanmukaisen ampumaradan perustaminen suojeluskunnan kanssa.

LOPULTA LÖYDETTIIN tyydyttävä alue Huhtiniemestä kaupungin maalta, ja vuonna 1927 kaupunginvaltuusto päätti luovuttaa alueen korvauksetta ampumarataa varten 35 vuodeksi.

Radan rakentaminen aloitettiin 1929. Työt tehtiin talkoilla ja kaupungin hevosiä hyväksi käyttäen. 300 metrin kivääriradan avajaisia vietettiin 26.8.1929.

ESA:n virallisen päiväjuhlan kanssa samaan aikaan pidetyn Mannerheim-ristin ritari Tuomas Gerdin hautajais- ja muistotilaisuus siirsi päiväjuhlan Upseerikerholta ravintola Nautiluksen tunnelmalliseen saliin.

– Parin vuoden päästä rata oli saatu sellaiseen kuntoon, että siellä voitiin käydä ESA:n järjestämät Karjalan ampujapiirin mestaruuskilpailut. Kilpailuihin osallistui myös **Ukko-Pekka** eli **P.E. Svinhufvud**, joka oli muutama kuukausi aikaisemmin valittu Suomen tasavallan presidentiksi.

TALVISOTA KESKEYTTI viereisen toiminnan. Syksyllä 1944 saapui maahamme Neuvostoliiton johtama valvontakomisio, joka vaati suojeluskunnat ja Lotta Svärd-järjestön lakkautettaviksi. Koska ampumaseurat olivat tehneet yhteistyötä suojeluskuntien kanssa ratojen rakentamisessa ja ylläpidossa, olivat ampumaurheilun harrastajat syvästi huolissaan seurojen kohtalosta. ESA:n arkistossa on päiväämätön johtokunnan pöytäkirja, jossa päätettiin, että jos seura lakkautetaan, sen omaisuus siirtyy puoleksi Lappeenrannan Urheilumiehille ja Karjalan Laululle. Suomen Ampujain Liitto (SAL) kehotti seuroja luopumaan toistaiseksi kilpailutoiminnasta ja luokkamerkkien suorittamisesta. Seuroissa koetettiin elää mahdollisimman huomaamattomasti.

Kilpailutoiminta virisi heti, kun olosuhteet antoivat myöten. 1950-luvulla seura järjesti vuosittain nelisenkymmentä kilpailua. 1960- ja 1970-luvuilla kilpailutoiminta oli hyvin intensiivistä. 1960-luvun lopulla alkoi Huhtiniemen ampumaratojen lähitölle nousta asutusta, ja vaatimukset rato-

Yrjö Venna piti juhlassa historiakatsauksen.

jen sulkemisesta voimistuivat. Ammunnat päättyivät vuoden 1975 toukokuussa.

Huhtiniemen ratojen sulkemisen jälkeen seura oli koditon. Uuden Urheilutalon sisäampumaradan valmistuminen vuonna 1983 toi lievitystä synkkään tilanteeseen.

Sopivaa aluetta ampumaradoille etsittiin ahkerasti. Viimein sellainen löydettiin Muukosta 15 kilometrin päässä Lappeenrannasta. Avajaisia vietettiin toukokuussa 1989.

Viimeisenä valmistui pistoolirata, jolle saatiin käyttö lupa vuonna 2005.

Kolmekymmentä vuotta ehti kulua Huhtiniemen pistooliradan sulkemisesta. Seurassa oli lähes 300 jäsentä.

Vuonna 2018 aloitettiin Urheilutalon peruskunnostus, jonka yhteydessä modernisoitiin ampumaurheilutilat. Uusi sisäampumarata joutui testiin helmi-maaliskuussa 2020, jolloin ESA järjesti siellä 10m liikkuvan maalin SM-kilpailut. Ne olivat myös seuran 100-vuotisjuhlakilpailut.

Tuskin oli kakun maku haihtunut suusta, kun maailma sulkeutui koronaviruksen takia.

– ESAn kumpuileva historia osoittaa, miten vahvasti ampumaurheilu on sidoksissa ympäröivään yhteiskuntaan. Seuran kulloinenkin johtokunta on taitavasti onnistunut vaalimaan yhteyksiä poliittikkoihin ja viranomaisiin. Aallonpohjista on noustu neuvottelutaidon, neuvokkuuden ja yhteistyön avulla, Venna totesi. 🌟

IDEOISTA TOTEUTUKSEEN
KAIKKI LOGOT SISÄLTYEN HINTAAN
OMA EROTTUVA DESIGN

NONAME

SEURA- JA ORGANISAATIOASUT

YHTEYDENOTOT:
KARI.ARPONEN@NONAMESPORT.COM
TAI 040 5527 988

KYSY TARJOUS SEURALLES!

KALLE KIVI:

Yksinkertaisen vaikea laji

Teksti & kuva LASSI PALO

"Pistooliammunta on yksinkertaisen vaikea laji", sanoo **Kalle Kivi**, joka vastaa Urheiluampujan Noin 20 kysymykseen.

Kalle Kivellä, 57, on noin viidentoista vuoden ura ampumaurheilussa takanaan. Hän kuuluu Turun Seudun Ampujien (TSA) hallitukseen ja on seuran ampumaurheilukoulun vetäjä. Kivi on yksi Ampumaurheiluliiton tehoryhmän pistoolivalmentajista. Hänellä ei ole henkilökohtaisia valmennettavia.

Kivi työskentelee kunnossapitoasentajana Kone Hissit Oy:ssä ja asuu vaimonsa kanssa Kaarinassa. Heillä on kaksi aikuista lasta, jotka asuvat jo omillaan.

– Meistä tuli kesällä isovanhempia, Kivi kertoi ripaus ylpeyttä äänessään. Hän vastasi kysymyksiin koiransa kanssa tekemällään kävelylenkillä.

– Koiramme täyttää tammikuussa kolme vuotta. Se alkaa pikkuhiljaa olla "salonkikelpoinen", Kivi naurahti.

KIVEN POIKA Konsta on menestynyt pistooliampuja, joka ampuu isänsä mukaan taas "kelpo tuloksia".

– Harmittavasti Konstan silmäsairaus keskeytti koko homman joku vuosi sitten. Sinnikkäästi poika on jatkanut yrittämistään, ja nyt hän ampuu taas vahvemmalla kädellään eli vasemmalla. Konsta on saanut opiskelunsa hyvään vauhtiin ja siihen vaiheeseen, että harjoittelulle on taas aikaa.

1 Millainen sinun koronavuotesi on ollut?

Hiljainen, todella hiljainen! Kova palo olisi ollut mennä radalle, mutta olen ampunut vuoden aikana vain muutaman kerran.

2 Minkä kohokodan voit nostaa tältä vuodelta ampumaurheilusta?

On ollut niin hiljaista, ettei tänä vuonna ole oikein mitään kohokohtaa.

3 Millaisia ajatuksia, suunnitelmia tai toiveita sinulla on ampumaurheiluvuodelle 2021?

Toivottavasti se on paljon parempi kuin tämä vuosi eli toivottavasti saamme vietyä kisoja läpi ja uusia ihmisiä hienon harrastuksen pariin. Juuri nyt ei kuitenkaan hyvältä näytä (eli 24. marraskuuta).

4 Poikasi Konsta on ampunut pistoolia kansainvälisellä tasolla. Millaisia fiiliksiä tämä herättää juuri nyt?

Hyviä fiiliksiä! Konsta on päässyt toteuttamaan unelmaansa ja menestynytkin. Hän on juuri nyt radalla, ja hänellä on taas kova "draivi" päällä.

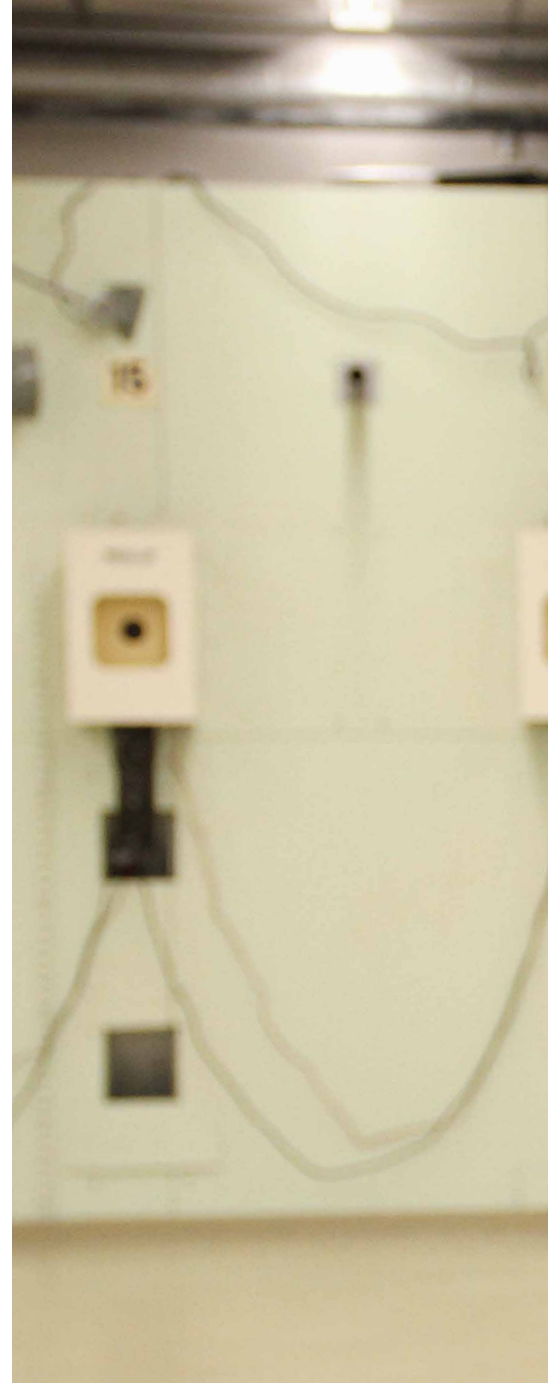
5 Millaista on ollut seurata Konstaa ampujana ja olla mukana hänen harrastuksessaan?

Hienoa. Konstan harrastuksesta minunkin harrastukseni alkoi. Hänellä on ollut ilo mukana, ja se pitäisi pystyä säilyttämään. Ampumaurheilu ei saisi olla väkisin puurtamista.

6 Tokion olympialaiset järjestettäneen ensi vuonna, ja Pariisiin on vuorossa 2024. Kisoihin ja suomalaisen pistooliammuntaan liittyvä kommenttisi.

Toivottavasti kisoihin päästään ja niissä menestytään! Se vaatii kovaa ja määrätietoista työtä. Tausta-asioidenkin pitää olla siinä vaiheessa kunnossa, jotta ei tarvitsisi miettiä esimerkiksi omaa taloutta.

Kalle Kivi kuvattuna marraskuussa kotiradallaan Turussa Kupitaan sisäampumaradalla.

7 Mikä on ollut valmentamisessa antoisinta ja toisaalta mikä on ollut vaikeinta?

Antoisinta on nuorten kehittymisen näkeminen ja seuraaminen. Vaikeinta on saada nuoret ymmärtämään, kuinka paljon työtä menestymiseen vaatii. Siihen ei riitä se, että harjoittelee kerran tai kaksi viikossa ja katsoo mitä siitä tulee. Kotonakin on harjoiteltava. Se saattaa olla tylsää, mutta se vie eniten eteenpäin.

8 Mitkä ovat olleet ohjenuoriasi, kun olet ollut mukana ampumaharrastuksessa?

Olen yrittänyt seurata ja korjata virheitä sekä motivoinut harjoittelemaan vähitellen kovempaa ja kovempaa. Olen myös yrittänyt luoda uskoa, että hyvällä tekemisellä tulokset paranevat itsestään.

9 Sinulla on perhe, ja olet aktiivisesti kiinni sekä työelämässä että ampumaurheilussa. Miten kaikki mahtuu kalenteriisi?

Ihan hyvin, koska minulla on säännöllinen työaika eikä minulla ole muita harrastuksia kuin ampumaurheilu. Aiemmin saatoinkin olla radalla 4-5 kertaa viikossa, mutta nykyään en niin usein. Minulla on tasaisin väliajoin niin sanottu päiväystyöviikko, jolloin minun pitää olla työni takia puhelimen ääressä 24/7. Eli jos työpuhelu tulee, minun on lähdettävä välittömästi töihin. Nämä viikot ovat kuitenkin hyvissä ajoin kalenterissani, ja olen oppinut elämään niiden kanssa.

10 Mitkä ovat tavoitteitasi valmentajana?

En oikein tiedä... Haluan itsekin kehittyä pikkuhiljaa ja viedä nuoria tehoryhmän ampujia eteenpäin.

11 Millainen valmentaja olet?

Rauhallinen ja kärsivällinen. Ei sitä kannata alkaa paiskoa tavaroita lattialle, jos oppi ei mene heti perille. Nuorille on annettava aikaa, sillä he kaikki kehittyvät omaan tahtiinsa. Heihin pitää valua uskoa, ja heille pitää kertoa, miksi mikäkin asia kannattaa tehdä.

12 Luonnehdi seuraasi Turun Seudun Ampujia (TSA).

Se on hyvä, vanha ja perinteikäs seura, jossa asiat ovat kunnossa.

13 Millaisena näet pistooliammunnan kehityksen niin Suomessa kuin kansainvälisestikin?

Toivottavasti saamme lajin pariin lisää harrastajia ja yhtenäistettyä ruutiaselain lupakäytännöt.

14 Mitkä ovat kolme vahvinta ja kolme eniten kehitettävää asiaa suomalaisessa ampumaurheilussa?

Jaahas, tämä on vaikea kysymys! Kuten olen aiemmin todennut, lisää uusia harrastajia ja sitä kautta uusia huippuja. Nuoret pitäisi saada pysymään nykyistä paremmin lajin parissa. Nyt se on kova haaste.

15 Millaisia ohjeita haluat antaa nuorelle, uraansa aloittavalle pistooliampujalle?

Kärsivällisyyttä ja määrätietoista tekemistä! Kestää oman aikansa ennen kuin määrätylle tulostasolle pääsee huononakin päivänä. Pistooliammunta on yksinkertainen vaikea laji. Se vaatii toistoja ja toistoja sekä tunteja ja tunteja. Se vaatii myös hyvää fyysistä ja henkistä voimaa, koska jokaiseen laukaukseen on alettava keskittyä ”nollasta”.

16 Millaisena näet ampumaurheilun aseman ja arvostuksen suomalaisessa urheiluelämässä?

Olympialaisten aikaan lajin näkyvyys on aina ”tapissaan”, mutta sitten se hyytyy. Eli kovin pitkään ei muisteta, että ampumaurheilu on ollut yksi varimmista mitalintuojista. Näkyvyyttä tarvittaisiin lisää ja sitä kautta uusia harrastajia.

17 Kuinka monta suomalaista ampujaa Tokiossa nähdään?

Toivottavasti riittävän monta ja jokaisesta lajista. Määrää en ryhdy veikkaamaan, mutta enemmän kuin Rioissa (2).

18 Mikä sinua innostaa ja motivoi toimimaan ampumaurheilun parissa?

Nuoret sekä se, että ampumaurheilu on hyvä stressinpoistolääke. Kun radalle menee huonon työpäivän jälkeen, kaikki murheet unohtuvat vähäksi aikaa.

19 Mikä on mielestäsi kiehtovin asia ampumaurheilussa?

Se, kun näkee oman kehityksen, ja kun tulee hyvä tulos, siitä jää aina hyvä fiilis. Kalustoa ei tuolloin tarvitse laittaa myyntiin tai lahjoittaa eteenpäin. Usein kisan jälkeen on kyllä sellainen fiilis, mutta turhan kalliita lahjoituksia ne olisivat!

20 Mikä on tärkeintä lasten ja nuorten urheilu- ja liikuntaharrastuksessa?

Harjoituksesta tai kilpailusta löytyy aina joku hyvä juttu. Positiivisuuden ja ilon kautta on mentävä eteenpäin. Jos ei muuta hyvää löydy, niin ainakin lopetus! 🛠️

”KP-V:ssä on tosi hyvä ilmapiiri!”

Kaustisen Pohjan-Veikoissa ampumaurheilusta nautitaan niin ilmapistooli- kuin haulikkoradallakin. Yleisseuralla on omat haasteensa, mutta moni asia toiminnassa on hyvällä mallilla – innokkaita nuoriakin harrastajia on.

Tekstit & kuvat HEIDI LEHIKONEN

Kaustisen Urheilutalon juoksusuurran päätyyn on kokoontunut pieni joukko nuoria ampumaurheilun harrastajia, joille 4-paikkainen ilma-aserata antaa mahdollisuuden mukavaan harrastukseen.

Kaustisen Pohjan-Veikot (KP-V) on monipuolinen yleisseura, jossa vahvimmat lajit ovat jalkapallo, yleisurheilu ja nykyään nosteessa oleva futsal.

Pienen paikkakunnan lajikirjo tarjoaa monenlaisia mahdollisuuksia aktiiviseen lapsuuteen ja nuoruuteen.

JALKAPALLO ON myös 13-vuotiaan **Peetu Puumalan** toinen laji, mutta tänään hän keskittyy ilma-aseradalla toiseen pääharrastukseensa, ilmapistooliammuntaan. Puumala on harrastanut lajia jo lähes neljä vuotta. Kun hän aloitti, hänellä oli jo aiemmin harrastuksen aloittanut kaveri.

– Tulin joku tiistai-ilta kokeilemaan, ja siitä se lähti, Puumala sanoo.

Harrastus tuntui heti kivalta, ja nykyään hän käy ampumassa kolme kertaa viikossa. Kysymykseen, mikä lajissa koukutti, onkin vaikeampi vastata:

– En tiedä, joku jännä tunne. On ampuminen välillä vaikeaa, mutta jos tulee alamäkiä, tulee ylämäkiäkin.

Puumala kilpailee mielellään ja on ehtinyt kiertää jo monia kilpailuja.

– Aina se on ollut tosi mielenkiintoista.

Puumala tulee urheilutalolle harjoitukseen mielellään ja viihtyy seuraporukassa.

– Meillä on seurassa tosi hyvä ilmapiiri.

Itse hän sanoo tavoitteekseen ”pitää hauskaa ja kehittyä ampujana”. Lajista kiinnostuneille ja ampumaurheilusta harrastusta mieltiville hän antaa hyvän vinkin:

– Kun aloittaa, pitää olla kärsivällisyyttä. Toistoja, toistoja. Kyllä tässä kehittyä, jos jaksaa harjoitella.

Sara Äijö viihtyy seuraporukassa.

SARA ÄIJÖLLÄ, 13, harrastusta on takana hieman vähemmän, mutta hän sanoo aloittaneensa noin kolme vuotta sitten. Hän löysi lajin pariin kokeilupäivässä, jossa ampumaurheilu oli yhtenä lajina esillä.

– Kivalta tuntui, Äijö muistelee miettiään ensimmäisestä kokeilustaan.

Äijön päiviin kuuluu myös raviurheiluharrastus ja kerran viikossa kansantanssia. Kisoja hänkin on ehtinyt kiertää jo ”aika paljon”.

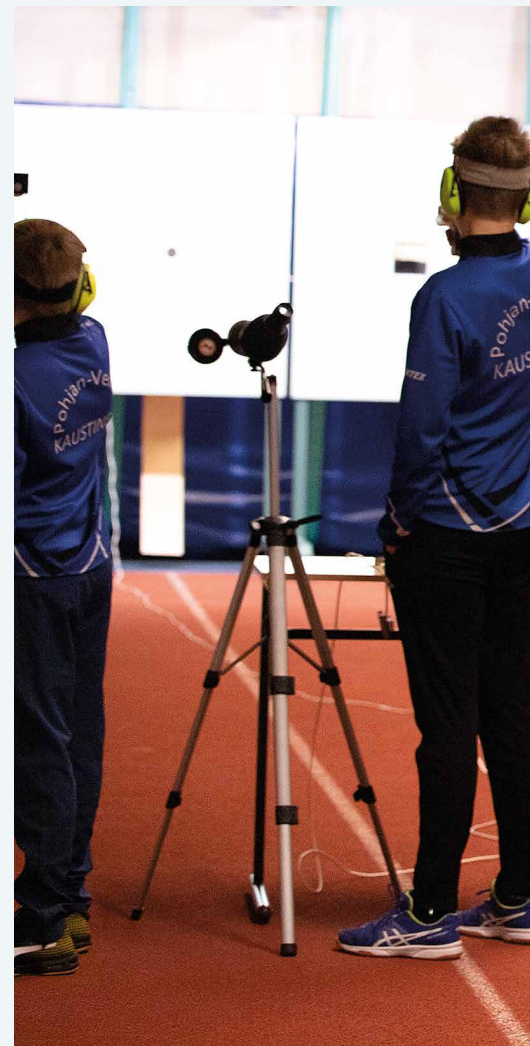
– Mennään vähän niin miten osuu tauluun ja miten alkaa kiinnostus herätä, Äijö sanoo tavoitteistaan.

Myös hän kehuu seuraporukkaa, jossa harjoituksissa on omanikäistä seuraa. Muutenkin hän viihtyy:

– Tämä on mukava seura, täällä kaikki ottavat (toiset) huomioon, Äijö kehuu ja kannustaa mielellään muitakin ainakin kokeilemaan ampumista.

HAULIKKORADALLA KIEKKOJA rikkoo trap-ampuja **Kim Vapola**, joka aloitti harrastuksensa kuusi vuotta sitten. Isällä oli osansa asiaan.

– Oli jotain pihahommia, ja iskä lupaili, että jos teen ne, pääsen radalle. Siitä seuravana keväänä ostettiin ensimmäinen kiek-

”Alueellisesti posit

Kaustisen Pohjan-Veikkojen hallituksen jäsen **Pekka Puumala** on monelta osin tyytyväinen ampumajaoston toimintaedellytyksiin, koska ymmärtää yleisseuran tilannetta. Urheilutalolla seura on saanut ilma-aserataa hyödyntää pistooliammunnassaan parin vuoden ajan.

Laajennussuunnitelmiakin olisi ja niitä mielellään eteenpäin vietäisiin, mutta nykytilanteessa Puumala sanoo jaoston ”tyytyvän tähän”.

– Seuralla ei ole hirveästi varoja, emmekä pysty täällä järjestämään kilpailuja. Rahoitusta kun olisi enemmän, se auttaisi monessa, Puumala sanoo monelle yleisseuralle tutun tilanteen.

Ratoja on lähellä muun muassa Kokkolassa, ja kilpailut tuovat kokemusta muista radoista. Harrastajia on pienelle paikkakunnalle jopa ilahduttavasti:

kopysy ja alettiin käydä kisoissa. Siitä on nousujohteisesti mennyt, Vapola sanoo.

Vapola tykästyi haulikkoammuntaan heti. Aiemmin hänellä oli harrastuksinaan myös jääkiekko ja jalkapallo, joista ensin mainittu on edelleen ohjelmassa ”höntsä-jääkiekon” muodossa talvisin.

Ilma-aseradalla on ruuhkaa, kun lajista innostuneet nuoret ovat harjoittelemassa. Etualalla Pekka Puumala.

iiivista kilpailua koko ajan”

– Junioreita oli viime keväänä kolmetoista, kaikki Kultahippukäisiä. Kerhotoiminnalla nuoret ovat aloittaneet, nyt mennään enemmän kilpailut mielessä ja yritämme heitä saada valmennettuakin, Puumala kertoo.

TILANNE NÄYTTÄÄ hyvältä, mutta Puumala tiedostaa, että haastava vaihe tulee siinä, kun tuelta ampumisesta siirrytään eteenpäin. Hän toivoo innon säilyvän silloinkin, että seurasta nousisi SM-tasollekin ampujia.

– Suuri tavoite on, että saisimme ainakin kolme tai neljä junioria pidettyä mukana siihen 16-ikäisiin. Toive on, että kolme tai neljä olisi tehoryhmässä vuoden tai kahden päästä. Uskon siihen, sillä kaikissa näissä on potentiaalia, Puumala miettii nuorten harrastusta seuraillessaan.

Kaustinen on aktiivinen urheilupaikka-

kunta, mutta Puumala ei pistäisi pahakseen, jos seurassa lajien välillä yhteistyötä olisi nykyistä enemmän.

– Yhteisharjoituksia on yritetty järjestää lähinnä jalkapallon ja hiihtäjien kanssa, muttei se oikein ota tulta.

Pohjanmaa kaikkina on ampumaurheilun vahvaa aluetta, samoin Kaustisen lähialueilla, mikä ilahduttaa Puumalaakin.

– Täällä Kokkolan, Kaustisen ja Vetelin seudulla ampumaurheilun asema on hyvä. Meillä on alueellisesti positiivista kilpailua koko ajan, Puumala sanoo.

Vaikka Pohjanmaalla on paljon nuoria harrastajia ja hyvää meininkiä eri seuroissa, melko pieni osa heistä kiertää kilpailuja.

– Aika vähän oli aluemestaruuskilpailuisakin ampujia. Pistoolipuolella tietysti on vähemmän ampujia kuin kivääripuolella, Puumala miettii tilannetta.

– Käyn radalla ampumassa noin kahdesti viikossa, hän kertoo kotiharjoittelustaan.

Nuorukainen kuuluu Ampumaurheiluliiton tehoryhmään, jonka leireillä ampujista tulee enemmän.

– Ne leirit ovat tosi tärkeitä. Niillä on ollut suuri merkitys, kun pääsee kokeilemaan

millaista ampumainen on oikeilla radoilla.

Suurinta haastetta trap-ammunnassa itselleen Vapola ei kauan mieltä:

– Kaikki on tuolla omassa päässä, hän sanoo naurahtaen.

– Pystyn ampumaan tosi hyviä tuloksia. Kun tulee kisatilanne, siinä luo itselleen pai-

Kim Vapola on yksi seuran nuorista haulikkoampujista.

neita ja tulee välillä katsottua kisakumppaneiden tuloksia ja laskettua, että jos ammun tämän verran..., Vapola kertoo.

Haulikkopuolella Vapola on nuorista ampujista toinen, mutta hän viihtyy seurassa kaikin puolin:

– Tämä on tosi mukava seura. Kaikki jutut onnistuu.

NUORIA SAISI toki olla enemmänkin. Vapola on huomannut, että metsästystä harrastavia haulikkolajit kyllä kiinnostavat, mutta tietää omastakin kokemuksesta, ettei kyseessä ole aivan halpa harrastus.

– Tämä on tosi mukavaa, jos haluaa kokeilla jotain erilaista – tosi mielenkiintoista, tosi paljon vaihtelua. Erilaisia ratoja ja kaikkea. Tämä on yksinkertaisesti mukava harrastus.

Vapola enemmän kokemusta löytyy **Erkki Kaustiselta**, jonka harrastustoiminta seurassa on jatkunut 70-luvulta lähtien. Intoa riittää edelleen – ja miksei riittäisi, kun hyvässä porukassa saa harrastaa. Porukan merkityksen hän huomasi myös keväällä, kun osui joksikin aikaa radalle ainoana ampujana.

– Eihän täällä yksin. Huhtikuussa ei täällä ollut ketään, oli vähän tylsä ampua, hän sanoo ja naurahtaa.

Kaustinen on nähnyt lajinsa monet käännteet harrastajamäärien osalta.

– Nyt on paremmin porukkaa. Aikaisemmin oli 1980–1990-luvulla paljon, sitten oli pikkuisen takaiskua 2000-luvun alussa. Nyt on taas nuoriakin, hän iloitsee.

Mikä haulikkoammunnassa kiehtoo?

– Jaa-a, en minä tiedä. Se, että saa vähän liikkua. Ei sitä kymppin käyttäystä jaksa, ennen kyllä, muttei enää, Kaustinen sanoo hymyillen.

Ratapuoleen hän on harrastajana tyytyväinen, vaikka ”ainahan sitä parannettavaa on”. Kilpailujen osalta hän toivoo hiljaisemmän jakson SM-kilpailujen osalta päättävän:

– Kymmenen vuotta on ollut hiljaisempaa, mutta nyt laitoimme taas anomusta, että ensi kesänä olisi SM-tason kilpailut ykköstrapissa, Kaustinen sanoo ja muistelee edellisten SM-kilpailujen olleen vuonna 2009. 🌀

Missä mennään lyijyhaulien rajoitusprosesseissa?

Mitä lyijyn käytön rajoitusprosesseille on tapahtunut sen jälkeen, kun aihetta käsiteltiin Urheiluampujassa vuosi sitten? Mitä Suomen Ampumaurheiluliitto on tehnyt asioihin vaikuttaakseen? Vuoden viimeisessä Tiesitkö, että... -sarjan jutussa kerrataan rajoitusesitystä, Ampumaurheiluliiton vaikutustoimia ja tilannetta nyt.

Teksti HEIDI LEHIKONEN
Kuvat LOTTA JAAKKOLA

Tuoreimpana käänteenä rajoitusprosessissa EU-komission kosteikkoalueiden lyijyhaukielto meni Euroopan parlamentissa läpi äänin 362–292. Jos ehdotus hyväksytään vielä neuvostossa joulukuun alussa, astuu se voimaan vuodenvaihteessa kaksi viikkoa sen jälkeen, kun se on julkaistu EU:n virallisessa lehdessä.

Tämän jälkeen alkaa siirtymäaika, joka Suomessa on joko 24 tai 36 kuukautta. Tähän vaikuttaa se, valitseeko Suomi totaali-lyijyhaukiellon vai onko lyijyhaukielto sidottu Ramsar-määritelmän mukaisesti kosteikkoihin ja 100 metrin vyöhykkeille kosteikkojen ympärillä.

AMPUMAUrheiluliiton ympäristö- ja olosuhdepäällikkö **Lotta Jaakkola** tiivistää ampumaurheilun kannalta haasteet jo rajoitusesityksen lähtökohdista: esitys on lähtenyt ensisijaisesti tarpeesta suojella vesilintuja lyijymyrkytyksiltä niiden luontaisessa elinympäristössään ja toisekseen rajoitusesityksen taustalla on myös huoli riistalihan mahdollisista lyijyjäämistä sekä vähemmässä määrin ympäristövaikutukset.

Tavoitteet itsessään ovat erittäin kannattavia, ja lyijyhaukiellon käytön rajoittaminen todellisilla kosteikoilla on perustelua. Suomi

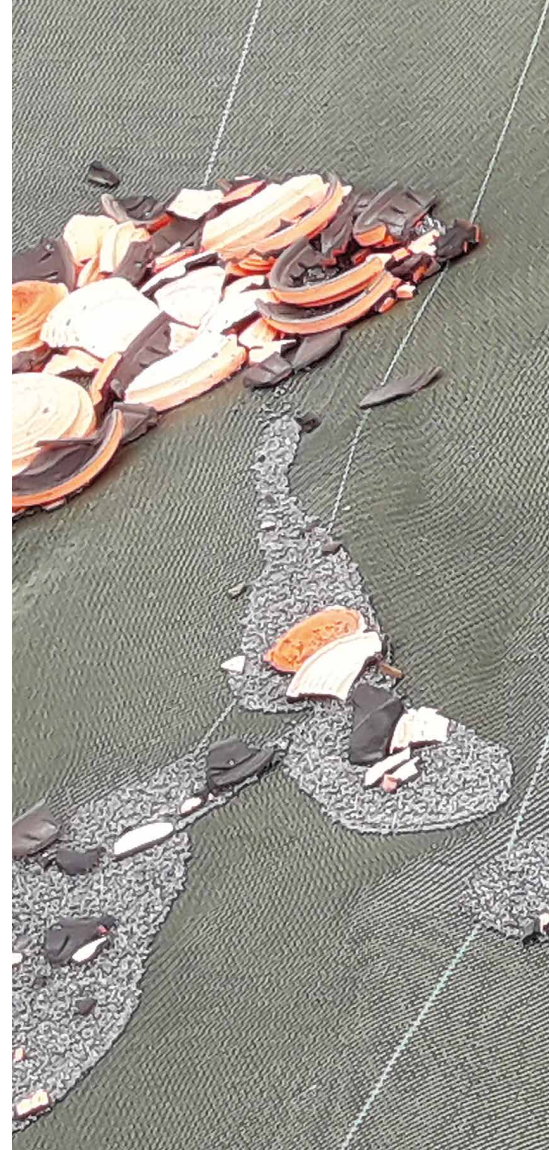
onkin kieltänyt lyijyhaukiellon käytön vesilintujen metsästyksessä jo vuonna 1996.

– Yksi merkittävä ongelma on rajoitusesityksen kosteikkomääritelmän sitominen Ramsarin sopimuksen mukaiseen kosteikkomääritelmään. Ramsarin sopimus (The Ramsar Convention on Wetlands) on vuonna 1971 Ramsarin kaupungissa Iranissa solmittu kansainvälinen sopimus kosteikkojen ja vesialueiden suojelusta. Alun perin sopimuksella pyrittiin suojelemaan kosteikkoja ja vesialueita erityisesti vesilintujen elinalueina, mutta sittemmin sopimus on laajentunut kattamaan vesialueiden suojelemisen kokonaisuudessaan, Jaakkola sanoo.

MÄÄRITELMÄ ON erittäin laaja ja erityisen ongelmalliseksi määrittelemisen kannalta tekee se, että kattaa myös väliaikaisesti veden peittämät alueet, esimerkiksi sateen jälkeiset lammikot.

– Komissiolta ei ole kuitenkaan saatu vastausta siihen, milloin kuivunut lammikko lakkaa olemasta kosteikko. Toinen merkittävä ongelma on se, että rajoitusesityksen perusteina on käytetty sekä linnuston että riistalihaa syövien suojelemista lyijyiltä, mutta esimerkiksi Kemikaaliviraston tekemässä sosio-ekonomisessa analyysissä ei ole käsitelty ampumaratoja, vaan ne ovat ikään kuin vahingossa jääneet mukaan, Jaakkola sanoo.

Ongelma on myös se, että nykyinen komission ehdotus lyijyhaukiellon käytön rajoit-

Ampumaradoilla voidaan estää lyijyhaukiellon päätyminen

"Komissiolta ei ole kuitenkaan saatu vastausta siihen, milloin kuivunut lammikko lakkaa olemasta kosteikko."

Lotta Jaakkola

tamisesta rikkoo kuitenkin EU:n perustuslakia. Euroopan unionissa on voimassa niin sanottu syyttömyysolettama, jonka mukaan rikoksesta epäiltyä on pidettävä syyttömänä kunnes toisin todistetaan. Lyijyhaukiellon rajoituksessa syyttömyysolettama on kuitenkin päinvastainen. Ehdotuksessa jokainen, joka kuljettaa lyijyhaukiellon patruunoita kosteikoilla tai kosteikkoa ympäröivällä sadan metrin puskurivyöhykkeellä, on velvollinen todistamaan syyttömyytensä, vaikka tarkoituksena ei olisi edes käyttää lyijyhaukiellon patruunoita kielletyllä alueella.

– Jotta Euroopan unionin perustuslakia noudatettaisiin, syyttäjän tehtävänä olisi osoittaa, että lyijyhaukiellon kantaja on toiminnut laittomasti. Nyt esitetyssä ehdotuksessa metsästäjän tai urheiluampujan tulisi kuitenkin kyetä osoittamaan, että metsästyksessä tai urheiluammunta ei rikkoisi lakia, tiivistää

ininen ratarakenteisiin mikäli haitta-aineiden hallinnan tarvearviointi sitä edellyttää.

olemassa turvallinen ja järkevä korvaava materiaali. Vastustamme kuitenkin määräyksiä, jotka eivät nojaa tieteelliseen tutkimukseen ja objektiiviseen riskianalyysiin ja joiden syyt ovat tosiasiaa muualla kuin terveyden- tai ympäristönsuojelussa, Jaakkola sanoo.

SUOMESSA ULKONA sijaitsevat ampumaradat tarvitsevat toimintaansa ympäristöluvan, jonka hakuprosessissa arvioidaan erittäin tarkasti toiminnan aiheuttamat riskit yksittäisellä ampumaradalla ja tarvittaessa suunnitellaan tarvittavat menetelmät liittyen pinta- tai pohjavesien suojeluun.

- Lyijyhaulien käyttö on jo nykyisellään kielletty yksittäisten ampumaratojen ympäristöluvuissa, mikäli siihen on ollut riskinarvioinnin perusteella tarvetta. Ympäristölupamenettely huomioi paikalliset olosuhteet jokaisella ampumaradalla, jolloin saavutetaan ympäristönsuojelullisesti parempi lopputulos kuin yksittäisen haitallisen aineen kieltämisellä. Siksi Ampumaurheiluliitto on ajanut Suomen kaltaisen ympäristölupakäytännön laajentamista muihin maihin, Jaakkola sanoo.

Ratkaisu olisi huomattavasti parempi myös Euroopan kemikaaliviraston parhailaan selvittämässä laajemmassa lyijyn rajoitusehdotuksessa, joka kattaisi lyijyhaulien lisäksi lyijyluodit.

MITÄ SUOMALAISEN ampumaurheilun harrastajan pitäisi tilanteesta nyt siis tietää? Tällä hetkellä Jaakkolan mukaan näyttää siltä, että ampumaradat olisivat esityksessä mukana riippumatta siitä, onko radoilla ympäristölupaa vai ei.

Seuraava avoin kysymys on, valitetaanko päätöksestä Euroopan unionin tuomioistuimeen ja mihin voidaan vielä vaikuttaa kansallisella tasolla.

Mikäli lyijyhaulien käyttöä Ramsarin määritelmän mukaisilla kosteikoilla rajoitettava esitys astuu voimaan, on tammikuussa 2021 odotettavissa Euroopan kemikaaliviraston esitys lyijyn käytöstä kaikissa ammuksissa ja esityksen julkaisusta alkaa seuraava vuosia kestävä työstäminen ennen kuin ehdotus on hyväksymisvaiheessa.

- Prosessi on ollut raskas ja teettänyt valtavan määrän työtä, mutta siitä huolimatta olen tyytyväinen siihen, että olemme joutuneet kriittisesti tarkastelemaan toimiemme kestävyyttä ja vuorovaikutus Euroopan kemikaaliviraston kanssa on ollut kehittävä. Myös kaikki asealan toimijat tekevät tällä hetkellä yhteistyötä tavalla, josta aikaisemmin saattoi vain haaveilla, Jaakkola sanoo.

- Erityisen harmillista tämänhetkessä tilanteessa on se, että lyijyrajotusesityksen valmistelun vaikuttamiseen ei herätty aikaisemmin. Koska mennyttä emme voi muuttaa, voimme vain ottaa opiksi, että jatkossa kaikki ampumaharrastajat keskittyisivät yhtenäisenä ryhmänä ja etupainotteisesti vaikuttamaan toimintaamme koskeviin merkittäviin päätöksiin. 🚩

Yhteistyö Euroopan kemikaaliviraston kanssa on ollut tiivistä viimeksi kuluneen vuoden aikana.

Metsästäjäliiton metsästysampumapäällikö **Jussi Partanen**.

AMPUMAUURHEILULIITTO ON yhteistyösä muiden toimijoiden, erityisesti Suomen Metsästäjäliiton kanssa tehnyt aktiivisesti yhteistyötä Euroopan kemikaaliviraston

(ECHA) kanssa, ja pyrkinyt tuomaan tieteellistä tietoa lyijyn vaikutuksista ja sen hallinnan mahdollisuuksista ampumaradoilla.

- Yhteistyö lähti tiiviimmin liikkeelle reilu vuosi sitten siitä, kun olimme Euroopan kemikaalivirastossa kertomassa lakisäätelistä ympäristöluvuista, ampumaratojen parhaan käyttökelpoisen tekniikan periaatteista ja mahdollisuuksista hallita ampumaratotoiminnan ympäristöriskejä. Kävimme myös asiaa valmistevien henkilöiden kanssa tutustumassa Hälvälän ampumaradalla erilaisiin ympäristönsuojelurakenteisiin, joiden avulla lyijyn aiheuttamaan riskiä voidaan tarvittaessa hallita, Jaakkola kertoo suomalaisen aktiivisesta vaikuttamisesta.

Huoli lyijyn kulkeutumisesta vesilintuihin ja riistaeläimiin on aiheellinen, mutta ampumaratolosuhteissa kulkeutumisriski eläimistöön on pääsääntöisesti merkityksetön ja voidaan tarvittaessa lisätä osaksi ampumaratojen ympäristövaikutusten arviointia. Näin ollen ampumaratoja koskevat lyijyrajotukset ovat perusteettomia eikä niille ole ympäristön-, linnuston- tai terveysuojelullisia perusteita.

- Ampumaurheiluliitto ei vastusta lyijyn käytön rajoittamista ampumaradoilla silloin, kun siihen on tieteellinen, paikallisiin olosuhteisiin liittyvä syy, ja harrastajille on

Benelli Kite

– kilpaluokan ilmapistooli –

Teksti & kuvat
PEKKA SUURONEN

Koeammunta & arviointi
PAULA VIITASAARI

Kuvat
PEKKA SUUROJEN JA BERETTA

Benelli tunnetaan maailmalla lähinnä inertialukkoisista haulikoistaan. Se valmistaa kuitenkin myös ruuti- ja ilmapistooleja.

Benelli oli inertialukon pioneeri vaan ei keksijä. Keksijä oli ruotsalainen insinööri **Carl Axel Theodor Sjögren** (1857–1920). Sjögren ei ollut kehittämässä haulikkoja, vaan itselataavaa sotilaskivääriä Tanskan, Ruotsin, Norjan ja Britannian sotaväen aseeksi.

Mutta itselataava sotilaskivääri oli 1900-luvun alussa liian edistysellinen ”kentsujen” sulatettavaksi. Se oli liian paljon edellä aikaansa.

Bolognalainen asesuunnittelija **Bruno Civolani** etsi jostain käsiinsä inertialukon periaatteen ja Sjögrenin patentit. Hän esitti ilmeisesti italialaiselle Benellille yhteistyötä, koska patenttia ovat hakeneet vuonna 1967 yhteisesti **Bruno Civolani** ja **Paolo Benelli**.

BENELLI KITE -pistooli syntyi 2000-luvun alussa. Se on PCP (Pre-Charged Pneumatic) eli paineilmapistooli. Se vaatii paineilmapullon, josta täytetään asean painesäiliö.

Kirjoitusase tuli pitkällä säiliöllä, joka painaa 270 g ja jolla saa 300 kilpalaukausta. Tarvikkeena voi ostaa kolmea pienempää säiliötä, joiden arvot ovat 245 g/230 ls., 225 g/180 ls. ja 175 g/80 ls. Lisäsäiliöt maksavat 156 euroa koosta riippumatta.

Säiliöt ovat alumiinia, jotta ovat kertakäyttöisiä (toki kymmenen vuoden ajan!). Kirjoitusaseen säiliössä oli merkintä 2020/2030, joista ensimmäinen on valmistusvuosi ja toinen viimeinen sallittu käyttövuosi.

Kiten säiliöiden täyttöpaine on 200 bar, koeistusaine 250 bar. Painemittarina on perinteinen kellomittari. 60 bar ja 200–400 bar ovat punaista aluetta, 60–200 bar vihreätä. Itse säiliössäkin lukee ”MIN 60 BAR”.

Kaksi suomalaista ampujaa on saavutta-

Benelli Kiten kahva on saksalaisen Karl Nillin valmiste.

Suujarrun oloisessa laitteessa on 22 ”porttausta”. Jyvää voidaan siirtää kolmeen paikkaan.

Piipun päällä on neljä reikää ulostulopaineen vähentämiseksi.

nut SM-kultamitalin Benelli Kitellä. He ovat **Teemu Lahti** vuonna 2004 ja **Kai Jahnsson** vuonna 2006.

KITE TOIMITETAAN kovassa, hopeanvärissä, osastoidussa ja pehmustetussa

sa Negrinin laukussa, jonka mitat ovat 485x240x100 mm. Kaksi 3-digittistä numerolukkoa ja lukkojen käyttöohje.

Laukusta löytyvät pistooli pitkällä säiliöllä ja oikeankätisellä M-kahvalla, paineilmasäiliön täyttöadapteri ja tyhjennysventtiili.

Liipaisimen asentoa voidaan säätää monin tavoin. Liipaisinkaari on reilun kokoinen.

Takatähtäin on monipuolisesti säädettävissä, myös hahlon leveys ja korkeus.

Kynä osoittaa kuivalaukauskytkintä. Latausportti aukeaa noin 70 astetta. Saisi avautua enemmänkin.

on paha potentiaalisten seurauksien vuoksi.

KITE MERKITSEE leijaa. Benellin kotikaupungissa Urbinossa leijalennätysfestivaalit syyskuussa ovat vanha perinne.

Normaali-Kiten pituus on 433 mm, Young-mallin 383 mm. Korkeus on 150 mm, leveys 40 mm. Pitkällä säiliöllä kirjoitusase painoi 1064 g.

Tavanomaista varmistinta ei ole, mutta kuivalaukauskytkin on. Se on pienikokoinen mutta toimiva. Sitä voi käyttää vain latausportin ollessa auki. Kytkin kuivalaukausasennossa estää ilman virtaamisen laukauskammioon.

Viritysvivun siivet ovat pienikokoiset ja terävähkäreunaiset. Parempiakin ratkaisuja on nähty.

Liipaisimen pituussäätömatka on melko ruhtinaallinen, noin 22 mm. Sivukallistuksen suhteen sitä voidaan kallistaa +/- 20°. Myös pystykallistus onnistuu. Liipaisinkaari on melko avara, mutta kirjoitusasessa se lonksui oudosti. Ei haittaa ampumista, mutta voi haitata henkisesti.

Lothar Waltherin valmistama piippu on standardimallissa 240 mm pituinen, Young-mallissa 190 mm. 12 oikeankätistä rihlaa, nousu 450 mm eli 1:17,7". Piipun päällä on neljä reikää ja suussa on suujarrun olinen laite, jossa on kaikkiaan 22 ventiloitintiaukkoa.

Käyttöohjeen mukaan lähtönopeus on tehtaalla säädetty 145 m/s. Käyttäjällä on mahdollisuus on säätää alueella 135–165 m/s.

Pistooliin on mahdollista asentaa lisävarusteena eteen/alas sojottava painotanko painoineen. Tämän systeemin pioneeri taisi olla **Cesare Morini**.

TÄHTÄIMET OVAT Benelli Kiteissä hyvällä tolalla. Jyviä tulee vakiona kahta leveyttä. Jyvä voidaan siirtää kolmeen eri paikkaan 15 mm pykälissä. Kun vielä hahloa voidaan säätää sekä leveyden että korkeuden suhteen, tulee muuttujia ihan tarpeeksi ellei jo liikaakin. Hahlon korkeudensäätö voidaan suorittaa sormin, mutta sitä varten kahva on irrotettava. Leveyden säätö vaatii uraruuvimeisseliä.

En oikein lämmennyt

jatkuu

Tähtäimen säädössä käytetään erikoisia läpysköitä joka taivuttavat litteäksi kun eivät käytössä.

Luotikouru on hieno asia. Asetetaan vain luoti kouruun (oikein päin!) ja suljetaan latausportti.

Painemittari on perinteistä ja selkeää kellomallia. Vihreä alue 60-200 bar.

Lisävarusteena saa kolmenkokoisia kahvoja (L, M, S) sekä oikea- että vasenkätisenä. Kahvat maksavat 288 euroa koosta ja käsitteystä riippumatta.

Työkalupussista löytyvät neljä kuusiokoloavainta AV 1,0, 2,0 ja 3,0 mm, Torx-avain

T3, 4,0 mm levyinen jyvä ruuveineen (aseessa on kiinni 5,0 mm jyvä) ja erikoisavain laukaisulaitteen säätöön.

Puhdistusvälineitä ei tule mukana.

KÄYTTÖOHJE ON 44-sivuinen, 210x145 mm. Kielet ovat italia, englantia, ranska, saksa, espanja ja portugali. Maahantuoja on kiitettävästi tehnyt suomennoksen, 10 sivua A4.

Itse asiassa, Kilpailu- ja kuluttajavirasto (KKK) kertoo sivustollaan: "Tuotteelle pitää antaa käyttö-, huolto- ja hoito-ohjeet, jotka ovat tarpeen tuotteen normaalissa käytössä. Myyjä on vastuussa käyttöohjeiden antamisesta tuotteen luovutuksen yhteydessä."

Tätä sääntöä rikotaan alvariinsa! Ja kaikilla aloilla! Asealalla tällainen rikkomus

sivu- ja korosäätöruuvien erikoiselle toteutukselle. Säätöruuvista pitää ensin vetää ulos eräänlainen siipi, joka sitten käännetään 90° kulmaan. Vanhan liiton karhennetut sormipyörät ovat minusta parempi ratkaisu.

Sivu- ja korosäädöille on symbolit. Sivun on selvä, mutta koro on merkitty + ja - ? Kai se on sitten että + nostaa osumaa ja - laskee? Hahlon säädössä tarvitaan ohjekirjaa.

Säätöruuveissa on napsut. Sivusäädössä 1 napsu = 1 mm (10 metrillä), korosäädössä 1 napsu = 2 mm.

Tähtäinväli on jyvän asennosta riippuen 365/350/335 mm, Young-mallissa 315/300/285 mm.

Benelli Kiten maahantuojan ilmoittama hinta on 1391 euroa. Se on kilpailupistoolille kohtuullinen.

www.teuvelouhisola.fi/fi/tuote/BA0165301/benelli-kite-paineilmapistooli

Laukussa on tilaa pitkälle varasäiliölle. Maahantuojalle kehuja käyttöohjeen suomennoksesta!

Kaksi Benelliä

BENELLEJÄ on kahta sukuhaaraa, joista Urbinon Benelli Armi (perustettu 1967) valmistaa aseita ja Pesaron Motocicletas Benelli (perustettu 1911) moottoripyöriä.

Molemmat on myyty. Ase-Benellin omistaa nyt italialainen Beretta ja mp-Benellin kiinalainen Qianjiang Motorcycle.

Renzo Pasolini (1938-1973) oli Benellin mannekiini muun muassa Imatran ajoissa 1960-luvulla. Pasolini ja **Jarno Saarinen** (1945-1973) kuolivat onnettomuudessa Monzassa 20.5.1973. Onnettomuuden aiheutti ilmeisesti Benelli-merkisestä moottoripyörästä radalle valunut öljy.

PEKKA SUURONEN

"Ase on toiminut moitteetta ja tasaisesti perushuolloilla"

KOEAMPUJAN ARVIO

Olen ampunut vuodesta 2004 Kitellä. Kuuluin ruutiaseiden Benelli-tiimiin ja silloin tuli ajankohtaiseksi ilma-aseen vaihto Waltherista Benelliin.

Tällä hetkellä minulla on käytössä toinen Kite. Ensimmäisestä rikkoontui kylmälaukausvipu juuri ennen erästä SM-kilpailua, enkä voinut kuvitellakaan lähteväni kisaan ilman kylmälaukausmahdollisuutta. Varasosaa tai korjausta ei ehditty tehdä. Katsoin viisaimmaksi silloin hankkia uuden Kiten rungon, että sain vanhan hyvän Nillin kahvani suoraan kiinni uuteen aseeseen.

OLEN OLLUT hyvin tyytyväinen tähän ilmapistooliin. Toki vaihto uuteen aseeseen voi tuoda uutta inspiraatiota harjoitteluun. Olen antanut suuren arvon turvalliselle tuttuuden tunteelle. Ase on toiminut moitteetta ja tasaisesti perushuolloilla.

Pyrin säilyttämään asetta ja säiliöitä ilman suuria lämpötilavaihteluita. Puhdistan piipun ammuttuani noin 500 laukausta. Tiivisteiden vaihdon olen antanut ammattilaisten huoleksi.

Liipaisun säätämisestä minulla on selkeä käsitys siitä, millaisena sen haluan. Minulla se on selkeä noin 4 mm pituinen etuveto, selkeä laukaisukynnys, johon voin nojata ja laukaisuvastus on puhdas. Liipaisin liikkuu laukauksen jälkeen vielä 3-4 mm (= jälkiveto).

Jos voin vetää laukauksen jälkeen liipaisimen liikkeen loppuun saakka ja tähtäinkuva säilyy puhtaana, voin olla varma, että osuma on hyvä.

MAAHANTUOJAN KANSSA tehdyn sopimuksen mukaan testiaseessa sai kokeilla liipaisemista vain kuivalaukauksena. Siinä säätö oli sellainen, että liipaisimen liike loppuu asean laukeamiseen eikä jälkivetoa ole. Sekin toimii hyvin. Ase on muutoin samanlainen omani kanssa.

Liipaisun säätäminen mieleisekseen on Benelli Kitessä täysin mahdollista. On huomioitava, että ääriasetoissa toimintavarmuus häviää, kuten muillakin aseilla. Säädöt säilyvät tässä aseessa hyvin. En muista, että olisin koskaan joutunut lisäämään laukaisuvastusta asetarkastuksen punnituksessa.

Liipaisinkaari suojaa liipaisinta. Benelli Kitessä tähtäinlinja on hyvin alhaalla ja takatähtäimen leveys on säädettävä. Jyvän leveydelle on vaihtoehtoja, ja sitä voi halutessaan siirtää pituussuunnassa. Matala tähtäinlinja korostaa vakautta ja pitoa.

Liipaisimen kiinnitystanko antaa hyvin säätövaraa liipaisimen etäisyydelle. Liipaisimessa on valmiina ura laukaisuvastuksen punnitukseen.

LATAUSVIVUN OTEKOHDAT ovat molemmilla puolilla ase runkoa, joten ase sopii yhtä hyvin sekä vasen- että oikeäkätisille. Kylmälaukauksen kytkin on ase oikealla puolella. Tähtäimien säädöt ovat hahlon etupuolella rungon päällä. Niille on selkeät merkinnät.

Suujarrun ja sopivan lähtönopeuden ansiosta rekyyli on olematon.

Varusteisiin kuuluvat säiliöiden täyttö- ja tyhjennyskappaleet. Tyhjennyskappale on hyvin tärkeä reissatessa maailmalla, muutoin saa tuhatta säiliön tiivisteet.

Benelli Kiten ilmasäiliöissä oli mielestäni ensimmäisenä Suomessa merkintä säiliön kelpoisuudesta siten, että siinä oli käytönottovuosi ja viimeinen käyttövuosi, molemmat! Säiliöitä on neljää eri kokoa saatavana. Niillä voi säädellä koko aseensa painoa. Lyhyimmällä on luonnollisesti pienin laukausmäärä, mutta ase on silloin kätevä keveä. Näin ase sopii hyvin erilaisten ampujien voimatasoille.

Tasapainotus on mielestäni onnistunut myös pitkillä säiliöillä. Siksi olen hankkinut vain niitä. Aseen mukana tulevaan laukkuun mahtuvat varasäiliö, luodit ja pikkutarvikkeet ase lisäksi, mutta ei muuta. Laukku on varustettu kahdella erillisellä kolmen numeron koodilukolla. Se ei kuitenkaan sovellu lentokonekuljetukseen.

ASEEN ÄRSYTTÄVIN piirre on mielestäni se, että nykyisin vaadittavan turvalangan laittaminen aseeseen ei ole yksinkertaisen helppoa. Jos sen todella haluaa läpi piipun tulevaksi, on se pujotettava etukautta suujarrun läpi. Turvalangan on oltava hyvin suora, että se menee ensiyrityksellä läpi.

Latausaukosta sen saa kyllä kätevästi sisään, mutta kun se on lanka, ei se mene millään läpi suujarrun aukkojen. Latausaukko saisi myös avautua hieman enemmän.

Toivon, että joku keksisi piipun puhdistukseen jonkun uuden kikan. On vaivalloista saada siiman lenkki siten, että latausaukosta saa puhdistuslangan luodon kulkusuuntaan vedettyä. Jos joku on jo keksinyt, otan mielelläni vinkin vastaan!

PAULA VIITASAARI

Niukasti patruunauutuuksia

Ase- ja patruuna-
alan uutustiedotteet
ovat olleet niukassa
koronakeväänä ja -kesänä.

Teksti PEKKA SUURONEN
Kuvat VALMISTAJAT

Uusia hylsyjä Lapualta

Yksi syy tarjonnan niukkuuteen voi myös olla, ettei tänä vuonna järjestetty IWA-messuja. Merkeistä on luettavissa, ettei ole 2021 näyttelyäkään nykymuodossaan.

Nammo Lapua on ilmoittanut neljästä uudesta hylsystä, joita on saatavilla ensi keväästä alkaen. Kaliiperit ovat 6.5 PRC, 300 PRC, 284 Win. ja 300 Win. Mag. PRC:t ovat uusia Hornadyn (pääkuva) luomia kaliipereita 2010-luvun lopulta.

Kaksi jälkimmäistä on 1960-luvun kamaa. 284 Win. on Suomessa suhteellisen tuntematon 7 mm kaliiperi, 300 Win. Mag. sen sijaan jotenkin tunnettu. Minullakin on ollut sellainen hirvikivääri. Se on vähän niin kuin turbottu 30-06.

Hylsyvalikoima kertoo selkeästi, että Pohjois-Amerikan kysyntä ohjaa Lapuan toimintaa. Niin kuin ohjaa Sakonkin. "Sitä kuusta kuuleminen, jonka juurella asunto."

Kolme viimeisintä on melko selkeästi metsästyskaliipereita. 6.5 PRC (Precision Rifle Caliber) sopisi myös 300 m ISSF/SAL-lajiin. Mutta:

- 6 mm/6,5 mm kaliipereissa tähän lajiin alkaa olla jo vähän tunkua.
- Radat rupeavat olemaan Suomessa vähissä.
- Samoin lajin harrastajat Suomessa.
- "Kuninkuuslaji" on näivettymässä, kun se pudotettiin pois olympiohjelmasta.

MUTTA TIEDOKSI, että tällainen uudehko (2017) Short Magnum kaliiperi 6.5 PRC on olemassa. Ehkä kohta suomalaisin voimin. Hornadylla löytyy valmiita patruunoita sekä rata-ammuntaan (ELD) että metsästyseen (ELD-X).

Sakolta löytyy S20-mallissa tämän kaliiperin kivääri. Samoin löytyy Browning X-Bolt, Ruger Hawkeye, Sauer 100 ja kymmenen muuta asemerkkiä, jotka jo pesittävät tälle patruunalle.

22 LR uutuuudet 2020

Tällä osastolla on ollut hiljaista. Toisaalta tarjonta on jo nyt valtavan laaja. Katsotaan tarjontaa brändeittäin:

- LAPUA** (Saksa) 7 kpl (uusin Biathlon-X, ykkösnyrkki ampumahiihtoon)
SK 10 kpl (Saksa) (uusimpia Long Range Match ja Flatnose Match)
NORMA 8 kpl (Saksa) (myös 22 WMR)

Tarjonta on
laajaa .22 LR
-patruunoissa.

- Eley 20 kpl (Britannia)
RWS 12 kpl (Saksa)
Sellier & Bellot 4 kpl (Tsekki) (myös 22 Short)
FIOCCHI 3 kpl (Italia, USA)
FEDERAL 17 kpl (USA) (myös 22 WMR)
CCI 25 kpl (USA) (myös 22 Short, 22 WRF, 22 WMR ja haulipatruunoita)
CCI Blazer 2 kpl
REMINGTON 8 kpl (USA) (myös 22 Short, 22 WMR)
WINCHESTER 17 kpl (USA, Australia) (myös 22 Short, 22 Long, 22 WMR)
AGUILA 15 kpl (Meksiko) (myös 22 Short, 22 Win. Auto, 22 WMR)
MAGTECH-CBC 6 kpl (Brasilia, Saksa, Tsekki) (myös 22 Short)

HERTER'S, Armscor, TopShot, Wolf, Western Cartridge, JSC Tula, Vostok, Klimovsk, Swartklip... ovat Suomessa harvemmin tavattavia nimiä. Kaikki näistä eivät ole valmistajia. Jotkut näistä ovat vain brändejä.

Jos testaisi omassa aseessaan koko tarjonnan, niin siinä olisi valtava urakka. Jo kaikkien patruunanäytteiden ostaminen maksaisi hunajaa.

Käytännössä brändit Lapua, Eley ja RWS ovat hallinneet SAL-ratoja, SK:n seurattessa viime aikoina vanavedessä.

22 LR tulevaisuus?

EU on kieltämässä lyijy mm. patruunoiden luodeissa eli projektiileissa. 22 LR on käyttänyt lyijyä maailman sivu 22-reunasytytteisten patruunoiden luotimateriaalina. Lyijykielto koskettaisi kilvanammuntaa (mm. olympialaiset) paljon pahemmin kuin metsästystä. Muutamia materiaaleja on jo kokeiltu, mutta huonolla menestyksellä. Tarkkuus kärsii.

Tästä enemmän jos ja kun EU:n lyijykielto todella läväähtää päälle. ⚙️

Aino Vaittinen viihtyy Hämeenlinnan Ampumaseuran ilma-aseradalla, missä hän harjoittelee 3–5 kertaa viikossa.

Tuplasukat jalassa maajoukkueeseen

Runsaan kolmen vuoden ajan ampumaurheilua harrastanut Aino Vaittinen nousee ensi vuonna liikkuvan maalin nuorten maajoukkueeseen.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Ampumaurheilu-uran alku on jättänyt erikoisen ”jäljen” Aino Vaittisen toimintaan. Kivääriammunnassa käyttämiensä kenkien jälkeen uudet kengät tuntuivat sen verran isoilta, että hän alkoi laittaa jalkaansa kahdet sukat.

– En osu yksillä sukilla, hän nauroi, kun taas yksi treeni oli alkamassa Hämeenlinnan Ampumaseuran (HLAS) ilma-aseradalla.

Vaittinen, 16, aloitti ampumaurheilun runsaat kolme vuotta sitten. Motivaattorina toimi metsästys, ja hän ampuikin aluksi kivääriä pystyasennosta.

– En tykännyt siitä, mutta kokeiltua-

ni liikkuvaa maalia jäin siihen koukkuun. Ammuin ekan kilpailuni puolitoista vuotta sitten, ja sen jälkeen olen harjoitellut kovaa ja tavoitteellisesti.

Todellakin: Vaittinen ampui viime kaudella 25 000 laukausta (ilmakivääri 19 000, pienoiskivääri 6000), ja määrä kasvane viidellätuuhannella tämän kauden aikana. Lajiharjoittelun lisäksi hän käy kuntosalilla ja lenkkeilee. Kovakuntoinen tyttö juoksi syksyllä ensimmäisen puolimaratoninsa aikaan 1.58.

– Pyrin harjoittelussani siihen, että se tulee ampumaurheilua. Minulla ei ole varsinaista henkilökohtaista valmentajaa, mutta olen saanut hyviä ohjeita ja ohjelmia Ville Häyriseltä ja Sami Heikkilältä, jolle olen lähettänyt videoita amunnastani. Sami on sanonut, että lisää viikkoon aina sata laukausta, niin se 30 000 tulee täyteen!

Kova harjoittelu on tuottanut tulosta, sillä vielä tämän vuoden ajan Ampumaurheiluliiton tehoryhmään kuuluva Vaittinen nousee ensi vuonna liikkuvan maalin nuorten maajoukkueeseen.

– Se tuntuu hienolta! En odottanut pääseväni vielä maajoukkueeseen.

VAITTINEN EDUSTAA Toijalan Urheiluamputujia (TUA), mutta harjoittelee arkipäivisin Hämeenlinnassa, minne hän muutti elokuussa. Hän asuu yksin ja käy Hämeenlinnan lyseon lukion urheilulinjaa.

– Olen kirjoilla Akaassa, missä isäni, äitini ja veljeni asuvat. Kaksi siskoani asuu jo omillaan. Meiltä on matkaa Akaan keskustaan kaksitoista kilometriä eli aika metsässä asumme, Vaittinen naurahti.

– Valmistauduin parin vuoden ajan muuttamaan pois kotoa. Olen tykännyt! Teen kaiken itse ja minulla on oma rauha. Olen viihtynyt myös HLAS:n ampumaradalla, missä on kiva harjoitella. Ainoa miinus on kerrostaloasuminen. Kun lukio päättyy, muutan ihan varmasti takaisin metsään!

Sami Heikkilä on kehunut Vaittisen motivaatiota, joka on hänen mukaansa ”kohdallaan”:

– Ainolla on hyvä asenne ja hyvät tukiverkostot. Hän on nopea kehittymään, ja hän ampuu isoja määriä.

Vaittinen puolestaan kutsuu itseään sitkeäksi ja periksiantamattomaksi:

– Jos olen päättänyt, että ammun harjoituksissa esimerkiksi 200 laukausta, se on se

200 eikä 199. En koskaan jätä treeniä kesken, jos olen treeni paikalle tullut. Tulen radalle aina hyvillä fiiliksillä.

VAITTINEN ASUU vajaan viiden kilometrin päässä HIAS:n ilma-aseradalta. Hän kävelee matkan edestakaisin, mutta kertoo lokakuussa ostavansa piakkoin polkupyörän.

– Kävely tekee hyvää ja on hyvä alku- ja loppulämpö. Käyn kotimatalla kaupassa, minkä jälkeen teen ruokaa moneksi päiväksi ja hoidan kouluasiat. Lukio vaatii enemmän kuin yläaste, mutta olen saanut kaiken sopimaan aikatauluihini. En ammu viikonloppuisin, vaan teen tuolloin jotain muuta, kuten metsästä, käyn salilla ja lenkkeilen.

Vaittinen on nyt ampunut 19 peuraa, joista kuusi on tämän kauden aikana.

VAITTISEN MÄÄRÄTIEOISUUDESTA kertoo paljon myös se, että hänellä on jo yhteistyökumppaneita, joiden turvin hän sanoo pärjäävänsä ensi kauden. Vaittisen managerina toimii Päivi Tiura-Paavola, joka on hänen kummitätinsä. Vaittisen mukaan Tiura-Paavola on ottanut ”yhteistyökuviot haltuun”.

Vaittinen tiivistääkin tilanteensa napakasti:

– Minkäs sille mahtaa, jos lajia rakastaa! Vaikeitakin hetkiä toki on, mutta motivaatiota minulta löytyy. Minun pitäisi nyt saada enemmän kisakokemusta, hän sanoi ja ker-

toi syksyisestä kilpailustaan Ida Heikkilän kanssa:

– Johdin Idaa ekan puolikkaan jälkeen viidellä pisteellä aluemes-taruuskilpailuissa. Minun piti skarpata tokaan puolikkaaseen, mutta pääni menikin sekaisin, ja lopulta Ida voitti. Pääkoppani ei ainakaan vielä ole vahvuuteni, hän kritisoi itseään.

– Mutta tällainen minä olen, hän viittasi ajoittain ankaraan itsekritiikkiinsä, joka liittyi myös kouluun. Vaittisen yläasteen päättödistuksen keski-arvo oli 9,4, mutta parantamisen varaa olisi ollut ”muutamassa” aineessa.

Entä tulevaisuuden urahaaveet, onko niitä?

– Ei mitään hajua, sanavalmis nuori nainen naurahti.

SEN SIJAAN TAVOITTEET urheilussa ja liikkuvan maalin lajeissa alkavat olla selkeitä: päästä niin pitkälle kuin mahdollista. Vaittista ei häiritse lainkaan se, ettei liikkuva maali ole olympialaji.

Lähiajan tavoitteena onkin päästä Suomen joukkueeseen Kisakalliossa ensi vuoden helmi-maaliskuussa järjestettäviin ilma-aseiden EM-kilpailuihin. Ne olisivat hänen ensimmäiset kansainväliset arvokil-

Aino Vaittinen on nimetty liikkuvan maalin maajoukkuaryhmään.

pailunsa. Hän tietää, että tulostason nostaminen vaatii toistoja ja perustekniikan jatkuvaa hiomista, mutta kaikkeen tähän hän on enemmän kuin valmis.

Vaittisen ennätykset ennen tämän lehden painoonmenoa olivat 10m lajeissa 532 (normaalijuoksut) ja 345 (sekajuoksut) sekä 50m lajeissa 548 (nj) ja 369 (sj).

KERROTTAKOON SEKIN mielenkiintoinen yksityiskohta, että Vaittinen ampui liikkuvaa maalia viime kevääseen asti kivääriampujan takilla ennen kuin sai oman lajin takkinsa.

– En ole vielääkään ampunut ilmakiväärikisoja Mouchen takilla, hän kertoi lokakuun lopussa.

Kisakallion EM-kisat olisivat Vaittisen mukaan pehmeä lasku arvokisoihin:

– Olisi kiva aloittaa kotikisoissa. Minulla on toki paljon aikaa, sillä ammun tyttöjen sarjassa vielä neljän vuoden ajan.

Jos – ja kun – Vaittisen ampumaurheilura jatkuu, tulee hän kokemaan kansainvälisiä arvokisoja myös ulkomailla. Ne olisivat ikimuistoisia elämyksiä nuorelle ampumaurheilijalle, joka on käynyt ulkomailla (Viro ja Venäjä) mutta ei ole vielä matkustanut lentokoneella. ⚙️

Mis sie tarvitset hyvää asekaappia

Corrosafe- asekaappien turvallisuusluokka SFS3492 täyttää reilusti aselain vaatimukset turvakaapille, yli viiden aseiden säilytykseen.

PS. Tuemme Kultahipputoimintaa 35,- eurolla jokaisesta SAL:n jäsen-seuran jäsenen ostamasta asekaapista.

Uusi mallisto!

50,-/kk

30.11.2020 jälkeen pitää olla hyväksytty asekaappi yli viiden aseiden säilytykseen

Kaapin sisustus asiakkaan toiveiden mukaan.

SAL:n jäsenille koodilukko ilman lisähintaa tilatessasi asekaapin nettikaupastamme

Corrosafe-rahoitus kaikille malleille. Maksuaika määräytyy hinnan mukaan.

Edun arvo 180,- euroa

Uusittu mallisto nettikaupassa:
www.corrosafe.fi
 Erkki 0400 391 725 Tapio 0400 635 179
 corrotech@corrotech.fi

www.corrotech.fi

Teema Line – voittajan valinta

Kurt Thunen ampuma-asujen valmistus alkoi kokeilusta 1980-luvulla. Thunen asuilla ammuttiin viime olympialaisissa useita kultamitaleja.

Teksti MATTI ERKKILÄ
Kuva TEEMA LINE

Kurt Thune teki 1980-luvun alussa eräälle asesepäälle koemielessä kivääriampujan kilpailuun; takin ja housut. Vuoden 2016 olympiakisoissa Rio de Janeirossa hänen yrityksensä valmistamalla asuilla voitti viidestä kultamitalista neljä!

Thune muutti Helsinkiin rakkauden perässä vuonna 1983, perusti Forssaan Teema Line -nimisen yrityksen, jossa työskentelee nyt kaksitoista henkilöä.

– Valmistamme asuja Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) kiväärilajeihin ja lisäksi muutamia malleja kansallisiin lajeihin Norjaan, Saksaan, Sveitsiin ja Yhdysvaltoihin. Asujen erona on se, että takit saavat olla paksumpia kuin mitä ISSF:n kiväärissännöt sallivat ja nappien tilalla on remmikiinnitys.

– Viennin osuus koko liikevaihdosta on noin 90 prosenttia. Maailmanlaajuisesti Saksa on suurin markkina-alueemme, sillä onhan sen ampujainliitossa 1,4 miljoonaa jäsentä. Siellä meitä edustaa oma tukkuri.

Merkittäviä vientikohteita ovat myös Sveitsi, Norja, Yhdysvallat, Ranska, Japani ja nopeasti kasvava Intia.

Thune on syntynyt Tukholmassa. Hänen äitinsä on suomalainen rintamalotta, joka ei sodan jälkeen tuntenut oloaan turvallisiksi ja lähti työhön Tukholmaan.

– Hänen työantajansa **Lennart Thune** kosi äitiäni, ja minä olen lopputulos!

TEEMA LINELLA on yli sata jälleenmyyjää 55 maassa. Thune korostaa, että on tärkeää, että ampuja tietää saavansa paikallista hyvää "after sales" -palvelua myös pienillä markkinoilla.

Pääraaka-aineet takeissa ja housuissa ovat paksua niin sanottua canvasta eli 1.2 mm paksua puuvillaa, nahkaa, tekonahkaa (Clarino) ja erityyppisiä toppauksia. Vain pieni osa raaka-aineista valmistetaan kotimaassa. Pääosa hankitaan Virossa, Ranskasta, Saksasta, Itävaltasta ja Italiasta.

– Korona nielaisi liikevaihdosta välittömästi yli 50 prosenttia. Meille iso apu on ollut se, että konekannalla olemme pysty-

Vientisihteeri Katri Viertola ja tuotantopäällikkö Sanna Salokivi (punainen paita) ja Kurt Thune tutkivat mallimuutoksia.

"Viennin osuus koko liikevaihdosta on noin 90 prosenttia. Maailmanlaajuisesti Saksa on suurin markkina-alueemme, sillä onhan sen ampujainliitossa 1,4 miljoonaa jäsentä."

Kurt Thune

neet tekemään alihankintatyötä hoitoalalla toimivalle naapuriyritykselle. Toistaiseksi olemme vältäneet lomautukset ja pystyneet toimittamaan omaa tuotantoa normaalilla toimitusajalla.

Thunen mukaan ampuma-asujen huipumallit koostuvat yli sadasta palasta.

– Meidän valmistama urheiluampujan takki, malleista riippuen, maksaa 252–930 euroa, ja housut 238–700 euroa. Takki on normaalisti ampujan ensimmäinen ostos.

– Ilmakiväärillä ammutaan pystyasennossa. Siihen urheilija tarvitsee takin, housut, käsineen, kengät ja alusasun. Malleista riippuen paketin hintalappu on noin 850–2200 euroa. Varusteita voi kierrättää. Toivoisin, että Urheiluampuja-lehden Myyntisivuja käytettäisiin ahkerammin.

KURT THUNE OLI taitava kivääriampuja. Se auttoi häntä ampuma-asujen suunnittelun ja valmistuksen eri vaiheissa. Hänen

ennätyksensä on pienoiskiväärin 3x40 laukauksella 1174 pistettä ja makuuasennosta 598 pistettä. Jälkimmäisellä tuloksella hän hankki Suomelle maapaikan vuonna 1988 järjestettyihin Soulin olympiakisoihin, missä hän oli ampumassa sivivalkoisin värein. Kerran Thune ylsi mitelisijalle EM-kisassa (edusti Ruotsia) ja kerran maailmancupin kilpailussa (edusti Suomea).

THUNE ON KEKSIJÄ, joka etsii keinoja esimerkiksi tulosten parantamiseen. Ampumaurheiluliiton lajeihin hän on tuonut ilmakiväärin makuulta ja asennoista.

– Olen ylpeä, että **Pirjo Peltolan** ja **Ralf Westerlundin** avulla nuo lajit saatiin liiton ohjelmaan. Puolen vuoden ajan emme pystyneet ampumaan ulkona ja 50m sisäratoja on vähän. 10m sisäradalla pystymme ampumaan 24/7 ja luodit ovat melkein ilmaisia. Jos osaat ampua ilmakiväärillä 3x20 kisassa 600 pistettä, olet varmasti melkoinen tekijä myös 50m ulkoradalla. Eikö niin? Varsinkin englanninkielinen maailma harrastaa ja kouluttaa nuoria ilmakiväärillä 3-asentoiseen ammuntaan ja ammunta aloitetaan makuulta tuelta.

– Ai, mitä eroa! Mielestäni Ruotsissa pitäisi aina olla "oikeaa mieltä" eli samaa mieltä kuin majoriteetti. Jos oma mielipide poikkeaa majoriteetista, olet helposti out eli "väärässä". Suomessa noudatetaan tarkasti käskyjä – onhan Suomi ollut toisen maan vallassa yli 500 vuotta. Aika usein minusta tuntuu, että ei uskalleta kokeilla uutta tai erilaista. 🌟

RADOILTA KERÄTTYÄ

YHDEKSÄN VUOTTA SITTEEN...

Muistuko mieleen?

Seuraamme historiasarjassa Urheiluampujan vaiheita eri vuosikymmeniltä.

Urheiluampujan numerossa 1/2012 kerrottiin, että Olympiakomitea valitsi edellisen vuoden joulukuussa neljä ampumaurheilijaa elokuussa 2012 Lontoossa järjestettyihin olympialaisiin. Ensimmäisessä valintakokouksessa kisoihin valittiin **Kai Jahnesson** (pistooli), **Satu Mäkelä-Nummela** (trap), **Mira Suhonen** (pistooli) ja **Marjo Yli-Kiikka** (kivääri).

Jahnesson sai tiedon valinnastaan tuoreeltaan Vierumäelle, missä hän oli pistooliampujien maajoukkueleirillä. Hänen kännykkänsä täyttyi illan aikana onnitte- ja tsemppiviesteistä, joita tuli noin sata.

– Työ aloitettiin jo paljon ennen valintaa, ja sillä tiellä ollaan. Valinta antoi nyt pontta, kipinää ja motivaatiota. Tavoitteenani on tehdä kaikki tarvittava työ mahdollisimman hyvin ja laadukkaasti.

Nimetyt ampumaurheilijat olivat myös saavuttaneet olympiamaapaikat Lontooseen.

Kevään kilpailut olivat Jahnessonille välietappeja matkalla kohti Lontoota. Itse tekeminen kilpailuissa ei muuttunut miksiäkään, mutta nyt niissä erityisesti testattiin

OK nimesi neljä ampumaurheilijaa Lontooseen

Varhainen olympiavalinta takasi työrauhan kevään ajaksi

Suomen Olympiakomitea (OK) valitsi joulukuussa neljä ampumaurheilijaa ensi kesänä Lontoossa järjestettäviin olympialaisiin. OK:n ensimmäisessä valintakokouksessa kisoihin valittiin Kai Jahnesson, Satu Mäkelä-Nummela, Mira Suhonen ja Marjo Yli-Kiikka.

Teksti ja kuvat: Lassi Palo

me mahdollisuutta päästä finaaliin ja harjoitella niitä. Se on äärimmäisen tärkeää. Finaalit vievät ampujaa eteenpäin, Viitasari painottaa.

EM-kotikisojen jälkeen Jahnesson osallistuu keväällä Lontoon, Milanon ja Münchenin maailmancuppeihin.

Haaveista totta

Joulukuussa nimetyt ampumaurheilijat olivat myös saavuttaneet olympiamaapaikat Lontooseen. Suhonen saavutti paikan vuonna 2010 järjestetyissä Münchenin MM-kilpailujen ilmapistoolissa ja Mäkelä-Nummela viime vuoden huhtikuussa Pekingin maailmancupin trapissa. Jahnesson tahtisi maapaikan ilmapistoolissa toukokuussa Yhdysvaltain Fort Benningissä järjestetyssä maailmancupissa ja Yli-Kiikka pienoiskivääriä elokuussa EM-Belgradissa.

Lontoon olympialaiset ovat 33-vuotiaalle Yli-Kiikalle kolmannet (aiemmin Ateena 2004 ja Peking 2008). Jahnesson, 46, Mäkelä-Nummela, 41, ja Suhonen, 26, ovat edustaneet Suomea olympiamaapaikoissa kerran aiemmin (Peking).

Jahnessonille jäi Pekingistä ”vähän harmi loppuun”. Hän päättikin tuolloin, että jos toisen mahdollisuuden kilpailuun ei tulisi, hän tekee tietyt asiat paremmin

tekemistä ”tiukassa paikassa”. Henkinen puoli oli enemmän mukana, ja tarkoitus oli löytää siihen ”sopiva työkalu, joka toimii”.

Tulostavoitteita hän ei aikonut asettaa, koska tulostaso oli kaikkien tiedossa. Sen sijaan tavoitteena oli tehdä kaikki ammunnan perusasiat ja osa-alueet oikein. Kun näin tapahtuu, tulostakin syntyy, Jahnesson summasi.

Olympiaprojekti vaati siis paljon, mutta se ei valittuja huippu-urheilijoita harmittanut lainkaan. Muita suomalaisia edellä mainitun nelikon lisäksi ei Lontoon olympialaisten ampumaurheiluun päässyt.

Minna Leinonen edusti Suomea Lontoon paralympialaisissa.

Tokiassa ensi vuonna järjestettäviin olympialaisiin on jo nimetty Satu Mäkelä-Nummela. **Lari Pesonen** on ampunut miesten skeetissä olympiamaapaikan Suomelle, ja **Jarkko Mylly** on saavuttanut maapaikan Tokion paralympialaisten kivääriin.

Tokion olympiamaapaikkoja on seuraavan kerran jaossa ilma-aseiden EM-kilpailuissa Lohjalla Kisakallion urheiluopistossa 26.2.–8.3.2021.

LASSI PALO

PARAS MUISTONI

Teksti & kuva LASSI PALO

Parhaat muistonsa kertoo Ampumaurheiluliiton kiväärivalmentajana vielä tämän vuoden loppuun asti toimiva **Mikko Mattila**. Hän ei halunnut hakea jatkokautta tehtävänsä enää vuodeksi 2021, vaan päätti antaa tilaa nuoremmilleen.

– Kyllä nuorempia valmentajia pitäisi olla. Jos ei ole, heidän pitää kasvaa tehtäviin. Minä lähestyn jo seitsemääkymppiä, Mattila sanoo.

Mattila on eläkkeellä UPM:n turvallisuus-päällikön toimestaan, mutta toimii edelleen Myllykosken palokunnan palopäällikkönä.

”PARHAANA MUISTONA tulee ensimmäisenä mieleen Sydneyn olympialaiset vuonna 2000, kun valmennettäväni **Juha Hirvi** saavutti hopeaa 50m pienoiskiväärin asentokilpailussa. Hän ampui peruskilpailun lopun nousujohteisesti, ja kaikesta näki, että hän on hyvässä kunnossa ja voi tehdä hyvän tuloksen.

Ennen finaalin alkua näytimme toisillemme

Mikko Mattila ilma-aseiden EM-kilpailuissa Unkarin Györissä vuonna 2018.

peukku. Kilpailu oli vielä kesken, eikä latausta kannattanut vielä purkaa. Päätimme jatkaa täysillä loppuun asti, ja mitali sieltä sitten tuli!

Olimme tehneet yhteistyötä tuossa

vaiheessa yhdeksän vuoden ajan, ja yhteistyö jatkui niin kauan kunnes Juha lopetti aktiiviuransa.

Toinen muisto on Milanon MM-kilpailuista (1994), joissa **Helena Juppala** (nykyään **Valtonen**) voitti tyttöjen pienoiskiväärissä (3x20 ls) hopeaa. Seisoin Helenan takana, ja ennen polviasentoa Helena tuli juttelemaan minun kanssani. Hän ampui kisojen toiseksi parhaan tuloksen polvelta ja sijoittui toiseksi.

On ollut hienoa olla mukana taustahenkilönä, ja mieltäni lämmittää, kun urheilija onnistuu. Mikäs sen parempaa! Se tuntuu varmasti hyvältä puolin ja toisin.

Tässä lajissa hetkellisillä intohimoilla taitoa ja kilpailemista maailman huipulle ei ehdi opetella, vaan ’halu’ on hieman kuin ’kiihkö’ tai ’himo’. Ne ovat enemmänkin ohimeneviä ilmiötä. Tulee olla jatkuva menestyksen polte, joka johtaa parempien harjoitusten keksimiseen ja täydellisempien suoritusten tekemiseen, jotka taas johtavat taitavuuden lisääntymiseen sekä sitä kautta paremmaksi kilpailijaksi kehittymiseen ja menestykseen. Näiden kautta käy kehittymisen mestariksi!” 🍀

Akuutit meluvammat ja n

Kuulovaurio voi syntyä jopa muutamissa minuuteissa, kun desibelimäärä ylittää 115 desibeliä. Tässä artikkelissa käsitellään akuutteja meluvammoja ja niiden hoitoa.

Suomessa on tällä hetkellä yli 800 000 henkilöä, joilla on heikentynyt kuulo. Työikäisistä kuulo on heikentynyt neljäsosalla ja yli 75-vuotiaista jo kahdella kolmasosalla. Kuulo alenee aluksi hyvinkin huomaamattomasti, ja heikkenevään kuuloon tottuu. Yleisimmin huonon kuulon huomaavat läheiset ja työtoverit. Yleisimmin huomautellaan siitä, että televisio ”huutaa” ja radio pauhaa.

Huono kuulo vaikuttaa suoraan sosiaaliseen kanssakäymiseen ja elämänlaatuun. Jos huomaat kysyväsi usein ”anteeksi kuinka” ja joudut usein lisäämään television ääntä, olisi kuulontutkimus paikallaan.

IKÄHUONOKUULOISUUS on yleisin ja merkittävin kuulovaurion aiheuttaja, mutta meluvammat tulevat heti hyvänä kakkosena. Meluvamman voi saada vuosien altistuksen jälkeen tai akuuttina meluvammana yksittäisen melutapahtuman seurauksena.

Suomessa todetaan vuosittain noin 300 työperäistä meluvammaa. Työterveyslaitoksen tilastojen mukaan meluvammat pitävät edelleenkin vankkaa ykköstilaa ammattitautien joukossa. Ammattitautena rekisteröidyt meluvammat ovat vuosi vuodelta vähentyneet tarkentuneen lainsäädännön avulla.

Työturvallisuusmääräykset ja sitä myöden tarkentunut kuulonsuojaus työpaikoilla ovat vähentäneet merkittävästi meluvammojen määrää. Vastaavasti vapaa-aikana ja harrastuksissa meluvammojen määrä on pysynyt samana tai jopa hieman kasvanut. Meluvammoja diagnostisoidaan myös nuorilla.

Työperäiset meluvammat ovat useimmiten pitkän ajan altistumisesta johtuvia ja akuutit meluvammat yhden yksittäisen voimakkaan meluimpulssin aiheuttamia. Kuulovaurio voi syntyä jopa muutamissa minuuteissa, kun desibelimäärä ylittää 115 desibeliä.

MAAILMAN TERVEYSJÄRJESTÖ (WHO) on määritellyt melun ääneksi, joka on terveydelle haitallista ja epätoivottavaa. Altistumme melulle päivittäin kadulla kävellessä, vapaa-ajalla harrastuksissa ja työpaikoilla.

Melu on myös hyvin yksilöllisesti koettava aihe. Joku kokee jonkin äänen miellyttävänä, vaikka se tulisikin kovalla desibeli-

Maija Hoppu ja Juho Mäkelä asianmukaisesti varustettuina haulikolajien Superfinaalissa.

Äänilähde dB	Keskiäänitaso dB	Huippuäänitaso dB
Musiikki	74-115	110-130
Latotanssit	85-100	110-140
Nappikuulokkeet	75-125	100-135
Ilotulitus		100-130
Haulikko		150-156
Kivääri		154-165
Ruohonleikkuri	85-95	110-125
Moottorisaha	100-115	110-135
Lehtien havina		10-30
Keskustelu		50-70
Tietokoneen naputtelu		30-50

Eri äänilähteiden keski- ja huippuäänitasoja.

määrällä, ja joku toinen kokee saman äänen hyvinkin häiritsevänä eikä kestä kuulla sitä lainkaan. Voimakas melu on korvalle aina rasitus.

Omasta ympäristöstä voi huomioida ja tarkastella eri tilanteiden desibelimääriä. Lehtien havina aiheuttaa 10–30 desibelin äänen, normaali keskustelu kaverin kanssa

tuo ympäristöön 50–70 desibeliä ja ravintoloissa ja konserteissa desibelien määrä yltyy jopa 100 desibeliin.

Ampuminen saattaa tuoda 130 desibeliä ääntä ja räjähdykset yli 165 desibeliä.

KUULEMAMME LINNUNLAULU liikkuu korvalehden ohjaamana korvakäytävään ja

niiden hoito

LASSI PALO

tärykalvon kautta kohti välikorvaa, jossa kuuloluut käsittelevät ääniaaltoja ja siirtävät sen edelleen kohti sisäkorvaa ja simpukkaa. Simpukan Cortin elimessä olevat aistisolut muuttavat ääniaallon sähköisiksi impulsseiksi, jotka päätyvät aivoihin. Aivot tulkitsevat ne ja kuulemme linnunlaulun.

Entä mitä tapahtuu, kun korvalehti saa kuljetettavakseen räjähdysten tai laukauksen antaman ääniaallon?

Reitti on sama. Matkalla kohti aivoja ääniaalto aiheuttaa repeämiä ja verenkierto häiriötä sisäkorvan simpukkaan, vaurioittaa Cortin elimen aistisoluja, joista uloimmat ja herkimmät saattavat tuhoutua lopullisesti.

Kova ääniaalto saattaa aiheuttaa sisäkorvassa vakavia verenkiertohäiriötä, jotka johtavat Cortin elimen hapenpuutteen.

Mikäli ääniaalto ylittää 165 desibeliä, todennäköisesti myös tärykalvo repeytyy. Osa aistisoluista toipuu ja osa tuhoutuu pysyvästi.

Välittömänä oireena sisäkorvan vaurios- ta on yleensä korvan soiminen eli tinnitus. Korvan lukkoisuus ja tukkoisuus ovat seuraava vaihe.

Kuulonalenema, kivun tunne korvassa ja huimaus ovat myös mahdollisia oireita. Joillekin saattaa kehittyä myös ns hyperakus- sia eli ääniyliherkkyys, vaikka korva tuntuu tukkoiselta ja huonokuuloiselta.

Jotkut tietyllä äänitaajuudelta tulevat ää- net tuntuvat äärimmäisen pahalta. Esimer- kiksi astioiden kilinä voi tuntua sietämättö- mältä.

VAIKKA TAPATURMAN sattuessa oireet ovat varsin hankalia ja kivuliaita, suurin osa muuttuu oireettomaksi ajan myötä.

Ääniaalto on voinut ollut pieni tai sen kesto on ollut hyvin lyhyt. Oireet voivat hä- vitä tai ainakin lieventyä parissa viikossa, mutta joissain vakavammassa tapauksissa ta- paturma johtaa pysyvään kuulonalenemaan ja tinnitukseen.

Akuutin meluvamman tapahduttua kan- nattaa varoitunutta korvaa tai korvia suo- jella uudelta ääniaallolta. Jos vamma tulee kentällä tai metsällä, suositellaan vammau- tuneen korvan melusuojausta kuulonsuo- jaimella tai muulla tavalla.

Vaikka varsinaista takarajaa hoidoille ei ole, suositellaan hyvän hoitovasteen saami- seksi hakeutumaan hoitoon mahdollisim- man pian.

KORVALÄÄKÄRIN TEKEMÄSSÄ otosko- piassa tarkastetaan tärykalvon mahdollinen repeämä, äänirautakokeella kartoitetaan merkkejä sisäkorvavauriosta ja tehdään lä- hete kuulontutkimukseen. Kuulontutkimus eli audiometrinen tutkimus luujohtotutki- muksella tehdään rutiinisti kuulokynnyk- sien määrittämiseksi.

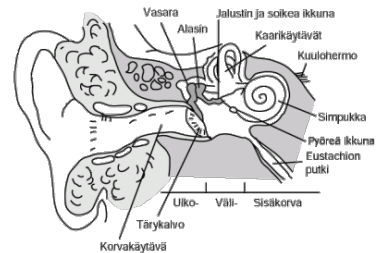
Sisäkorvan simpukan vaurio näkyy kuoppana 3–6 kHz kohdalla, mutta jos vau- rio on erittäin laaja, voi kuoppa olla myös laajempi ja alkaa jo 2 kHz. Tinnituksen taa- juus ja voimakkuus voidaan tässä vaiheessa mitata tekemällä tinnitusanalyysi. Ääniyli- herkkyys voidaan testata epämielilyttävyy- sennäytteen avulla.

Kuuloa ja muita oireita kontrolloidaan usein kuukauden kahden päästä tehtävällä kontrollikuulokäyrällä.

Diagnoosin jälkeen mietitään hoito- vaihtoehtoja, jotka ikävä kyllä, ovat rajalliset. Tupakointia ja muiden nikotiinivalmis- teiden käyttöä tulisi myös välttää akuutin meluvamman jälkeen, sillä niiden käyttö supistaa verisuonia ja siten hidastaa para- nemista.

Akuuttimeluvamma aiheuttaa siis vaka- via verenkiertohäiriötä sisäkorvassa. Mah- dollisia lääkehoitoja ovat beetahistiiniä (Be- tacerc), prednisoni tai metyyliprednisoloni ja kortikosteroidit.

YLIPAINEHAPPIHOITO on hoitomuoto, jossa ylipainekammiossa asiakas hengittää

Korva koostuu...

- ✗ **Ulkokorvasta eli korvalehdestä ja korvakäytävästä, joka päättyy tärykalvoon**
- ✗ **Välikorvasta, jossa on kolme kuuloluuta: vasara, alasin ja jalustin**
- ✗ **Sisäkorvasta, jossa ääniaallot muuntuvat hermoimpulsseiksi, jotka sitten aivot tulkitsevat.**
- ✗ **Kuva: Duodecim**

puhdasta happea. Ylipainehappihoito lisää sisäkorvan happipitoisuutta ja näin mahdol- listaa meluvamman aiheuttaman trauman nopeamman paranemisen.

Ylipainehappihoidossa sisäkorvan veren- kierto ja hapetus paranevat. Hoito tulisi aloittaa 3–10 vuorokauden kuluessa tapa- turmasta.

Tinnituksen hoitoon on saatu lupaavia hoitotuloksia, vaikka hoito onkin aloitettu myöhemmin.

TINNITUSTA JA KUULONALENEMAA hoi- detaan kuulonkuntoutuksessa. Tinnitusta voidaan maskeerata tuomalla korvaan ää- niä. Tinnitus saattaa joskus aiheuttaa nu- kahtamisen vaikeutta, ja tällöin kannattaa- kin tuoda ympäristöön taustaääniä, kuten esimerkiksi kohinaa, luonnonääniä, lainei- den lipplatusta tai sateen ropinaa.

Tinnituksen hoitoon tarkoitettuna ääni- ohjelmia voi ladata netistä.

Jos akuuttiin meluvammaan liittyy myös kuulonalenema, oireita hoidetaan kuuloko- jeella. Sillä tuodaan korvaan tietyllä taajuus- della olevat äänet ja siihen voidaan myös ohjelmoida tinnitusmaskeri.

YHTENVETONA VOIDAAN SANOA, että ennaltaehkäisy on paras hoitokeino akuut- tiin meluvammaan. Jos tapaturma tapahtuu kaikista varotoimista huolimatta, hakeudu mahdollisimman pian korvalääkärin vas- taanotolle. ⚙️

Kirjoittajina prof, korva- nenä ja kurk- kutautilien erikoislääkäri Jussi Jero ja sh, au- dionomi Jaana Piesanen.

SAKARI PAASONEN

12.10.1935 – 7.11.2020

Menestyksekkäs pistooliampuja **Sakari Paasonen** kuoli lauantaina 7. marraskuuta. Hän oli kuollessaan 85-vuotias.

Lahden Ampumaseuraa (LAS) edustanut hollolalainen insinööri menestyi hyvin kansainväliselläkin tasolla. Maailmancupin kilpailuissa hän sijoittui useasti kahdeksan parhaan finaaliin. Ilmapistoolilla hän menestyi parhaiten, mutta vapaapistoolillakin hänen liipaisemansa luodit löysivät usein kympin.

Paasonen voitti useita Suomen mestaruuksia aikana, jolloin pistooliammunnan taso Suomessa oli kansainvälistä kärkiluokkaa.

PAASONEN TEKI parhaimman saavutuksensa 56-vuotiaana sijoittuen Barcelonan olympiakisoissa (1992) ilmapistoolilla viidenneksi. Hän oli vapaapistoolissa 11:s. Paasonen oli tuolloin harrastanut urheiluammuntaa kuudentoista vuoden ajan. Kilpa-ammunnan kipinä osui Paasoseen, kun hän oli jo 40-vuotias. Vielä 80-vuotiaana hän napsi Suomen mestaruuksia ikäistensä sarjassa.

Paasonen edusti Suomea myös Soulin olympialaisissa (1988). Hän sijoittui ilmapistoolissa 18:nneksi ja vapaapistoolissa 19:nneksi.

Paasonen toimi 2000-luvun alussa Ampumaurheiluliiton pistoolilajien lajipäällikkönä. Hän toimi myös valmentajana. Ritva Karri mjuistaa "Saken" erittäin ystävällisenä ja avuliaana:

– Hänellä oli aikaa kuunnella, ja hän antoi ratkaisun vaikka kisapaikalla ilmenneeseen ongelmaan. Oli helppoa uskoa hymy suupielessä annettuihin neuvoihin.

– Oman ampujaurani alkuaikoina 1990-luvulla teimme kisamatkan Müncheniin. Ohjelmaamme tuli pari vapaapäivää. Sakari suositti meille käyntiä Itävallassa. Hän toimi kuljettajana, ja me nautimme maisemista. Kävimme mm. Garmisch-Partenkirchenissä ja Innsbrugin mäkimontussa!

PAASONEN OLI keksijä ja kokeilija. Hän suunnitteli ja valmisti laitteita ja harjoitteita, joiden avulla hän kehitti ampumataitoaan. Harva suhtautui harjoitteluun ja työhön yhtä

Sakari Paasonen voitettuaan Merikarvian SM-kilpailuissa 58. SM-kultamitalinsa vuonna 2013.

tunnollisesti kuin hän. Työaika oli klo 8-16. Harjoittelu tapahtui sitä ennen ja sen jälkeen.

Hollolalainen oli rehti kilpailija, aina auttavainen ja tunnontarkka kaikessa toiminnassaan. Maltillinen voittaja – hymy vienosti suupielessään. Iloisimmalta hän taisi näyttää onnitellessaan voittajaansa.

Paavo Palokankaan mukaan Paasonen oli "erityinen ampujapersoonaa":

– Ei ole aivan tavatonta lajissamme, että aloittaa sen noinkin myöhään. Ampuminen oli Sakelle henki ja elämä, muistelee Paasonen pitkäaikainen vastustaja – radalla.

– Insinöörielle ominaiseen tapaan hän mietti ja suunnitteli tarkoin ammunnan yksityiskohtia. Tämä johti usein Saken taidolla tekemiin apuvälineisiin. Minäkin sain niistä muutaman kopion. Toivottavasti oivallukset ja valmennustiedot ovat tallessa, toimihan hän valmentajanakin. Jäämme kaipaamaan häntä kaikin puolin hienona herrasmiehenä, Palokangas sanoo.

Sakari Paasosta jäivät suremaan rakkaat vaimo ja tytär sekä laaja ampujain joukko.

MATTI ERKKILÄ

JOUKO PERKIÖ

29.7.1933 – 5.10.2020

Saimme lokakuussa vastaanottaa suruviestin: **Jouko Perkiö** oli poistunut joukostamme. Hänet tunnettiin ampujapiireissä rauhallisena, mukavana herrasmiesampujana, joka toimi Trap-Ampujat

ry:ssä kymmenien vuosien ajan hallituksen jäsenenä ja puuhamiehenä. Perkiö pärjäsi myös kilpailu-urallaan erittäin hyvin.

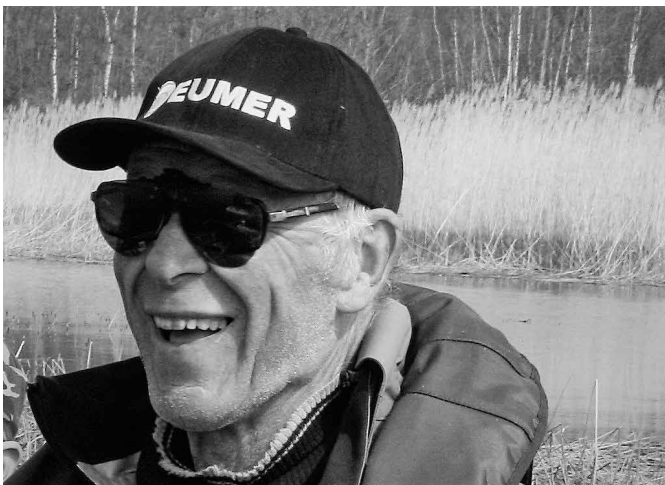
Haulikkoammunnan lisäksi hän oli myös erittäin innokas metsämies.

Jokavuotinen lintujahti Suomussalmen erämaihin oli vuoden kohokohtia. Siellä hän imi suurilla saloilla itseensä erämaan rauhaa, joka heijastui hänen olemukses-

saan myös arkipäivän menossa.

Myös tänä syksynä hän oli juuri palannut Suomussalmelta, kun sairauskohtaus yllätti hänet, ja lyhyen sairaalassaolon jälkeen hän nukkui rauhallisesti pois jättäen suuren ampujien joukon kaipaamaan ja muistelemaan häntä lämmöllä.

JUHANI POUTANEN
Trap-Ampujat ry

Tämä ilme oli usein Osmo Ala-Honkolan kasvoilla.

OSMO ALA-HONKOLA

12.5.1939 – 14.11.2020

Kaksiin olympiakisoihin osallistunut kivääriampuja **Osmo Ala-Honkola** kuoli Vaasassa 81-vuotiaana marraskuun 14. päivänä. Hän oli syntynyt Kuortaneella 12.5.1939.

Ala-Honkolan mieluisin laji oli 300m kivääriammunta. Siinä hän saavutti eri asentojen (makuulta, pystystä, polvelta) joukkuelajeissa kuusi MM-mitalia: yhden hopeisen ja viisi pronssista. EM-kisojen joukkuekilpailuissa hän saavutti vastaavasti yhden hopea- ja kolme pronssimitalia.

Yksi MM-mitaleista oli pronssimitali 3x20 laukauksella vakiokiväärillä. Siinä lajissa, jossa kilpailtiin ns. Mannerheimin Kultapokaalista.

Ala-Honkola edusti Suomea Mexican (1968) ja Münchenin (1972) olympialaisissa.

ALA-HONKOLAN keskeiset työpaikat olivat Lapuan Patruunatendas Lapualla (patruunoiden koeampuja) ja Saaristomeren merivartiosto Merikarvialla. Ennen eläkkeelle siirtymistään hän palveli merivartiomestarin nimikkeellä.

1970-luvulla Merikarvialla palveli muitakin ammunnan harrastajia. He perustivat Merikarvian Seudun Ampujat -seuran vuonna 1973. Ala-Honkola oli yksi keskeisimmistä toimijoista. Hän oli lyhyehkön ajan seuran puheenjohtajanakin.

– Vuonna 1974 ostin asuntovaunun. Siitä alkoi meidän yhteiset kilpailumatkamme. Osmo oli erittäin rauhallinen ja sopeutui kaikkeen. Sanoi silloin, kun oli sanottava, Mauri Röppänen muistelee pitkäaikaista ystävänsä.

MERIVARTIOMESTARI OLI usein Ampumaurheiluliiton leireillä. Hän tiesi luonnollisesti paljon harjoittelusta ja kilpailemisesta. Niistä tiesivät muutkin, mutta aseiden huoltamisesta ja korjaamisesta vastasi hän. Kun jotakin osaa ei ollut saatavissa, sen Ala-Honkola teki.

Pari vuotta sitten hän muutti Merikarvialta Vaasaan Anna-vaimonsa kanssa. Samassa rivitalossa asuu perheineen heidän poikansa Pasi.

Ala-Honkolalle tulivat tutuiksi Merikarvian ja sen ympäristön vesialueet. Innokas kalastaja piti erityisesti siian ja kuhan narraamisesta. Jäiden kantaessa hänen kätensä nyki pilkkiä. Metsästys, erityisesti hirven, oli myös miehen mieleen. Hän oli näppärä käsistään. Muutama tuttuva sai häneltä vieheen, joku toinen tukin kivääriinsä.

Ala-Honkola muistetaan lämpimänä, auttavaisena, sydämellisenä ja jokaisen kanssa hyvin toimeentulevana miehenä.

Ala-Honkolaa jäivät kaipaamaan vaimo ja poika perheineen sekä suuri ystävien joukko.

MATTI ERKKILÄ

Olympialaisten ja paralympialaisten kultamitalista 50 000 euroa

Ampumaurheiluliiton hallitus on päättänyt urheilijoiden palkitsemissäntöihin liittyvistä painotuksista. Olympialaisten ja paralympialaisten henkilökohtaisesta kultamitalista urheilija saa 50 000 euroa. Hopeamitalista palkitaan 30 000 eurolla ja pronssimitalista 20 000 eurolla.

Aiemmat summat olivat: kultaa 8000 euroa, hopeaa 5000 euroa ja pronssi 3000 euroa. Palkitsemissummaa määritettäessä huomioidaan lähtökohtaisesti vain urheilijan paras sijoitus kyseisessä arvokilpailussa, vaikka hän voittaisi kisoista useamman mitalin.

Palkitsemissumma liitetään liiton seuraavan vuoden talousarvioon.

Muiden palkitsemissummien ja kilpailujen osalta asiaan palataan hallituksen joulukuun kokouksessa, kun tarkempia laskelmia kokouksessa esitetyistä vaihtoehdoista on tehty.

SAL:n kokous maaliskuussa

SAL:N KOKOUS JÄRJESTETÄÄN Vantaalla maaliskuun 13. päivänä 2021. Seuroille lähetetään kokouskutsu sääntöjen mukaisesti. Kyseessä on koronan vuoksi marraskuulta peruuntunut sääntömääräinen liittokokous.

Tarkkuuslajien 2.-tason valmentajakoulutus 2021

Tarkkuuslajit (ammunta, curling, jousiammunta ja keilailu) toteuttavat jälleen yhteisen 2-tason valmentajakoulutuksen. Koulutus koostuu neljästä lähijaksosta (pe-su), joista kaksi on yleisjaksoa ja kaksi lajijaksoa. Sen lisäksi koulutukseen kuuluu kaksi iltawebinaaria sekä itsenäisesti suoritettavia oppimistehtäviä. Osallistujalla tulee olla suoritettuna 1-taso tai vastaava koulutus sekä yksilö tai ryhmä, jota valmentaa. Koulutukseen voivat osallistua myös aktiiviturheilijat.

Koulutuskokonaisuus

Ennakkotehtävät

1. Yleisjakso

KUORTANE 12.–14.3. Urheiluosaminen ja kokonaisvaltainen valmennus

- Fyysisten ominaisuuksien kehittäminen
- Harjoittelun ohjelmointi
- Biomekaniikka
- Psyykinen valmennus
- Ravitsemus

1. Lajijakso

Iltawebinaari * Oppimistehtävät

2. Yleisjakso

KISAKALLIO 20.–22.8. Taitoharjoittelu ja valmentajan osaaminen

- Psyykinen valmennus
- Kilpaileminen
- Taitoharjoittelu
- Valmentajana kehittyminen
- Antidoping

2. Lajijakso

Iltawebinaari * Oppimistehtävät

Koulutuksen hinta 250€/jakso sisältäen koulutuksen ja majoituksen täysihoidolla (2 hh). Koulutus sisältää yhteensä neljä jaksoa. Lisähinnasta on mahdollista majoittautua yhden hengen huoneeseen sekä ostaa iltalapa. Lisäksi hintaan kuuluvat myös iltawebinaarit.

Ilmoittautuminen Mukaan mahtuu kaikista tarkkuuslajeista enintään 15 valmentajaa/tarkkuuslajia ja paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä. Mikäli osallistujia tulee yli kiintiön, lajiiltoit valitsevat osallistujat.

Ilmoittautuminen koulutukseen päättyy 19.2.2021. Kaikkien lajien ilmoittautumiset samalla lomakkeella: <https://forms.gle/sMKmH4dt4cx4p1Rr6> Lisätietoja koulutuksesta voi kysyä oman lajiiltoin koulutusvastaavalta.

Pohjanmaa Practicalilla hyviä kokemuksia Suomisportista

Teksti LASSI PALO

POHJANMAA PRACTICALISSA (PoP) ollaan tyytyväisiä Suomisportiin, joka on urheiluyhteisön oma digipalvelu. Suomisportissa on muun muassa toimintoja seurahallinnolle ja -toiminnalle, ja sen kautta voi maksaa seuran jäsenmaksuja sekä hankkia kilpailulisenssejä ja vakuutuksia.

– PoP alkoi käyttää Suomisportia heti, kun se ilmestyi. Olemme olleet tyytyväisiä, kertoo **Panu Peltonen** PoP:sta.

– Aina on parantamisen varaa, mutta Suomisport on jo nyt loistava palvelu.

Peltosen mukaan moni asia on helpottunut palvelun ansiosta. Hän mainitsee esimerkkeinä jäsenmaksujen maksamisen ja jäsenrekisterin:

– Härvääminen on jäänyt pois. Seuran sihteerin ei tarvitse karhuta jäsenmaksuja eikä kirjekuria tarvitse postittaa, kuten aikaisemmin. Lisäksi Ampumaurheiluliitolle menevät maksut jyvittyvät jäsenmaksuista automaattisesti eli me emme enää maksa ”haamujäsenistä”. Aikaisemmin saatoimme maksaa joka vuosi paristakin kymmenestä jäsenestä ylimääräistä. Rahaa ei mene enää hukkaan, se oli seuran kannalta ihan turhaa kuluu.

Peltonen on sitä mieltä, että Suomisport on ”yllättävän vähän” käytössä ampumaurheiluseuroissa.

– Olen hämmästyntynyt, miksi näin on.

Lisää tietoa aiheesta: info.suomisport.fi

Nissinen ei tullut valituksi Olympiakomiteaan

Vesa Nissinen ei päässyt Suomen Olympiakomitean hallitukseen, kun järjestö valitsi 21. marraskuuta uuden puheenjohtajan ja hallituksen.

Hallitusvaalia oli valmistellut kevätkokouksessa valittu, jäsenistöä edustava ehdollepanotoimikunta. Yksi hallitusehdokkaista oli Ampumaurheiluliiton puheenjohtaja Nissinen.

Ehdolla hallitukseen oli myös **Pia Julin**, joka oli Paralympiakomitean ehdokkaana. Julin (ent. Nybäck) on toiminut aiemmin Ampumaurheiluliiton puheenjohtajana. Myös Julin jäi valitsematta.

Komitean uudeksi puheenjohtajaksi valittiin **Jan Vapaavuori**. Hän voitti toisella äänestyskierroksella **Susanna Rahkamon** äänin 79–54. Varapuheenjohtajiksi valittiin Rahkamo ja **Sari Multala**.

Uuteen hallitukseen valittiin **Marco Casagrande**, **Markku Haapasalmi**, **Hanna Hartikainen**, **Tapio Korjus**, **Katja Mjøsund**, **Esa Niemi**, urheilijaedustajat **Mika Poutala** ja **Anni Vuohijoki**, sekä Kansainvälisen Olympiakomitean (KOK) jäsenet **Sari Essayah** ja **Emma Terho**. Hallituksen varajäseniksi valittiin **Erkka Westerlund** ja **Kaisa Vikkula**.

Pete Patruuna haluaa harjoitella kanssasi!

VOIT LADATA ILMAISEN

Pete Patruuna -älypuhelinohjelman Google Play-kaupasta tai App Storesta. Ohjelma toimii Android- ja iOS-puhelimeissa ja tableteissa.

Ohjelma löytyy hakusanalla ”pete patruuna”. Kirjautu ohjelmaan syöttämällä käyttäjätunnuksesi (vapaaehtoinen haluamasi nimimerkki) sekä valitsemalla edustamasi seuran lyhenne.

Nyt olet valmis harjoittelemaan!

Pete Patruuna -ohjelmalla voit harjoitella ammuntaa missä vain ja milloin vain. Voit harjoitella:

– Oikeaa liipaisua ja tähtäyskuva
– Tähtäimien säätöä, joka toimii samalla tavalla kuin oikeassakin ilmakiväärissä.

– Tähtäimen kokoa säätämällä voit kokeilla mikä sopii sinulle ja antaa parhaimman tuloksen

Pete Patruunassa voit myös verrata omia tuloksiasi muiden ampujen tuloksiin. Mahdollisista virtuaalikisoista ilmoitetaan erikseen.

PALVELUHAKEMISTO

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampua voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.
Helsingin Urheilutalo Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

urheiluhallit.fi/kallio

VIRKISTÄVÄN MUKAVA.

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET

Liikkeemme avoinna ma-pe 9.00-17.00
la sopimuksen mukaan
Maahantuonti-, tukku- ja vähittäismyyntiliike

Asetalo Oy

Keskustie 5, 34800 VIRRAT
Puh. 03-4755371
Kotisivumme: www.asetalo.com
Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

Kotisivut: www.asetalo.com
Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2021 ensimmäinen
Urheiluampuja ilmestyy 18.3.

Ampumaurheiluliiton esite ilmestynyt

AMPUMAUURHEILULIITON interaktiivinen esite on ilmestynyt. Siitä on tehty paitsi printtiversion myös interaktiivinen versio.

Esitteeseen voi tutustua Ampumaurheiluliiton verkkosivuilla (liitto > materiaalisalkku > esitteet ja julisteet).

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN LAPUAN PIENOISKIVÄÄRIN PATRUUNOITA Lapua Midas M 2250 kpl hinta 500€ Lapua Center X 1000 kpl hinta 150 € Lapua Standard Plus 4000 kpl hinta 350€ Lapua Biathlon 6850 kpl hinta 1500€ Ilmoittaja: Kjell Ingman, kjell.ingman@fi.abb.com, 0503323408. Ilmoitus jätetty: 28.11.

MYYDÄÄN FEINWERKBAU 2700 PIENOISKIVÄÄRI Vähän ammuttu, alumiinitukilla, säädettävä etutähtäin, tähtäimen korotuspalat, hihnalenkki ja hihna. Mukaan puhdistuspuiikko, salkku, t-kahvallinen säätöavain. Kahvaa ei ole viilailtu. Naarmuton ja uudenveroinen. 1700 eur. Ilm: Sami Koivisto, sami.koivisto.777@gmail.com, 0405175956. Ilm jätetty: 16.11.

MYYDÄÄN KAKSI KIVÄÄRIÄ Valmet Leijona -pienoiskivääri varusteineen. Hinta 150 €. Standardikivääri 7,62 53 R Viitasen Asepaja diopteritähäimet, hihnatuki. Hinta 150 €. Aseet vähän ammuttuja ja siistikuntoisia. Ilmoittaja: Veikko Suoniemi, ei@ole, 0500 631 655. Ilmoitus jätetty: 11.11.

MYYDÄÄN CAESAR GUERINI SUMMIT IMPACT 30" 12/70 RATAHAULIKKO. Mukaan 8 vaihtosupistajaa, aseessa säädettävä poskipakka ja säädettävä korkea kisko. Hp.2500e Ilmoittaja: Sebastian Ossi, oh7fkv@gmail.com, 0445562168. Ilmoitus jätetty: 20.10.

MYYDÄÄN AMPUJANLASIT Pistooli sekä kivääri. Hyväkuntoiset. Sekä pistooli (1kpl) että kiväärilinsit (2kpl), peitesuoja silmälle joka ei tähtää, peitesuoja sivullepäin, laukukseen kohdistus paketti. Ilmoittaja: Jaana Suojoki, positiivari65@outlook.com, 0504389974. Ilmoitus jätetty: 19.10.2020

MYYDÄÄN PIENOISPISTOOLI BENELLI MP 90 S WORLD CUP. Ase on ehjä ja toimii normaalisti. Hinta on 650 €. Ilmoittaja: Hannu Ilonummi, hannu.ilonummi@gmail.com, 0400638965. Ilmoitus jätetty: 26.09.2020

MYYDÄÄN Vakio pistooli BENELLI .22 MP90S VORLD CUP (vuolematon kahva) -Vapaapistooli .22 TOZ 35 -Ilmapistooli FEINWERKBAU P44 (vuolematon kahva, leima 1/2017) -Hinta sopimuksen mukaan. Ilmoittaja: Seppo Hallikainen, seppo.hallikainen@hotmail.fi, 0400556703. Ilmoitus jätetty: 12.09.2020

MYYDÄÄN PERAZZI 12 CAL HAULIKKO hyväkunt. kohtuuhintaan Ilm: Jukka Vahtola, jukka.vahtola@gmail.com, 0505260074. Ilm. jätetty: 8.9.20

MYYDÄÄN HÄMMERLI 480 SAKOP54 Sako paksupiipuinenoiskivääri diopterit siisti. Hämmertli paineilmapistooli kiinteä säiliö 40-50 laukausta. Happipullo 12l 200bar leima 13.10.2023 walthertoppooint punapistetähtäin käyttämätön, pienois kivääri, taululaite. Sako 180e pistooli 100e pullo 120e punapiste 20e. Kari Ruodemäki, kruodemaki@gmail.com, 0405290024. Ilm: 23.8.

MYYDÄÄN PARDINI 22 LR PIENOISPISTOOLI Ase on siisti ja hyväkuntoinen, kahva oikeakätinen S-kokoinen (Morini). Ilmoittaja: Markku Hemmilä, piksu-hari@pp.inet.fi, 0400552744. Ilmoitus jätetty: 18.08.2020

OSTETAAN REVOLVERI S&W 16-2 .32S&W LONG Isopistooli ammuutaan kunnoltaan kilpailu kelpoinen Smitikka .32 revolveri, m16 / m16-2. Ei suuporrattuja tai muuten "turvonneita". En maksa tunnearvosta. Ilmoittaja: Tuomo Koivisto, tmkoivisto73@gmail.com, Ilm. jätetty: 01.12.2020

OSTETAAN PARDINI SP 22 Etsin hyväkuntoista Pardinin SP 22 pistoolia. Mielellään M tai L oikeakätinen muokkaamaton kahva. Lupahakemus tällä hetkellä käsittelyssä poliisilla. Ilm: Jukka Viikari, jukka.viikari@fimnet.fi, Ilmoitus jätetty: 21.11.2020

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöille ja ampumaseuroille. Hinta 10 euroa. Voit täyttää sähköisen ilmoitus pohjan osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/myy-ja-osta/ilmoitukset/lisaa-ilmoitus Ilmoituksen voi lähettää myös sähköpostitse osoitteeseen urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

ONNITTELUT

85 VUOTTA

Kari Vepsäläinen ESF 4.12.

80 VUOTTA

Olli Tanner VarkA 26.1.
Timo Eskola TSA 2.2.
Antti Suomi TSA 5.2.
Seppo Mäkinen TSA 28.2.

75 VUOTTA

Torsti Hellman Rihla 9.12.
Mauri Hyytiä TSA 1.1.
Kalevi Tukkimäki TSA 15.2.

70 VUOTTA

Yrjö Rossi ESF 15.12.
Heikki Rainio TSA 14.1.
Pentti Korhonen TSA 20.1.
Pentti Hentunen VarkA 7.3.
Jorma Kolari VarkA 7.3.

65 VUOTTA

Hannu Siljanen VarkA 29.2.

60 VUOTTA

Ilpo Alanko NorA 24.12.
Jouni Rapo TSA 30.1.
Keijo Pelkonen TSA 21.2.
Kari Hintikka VarkA 22.2.
Risto Arna TSA 25.2.
Hannu Koponen VarkA 12.3.

55 VUOTTA

Marko Viljakka VarkA 14.3.

50 VUOTTA

Pasi Harjula TSA 18.12.
Jyrki Mikkonen VarkA 3.3.
Jarno Mylläri SäSA 2.12.
Marko Tuominen SäSA 2.12.
Marko Ollikainen SäSA 13.12.

Urheiluampuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seurat toimittavat Ampumaurheiluliittoon LEHDEN AINEISTOPÄIVÄÄN MENNESSÄ. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsanarit suostuvat merkkipäivätietojensa julkaisemiseen.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

SM-tulospaketti seuraavassa lehdessä

SM-TULOKSET 2020 julkaistaan vuoden 2021 ensimmäisessä Urheiluampujan numerossa maaliskuussa. Kisajärjestäjät, muistakaa päivittää tulokset Kitiin heti kisapäivän aikana!

Tämän vuoden SM-tuloksia voi katsoa osoitteessa www.kiti.ampumaurheiluliitto.fi

suma

"[OLYMPIAKOMITEAN] HUIPPU-URHEILUYKSİKÖN johtaja **Mika Lehtimäki** uskoo Suomen yltävän Rion kaltaiseen, noin 50 urheilijan joukkoon myös Tokion olympialaisissa. Lehtimäki poimii Suomen mitaliehdokkaiksi nyrkkeilijä **Mira Potkosen**, trap-ampuja **Satu Mäkelä-Nummelan** ja rullalautailija **Lizzie Armanton**, joka tosin potee reisuun murtumaa ja on kunnossa näillä näkymin vasta huhtikuussa." ✨ [Yle Urheilun verkkosivut](#) 30.11.

lauottua

"KAUSI LOPPUI KUIN VEITSELLÄ LEIKATEN ennen kuin se ehti edes kunnolla alkaakaan. Pääsimme alkuun, ja sitten kaikki lässähti koronavirusepidemian takia. Hyvä alkua oli nyt ratkaiseva", **Marika Salmi** viittasi saamaansa Vuoden ampumaurheilija -palkintoon. ✨ Sivut 14-15

Coronan fortsätter att ställa

Covid-19 pandemin har fällt tävlingsverksamheten på knä och trots att det såg rätt så ljust ut i början av hösten så har det tävlats mycket minimalt denna höst.

Tyvär blev också FM på luftgevär och luftpistol inhiberat riktigt på slutrakan. Så nu kan vi inte göra så mycket annat än att hålla humöret uppe, träna och vänta på julen (man vet ju inte om julgubben vågar komma på besök heller i dessa tider).

Som läsbart i detta nummer hittar ni två förbundspennor som undertecknad har skrivit inom det senaste dryga året. Hoppas att det finns mera aktuellt att rapportera om i följande nummer.

Nu är det bara att vi alla drar våra egna strån till stacken i dessa tider, så kommer vi över hela den här pandemin. ⚙️

Kom ihåg dem
som hjälper dig
(30.9.2020)

UNDER DEN SENASTE veckan har både "Tränarens dag" och "Föreningskläddagen" (fritt översatt från finskans Seurapaitapäivä) uppmärksammats. Två dagar som ännu inte kanske väcker så mycket uppmärksamhet, men hoppeligen kommer det att bli en ändring på detta.

Tränarens dag firade man nu för andra gången. Föreningskläddagen har man firat lite längre, men är ändå inte någon lastgamal tradition det heller.

Tränarens dag uppmärksammas för att man ska fundera på när man senast tackat sin tränare. Det är mycket bra att man lyfter fram och man kunde se i sociala medier att många gjorde inlägg om sina tränare just denna dag.

Tränarna tas ofta för givet, både av idrottare och åskådare. Utan tränare skulle ju ändå inte idrotten fungera.

Uppskattningen för tränarna ökar i mitt tycke hela tiden, men ändå så finns det nog en hel del att jobba på.

Bland idrottarna har nog alltid tränarna varit uppskattade, men det är kanske mera bland gemeneman som följer med idrotten som uppskattningen inte alltid funnits.

Skribenten själv, Joni Stenström är i huvudrollen i detta nummer.

Något man tar för givet

HÄR FINNS SKILLNADER mellan lagidrott och individuellidrott.

Lagidrottstränare får oftast mera uppskattning än de som tränar individuella idrottare.

På olika idrottsgalor så är det oftast lagidrottstränarna som tar hem priset för årets tränare och de individuella idrottstränare får kanske en klapp på axeln om deras adept nått stor framgång.

Meningen är ju inte den att man ska motsätta dessa tränare, men kom ihåg att uppskatta era tränare för det hårda jobb de gör och tacka dem.

Föreningskläddagen är en dag som har börjat få mycket uppmärksamhet på sociala medier. Det är oerhört viktigt att man lyfter fram föreningarna och tackar dem. Idrottsföreningarna är också någonting man tar för givet i samhället.

En viktig uppgift

SAKEN ÄR ju den att föreningarna är med och formar samhället och de ser till att befolkningen kan hitta någon hobby.

Nästan alla har i något skede av sitt liv tillhört en idrottsförening.

Via föreningarna har många människor byggt upp sitt sociala umgänge, här har föreningarna en mycket viktig uppgift i samhället.

Föreningarna har en viktig uppgift i samhället och det är bra att man har hittat på föreningskläddagen för att uppmärksamma och tacka sina föreningar.

Vi ska komma ihåg att tacka och vara tacksamma för våra tränare och föreningar varje dag som går, utan det ena skulle den andra inte finnas. ⚙️

till det

LASSI PALO

Försöker du undvika att misslyckas eller försöker du lyckas (30.10.2019)

DET HÄR VAR EN FRÅGA som dök upp när finländska sportskytteförbundet förra veckan ordnade en mentalträningdag för landslagsidrottare. En mycket viktig och intressant fråga när det gäller idrott och speciellt toppidrott. I det skede när du ska göra din prestation, vad är det du greppar tag om och hur påverkar det utfallet?

Att som idrottare misslyckas i en tävling kan många gånger vara en av de mest skamfyllda stunderna i ditt liv. Det känns som om du svikit dig själv och alla andra runt omkring dig. Du kan misslyckas på många olika sätt och det tar en stund innan du klarar av att se helheten.

Med vilket "mindset" eller tankesätt du går in i en tävling kan ha stor påverkan på hur tävlingen slutar. Om du går in i en tävling och tänker att du försöker minimera felen eller misstagen så försöker du alltså undvika att misslyckas. Det här gör du medvetet och omedvetet. Du kan också gå in i en tävling och tänka att nu är det min chans att skina. Du litar på dig själv och du ser enbart möjligheter istället för hinder, då försöker du lyckas.

Det jobbiga är att resultatmässigt kan båda tankesätten ge så gott som samma resultat. Det att du undviker att misslyckas

kan kanske någon gång hjälpa dig att göra en hyfsad prestation. Men en bra prestation kommer du inte med det tankesättet att göra och allt som oftast slutar tävlingen med att du misslyckas. Å andra sidan är det heller aldrig en garanti att du lyckas om du medvetet försöker lyckas, men chansen att du lyckas är ändå mycket högre om du verkligen försöker.

TEKNISKT SETT är du oftast spänd och mera benägen för misstag när du försöker undvika misslyckande, men när du försöker lyckas är du vanligen mera avslappnad och njuter mera av situationen.

När du försökt undvika ett misslyckande och misslyckats, skäms du och tror att hela världen stannar, fast den förstås inte gör det. Det kan vara att du också skäms efter en tävling där du misslyckats och du har försökt göra ditt bästa för att lyckas, men då kan du efteråt konstatera att du i alla fall försökte ditt bästa.

Förutom den mentala faktorn finns det ju många andra faktorer som kan påverka din prestation. Detta till trots, så i det skede som du vill skilja agnarna från vetet, hänger det på den mentala biten.

Vi kan inte alltid lyckas inom idrott eller i livet överlag, men om vi konfronterar saker och ting på rätt sätt så kommer vi inte heller enbart att misslyckas.

Så frågan är; är du den som koncentrerar dig på att undvika ett misslyckande eller är du den som sätter din energi på att försöka lyckas? ⚙️

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F (SFS)

Petra Liljeberg
Joni Stenström
SFS:s hemsida

0500 872 045
Svenska sidor skribent
www.sfs.idrott.fi

petra_liljeberg92@hotmail.com
joni.stenstrom@gmail.com

SFS och Svenska sidorna önskar alla medlemmar och läsare en lugn och fridfull Jul och ett mycket Gott Nytt År!

10 napakkaa

LASSI PALO

Vastaajana on Ampumaurheiluliiton liittovaltuuston varapuheenjohtaja Markus Ahtiainen, joka on toiminut nyt kaksi kertaa valtuuston kokouksen puheenjohtajana.

1 EKA ENNAKOIVA:

Millainen ampumavuotesi on ollut? Olen päässyt muutaman kerran radalle. Aktiivista yhdistystoimintaa ja kotiseuran radan rakentamista.

2 TOKA TUNKEILEVA:

Millaisia kokemuksia tämän vuoden liittovaltuuston kokoukset olivat? Kokoukset on saatu pidettyä haasteista huolimatta. Nykyolosuhteet eivät ole olleet esteenä hyvälle keskustelulle ja päätösten tekemiselle.

3 KOLMAS KOVISTELU:

Millaisen "lisän" etäyhteydet ovat tuoneet kokouksiin? Oikeastaan etäkokoukset tuovat läsnäolokokouksiin nähden "vähennyksen", kun kokouksen ulkopuolinen kanssakäyminen ja arvokas keskustelu jäävät lähes kokonaan pois.

4 NELJÄS NALLITUS:

Millaista on ollut toimia puheenjohtajana? Se on sujunut ilman suuria hankaluuksia. Osallistuminen hallituksen kokouksiin on lisännyt tietoa ja arvostusta liiton toimintaa kohtaan.

5 VIIDES VARMISTAVA:

Jotkut ovat sanoneet sinun olevan seuraava valtuuston puheenjohtaja. Kommenttisi. Tästä asiasta päätetään liittovaltuuston kevät-

kokouksessa. Itse painottaisin koko puheenjohtajiston roolia kollegisena toimijana.

6 KUUKES KULTAHIPPU:

Mitä sanot SAL:n uudesta strategiasta? Strategia on liittomme näköinen. Siinä on vahvaa tahtotilaa ja uutena avauksena liiton ja jäsenseurojen yhteyden tiivistämistavoite.

7 SEITSEMÄS SIHTAUS:

Entä huippu-urheilun ensi vuoden tavoitteista? Odotan koronatilanteen helpottavan siten, että niin kansallinen, että kansainvälinen harjoitus- ja kilpailutoiminta saataisiin käyntiin mahdollisimman laajasti.

8 KAHDDEKSAS KUJEILEVA:

Miltä kilpailukalenterin "tyhjiö" on tuntunut? Tyhjiöltä.

9 YHDEKSÄS YRITYS:

Mikä motivoi toimimaan ampumaurheilun luottamustehtävissä? Pitkäjänteinen ja periksi antamaton asennoituminen luonteenpiirteinä.

10 NAPAKYMPPI:

Mikä voisi olla ensi vuoden napakymppi? Ettei liijydirektiivi kävisi toteen ainakaan siten, että se vaikuttaisi toimintaan ampumaradoilla.

LASSI PALO

Kirkkonummelle rakennetaan uutta ampumarataa

Teksti & kuva LASSI PALO

Kyrkslätt Skytteföreningenin (KSF) puheenjohtaja **Lennart Långström** katseli lokakuuisena arki-aamuna Kirkkonummen Vuohimäen työmaata tyytyväinen ilme kasvoillaan.

Puolentoista hehtaarin alueella kesällä alkaneet louhintatyöt on saatu päätökseen, ja vielä tämän vuoden aikana sinne asennetaan putket ja kaapelit.

Tavoitteena on, että Vuohimäen radalla ammutaan ensimmäiset laukaukset kesällä 2022.

– Kun ampumaratoja yleensä lopetetaan, me rakennamme uuden, Långström hivenen kärkeä nykytilannetta.

– Rata sai ympäristöluvan jo vuonna 2015, mutta louhintatöiden aloittaminen viivästyi asukasaktiivisuuden takia. Kaikki valitukset on nyt hylätty korkeimmissa oikeusasteissa. Vuohimäen ampumaradalla käytetään vain matalapaineaseita, kuten pienoiskiväärejä, Långström kertoi.

VOUHIMÄEN AMPUMARATA sijaitsee Kirkkonummen alueella, kantatie 51:n välitörmässä läheisyydessä. Lähimmät naapurit ovat 400 metrin päässä. Ensimmäisenä valmistuvalle pienoiskivääriradalle rakennetaan kaksitoista paikkaa, ja vuonna 2023 valmistuvalle pistooliradalle tulee viisitoista paikkaa.

– Meillä on myös tilavaraus pienelle ilma-asehallille, mutta sille ei ole vielä rahoitusta eikä sen tarkempaa suunnitelmaakaan, Långström kertoi.

– Sen voin myös kaikille kyselijöille sanoa, että haulikkorataa tänne ei tule!

Osa tähän mennessä tehdyistä töistä on tehty talkoovoimin ja osa urakoitsijan Oy Göran Hagelberg Ab:n toimesta. Långströmin mukaan Porkkalan Ampujat on kiitettävästi ilmoittanut halukkuutensa osallistua talkootöihin ja oli jo mukana puita kaatamassa. Rata tulee palvelemaan myös Porkkalan Ampujien tarpeita, Långström sanoo.

"VOUHIMÄEN AMPUMARATA ON vihdoin edennyt toteutusvaiheeseen lukuisten

oikeusastekäsittelyjen jälkeen. Rata korvaa seuran aikaisemmin käytössä olleen Masalan ampumaradan, jonka toiminta jouduttiin lopettamaan alueelle suunnitellun muun maankäytön takia.

UUSI AMPUMARATA PALVELEE ensisijaisesti ampumaurheilijoita, mutta tarjoaa luonnollisesti myös mahdollisuuden kaikille muille, joilla on tarve ja kiinnostus harjoitella pienoiskivääri- ja pistooliamuntaa.

AMPUMARATAPROJEKTI ON OLLUT pitkäkestoinen. Oli hankalaa löytää kunnan omistuksessa oleva sopiva tontti ja jouduttiin odottamaan vuosia ennen kuin kaikki tarvittavat viranomaisluvut saavuttivat lainvoimaisuuden. Ympäristölupa saavutti lainvoimaisuuden vasta Korkeimman hallinto-oikeuden hylättyä valitukset.

OLEN TYYTYVÄINEN SIKSI, ETTÄ radan rakentaminen on alkanut ja tulemme saamaan lähivuosina suorituspaikan, joka on lähellä ja joka on uudenaikaisena erittäin ympäristöystävällinen.

KSF RYHTYI HANKKEESEEN SIKSI, ETTÄ seura menetti vanhan Masalassa sijainneen ratansa. Rata oli aikoinaan seuran omistuksessa ennen sotia. Seura menetti kuitenkin ratatontin kunnalle, koska 1930-luvulla oli luovutettu tontti suojeluskunnalle lupauksella, jonka mukaan rataa saa käyttää "ikuisesti". Tontti siirtyi kunnalle, kun suojeluskunnat lakkautettiin osana rauhansopimusta.

MINULLE UUSI RATA MERKITSEE sitä, että toiminta voi jatkua. Pystymme jatkossakin tarjoamaan lapsille ja nuorille vapaa-ajan harrastuksia sekä muun muassa ampumaurheilijoille, metsästäjille ja ampumahiihtäjille paikan, jossa voi kohentaa ja ylläpitää ampu-mataitoaan.

KUN UUSI RATA ON VALMIS, toivon, että alueen harrastajat aktiivisesti käyttävät sitä ja että tavoitamme myös uusia harrastajia. Ampumaurheilu sopii lähes kaikille."

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITON
VIRALLINEN ASUTOIMITTAJA

noname

SEURA- JA ORGANISAATIOASUJEN
VAHVA TOTEUTTAJA

YHTEYDENOTOT:
KARI.ARPPONEN@NONAMESPORT.COM
TAI 040 5527 988